

nương nhau mà thương

*ngô minh trú
modern jazz
nhạc việt*

Contents

Lời Nói Đầu	1
Forewords – The Music	3
Dẫn Nhập – Nhận Xét Về Lời Nhạc NMT	3
Về Những Ca Khúc Tôi Đã Viết.....	10
Audio Recordings.	35
Song Book.....	37

Lời Nói Đầu

Tôi bắt đầu cuộc hành trình đi vào sáng tác rất muộn màng, có thể nói là rất muộn so với tất cả các văn nghệ sĩ sáng tác trong các lãnh vực thi ca văn thơ hội họa, và đặc biệt là âm nhạc. Có ai bước vào sáng tác khi đã ngoài 40? Đặt chân lên Hoa Kỳ đầu năm 1981, thì một năm sau đó tôi viết ca khúc *Vuong Van*. Nhưng viết xong rồi thôi, tôi không nghĩ đến việc sẽ đi vào sáng tác như một cái nghiệp. Đến năm 1996, tôi lại viết một ca khúc khác: *Lời Ru Quê Hương* (*), nhưng cũng như trường hợp *Vuong Van*, viết xong là xong.

Phải đợi sang đến 1997, *Này Em Có Nhớ* (**) và *Đêm Tango*, tôi mới thật sự đi vào sáng tác (sau này gọi là *Đêm Tango số I* vì tôi viết thêm hai bài *Đêm Tango* nữa vào năm 2020, *Đêm Tango 2* và 3 bài này liên hệ bài kia). Rồi sau đó là một loạt bốn bài *Hạnh Phúc*, *Buồn C Major*, *Cõi Ta* và *Tiếng Ca Dâng Hiển* viết cùng năm 1998. Từ đó tôi vẫn viết khá đều tay tuy số lượng ca khúc cho ra đời mỗi năm hết sức khiêm nhường, chỉ từ 1 đến 3 bài là nhiều. Có năm tôi không viết bài nào, ví dụ như 1999, 2004, 2014 v.v...

Chỉ trừ trường hợp đặc biệt vào năm 2020, tôi viết tất cả là 10 ca khúc từ tháng Ba trải dài cho đến những ngày cuối năm, một con số kỷ lục. Số là từ tháng Ba vì lý do Hoa Kỳ vừa mới bước vào thời kỳ đầu tiên của con đại dịch toàn cầu *coronavirus*, văn phòng nơi tôi làm việc phải đóng cửa, tất cả nhân viên mang tài liệu giấy tờ về để làm việc ở nhà. Năm nhà được ít tháng thì tôi quyết định nghỉ hưu luôn. Nghỉ hưu là tôi có toàn thời gian để sáng tác. Và quyết định thực hiện một tập nhạc, một loại hồi ký âm nhạc cho mình, trong đó tôi viết về nguyên nhân những ca khúc ra đời nhưng cũng là suy tư của tôi về những trải qua trong sáng tác và những suy tư về vấn đề âm nhạc nói chung, dĩ nhiên hoàn toàn có tính cách cá nhân.

Vì *Buồn C Major* là một ca khúc mang âm hưởng jazz đầu tay và là tên tựa CD nhạc đầu

tay của tôi, một đôi lời về jazz chắc cũng không mất mát gì. Đến thời điểm tôi sáng tác *Buồn C Major* vào năm 1998, jazz vẫn còn là một thể loại âm nhạc rất ít người VN biết đến. Thực vậy, từ lúc còn ở VN mãi cho đến khi rời khỏi đất nước vào cuối 1980, tôi không hề biết trên đời này có một thể loại âm nhạc gọi là jazz. Đặt chân lên Hoa Kỳ, tôi mới khám phá ra jazz, một thể loại âm nhạc rất lạ và rất hấp dẫn đối với tôi được trình bày qua những giọng hát như Nat King Cole, Frank Sinatra, Ella Fitzgerald, Louis Armstrong, Chet Baker (Chet chuyên trumpet nhưng cũng hát, hát không với kỹ thuật cầu kỳ nhưng hát với niềm đam mê âm nhạc) v.v... Jazz mở ra cho tôi một chân trời thật rộng lớn không biên giới, cấu trúc ca khúc, phong cách chơi nhạc khác xa nhạc phổ thông VN. Đây là một thể loại tôi nghĩ rất phù hợp với tính tình của mình: tự do, thoái mái, không thích bị luật lệ gò bó. Về sau khi sáng tác, những ca khúc dù mang âm hưởng jazz hay không, tôi cũng nghiêng về khuynh hướng tự do không gò bó như thế.

Tuy rất ưa chuộng thể loại nhạc jazz nhưng tôi lại không biết, không có cơ hội để tìm hiểu, mà cũng không được ai hướng dẫn thêm. Thuở đó đâu đã có *internet*, chỉ cần *google* là có hết mọi thứ? Tuy nhiên tôi có ghi danh học jazz được một năm. Một năm học jazz thật ra không đủ để thỏa mãn kiến thức, không đủ khả năng viết và trình diễn nhạc jazz như tôi vẫn tưởng tượng lúc đầu.

Bước vào sáng tác, tôi không hề nghĩ gì về jazz mà chỉ chú trọng đến sở trường của mình là nhạc cổ điển tây phương. Khi tôi viết *Buồn C Major*, hết sức vô tình tôi lại viết những *gai điệu* mang *âm hưởng nhạc jazz* trong ca khúc này. Viết xong, tôi mừng quá vì không ngờ mình có thể viết được một ca khúc jazz như *tương tượng* từ lâu. 11 năm sau, năm 2009, một nhạc sĩ jazz Hoa Kỳ, Greg Adams công nhận *nhạc của tôi mang một ít đặc tính jazz trong đó*. Xem như tôi đã đi đúng đường, dù vậy tôi vẫn

luôn tìm tòi tự học thêm. Và tuy đề cập đến jazz ở đây, nhạc cổ điển tây phương vẫn ảnh hưởng khá đậm nét trong nhạc của tôi qua những ca khúc bán cổ điển như *Hạnh Phúc*, *Nhớ Hô Cầm*... Tiện đây nhắc lại, không biết ai là người đã nghĩ ra và vì sao gọi là *bán cổ điển*. Đường như có một tạp chí văn học nghệ thuật nào đó ở Hoa Kỳ, không nhớ tên, trước đây có một loạt những bài viết về từ *bán cổ điển* này. Rất tiếc bài viết đã quá lâu không tài nào nhớ nổi. Thôi thì tôi cũng đoán mò ý nghĩa *bán cổ điển* và dùng tạm vậy. *Cổ điển* nhưng cổ điển chỉ có...phân nửa.

Rồi trong suốt quá trình sáng tác từ 1997, ngoài những ca khúc mang âm hưởng jazz và *bán cổ điển*, tôi cũng viết vài bài *tango*, ít bài *bossa nova*... và một số không ít những bài mang cùng một lúc hai đặc tính cổ điển và jazz; có bài nặng về cổ điển hơn, có bài nghiêng về jazz hơn.

Cuối cùng, thực hiện tập nhạc chỉ nhắm mục đích lưu lại cho gia đình vợ con tôi một gia tài nhỏ bé cá nhân, một gia tài không gom góp lại bằng tiền tài vật chất mà bằng tim óc bằng tâm hồn tôi, giống như một loại *hồi ký âm nhạc*, một loại *musical memoire*. Đâu cần phải là một nhân vật có danh tiếng chi mới viết hồi ký? Người dân thường nào cũng có thể viết được, và tôi người dân thường cũng đang tập tành để viết đây. Đặc biệt tập nhạc này cũng chỉ sẽ dành riêng cho một ít bạn đồng điệu chứ không có mục đích phổ biến rộng rãi chi.

Xin mời các bạn theo dõi cuộc hành trình đi vào âm nhạc mà tôi đã đi qua và vẫn còn tiếp tục đang đi.

Mong chia sẻ,

Ngô Minh Trí

Ghi Chú:

(*) và (**) *Lời Ru Quê Hương* là bài nhạc quê hương đầu tay. Này Em Có Nhớ là ca khúc bossa nova đầu tay. Cả bài hai đều chưa có MP3.

Hai ca khúc nữa, Mộ Khúc viết năm 2000 và *Có Hạt Bụi Đường Len Lên Mi* vào năm 2006, cũng chưa có nhạc MP3. Tôi có thử soạn nhạc đệm bài Mộ Khúc, nhưng không hài lòng lắm. Nhờ Nguyễn Ngọc Châu soạn thử, cũng không hài lòng. Cho nên Mộ Khúc vẫn còn đó, *án binh bất động* chưa biết tương lai có thử soạn lại không. Riêng bài *Có Hạt Bụi Đường Len Lên Mi* thì Greg Adams đã thâu phần nhạc đệm piano. Không nhớ vì sao lúc đó tôi không thâu tiếng hát. Khi khởi soạn viết tập ca khúc này, tôi muốn thử thâu nhưng cảm thấy sức mình không còn đủ khỏe để những hát những câu cần dài hơi và mạnh, đành chịu chêt.

Hầu hết nhạc MP3 các ca khúc trong tập nhạc này đã được tải lên mạng. Xin mời vào nghe.

<https://tinyurl.com/y5v23yea>

Forewords – The Music

❖ Chữ Nhị Anh

Composer Ngô Minh Trí is writing a book about his musical journey and has asked me to write a two-pager, basically recalling and expanding on my comments of "Buồn C Major" which I had offered at the album's debut in 2005.

For the reader of the memoir who is new to the music of NMT, might not these words inspire you to take a listen to the songs, then to sit down at the piano or with your acoustic guitar, your cello... and truly enjoy.

To the reader already familiar with NMT music, might these observations shed some different and interesting insight to an intriguing work of art.

- NAC 12/12/2022

I love all kinds of music, but for different reasons.

The composers: Phạm Duy, Cung Tiến, Nguyễn Ánh 9, Trịnh Công Sơn, Ngô Thụy Miên...

Their songs: Áo Anh Sút Chỉ Đường Tà, Hương Xưa, Không/Thôi/Buồn, Ru Mãi Ngàn Năm, Giáng Ngọc...

The singers: Thái Thanh, Lê Thu, Hồ Ngọc Hà, Khánh Ly, Tuấn Ngọc...

For half a century, I grew up with these composers and songs and voices, and I love them despite the irrefutable confinedness in both musicality and technicality of Vietnamese music.

Then there is *The Beatles* that taught me how to play music -- through *The Compleat Beatles* song books with voice and piano score sheets, with chords and recorded left-hand lines. *Across the Universe* through *Yesterday*... generations of amateur musicians, like me, learn the basics and then some, from the occasional off-beat syncopation ending a bar, to the cycle of fifth, major and minor and sixth and seventh, to a

little bit of fancy chords like the diminished, augmented, and sustained forms.

I then discovered in the *Just Jazz Real Book* that these fancy chords and odd syncopations are in fact "features and not bugs". In theory, the diminished and augmented chords are used to transition from one major or minor triad to another, while the up-beat inserts surprises into a possibly otherwise monotonic rhythm. After an initial terrifying period, one quickly learns to read and execute the myriads of variations, not by memorization but rather through seeing that they are just simple and systematic transformations on a root chord, using mental manipulations similarly to and no harder than third grade math. But reading and playing is one thing, it's quite another creative tour de force to compose these pieces.

Back in 2006, while researching for the Viet Youth Orchestra some Viet music that could be featured by the students, I stumbled upon a song by an unfamiliar composer. It's called *Hạnh Phúc / Happiness*¹ by Ngô Minh Trí. It's beautiful. The "A" section starts out quite stately and "classical" in the manner of Bach, carrying in the lyrics a story about new love. The "B" section rings in drama by inserting a dramatic pause in each phrase; the four phrases call-and-response pairs, with a diminished chord in the response. Heart break is in the air. The final section A returns to bring back renewed calm, promising a hopeful reconciliation. You practically don't need the lyrics to confirm the sentiment of the music.

¹ In this writing, I took the liberty to provide my English translation for the song titles.

I found the whole Buôn C Major album on line. It was full of surprises. I noted a tango song by the obvious name *Dêm Tango / Tango Night*, a bossa bova number *Phó Lạ/ Estranged Boulevard*, and three that felt like the Blues, and several others. The scores are fully arranged and played by an excellent chamber orchestra.

Dêm Tango is a gorgeous tango that immediately conjures up a man, a woman, a quiet passion. The piece is no less sophisticated than any of the most famous tangos, like La Cumparsita. I am particularly proud on the composer's behalf , that in this piece, the tones of the Vietnamese lyrics are perfectly put to music without compromise.

Phó Lạ is an exciting song that might be mistaken for a number by Antonio Carlos Jobim himself. The up- and missing-beat syncopation is authentically *bossa bova*. Long stretches of half-note-rises or -falls in the melody indeed show an interesting and different use of diminished and augmented chords, not just as transitions between triads. The lower tempo of the "B" section is drama unto itself.

The *blues* songs are slow and are easiest to play, perhaps because they still follow a certain tradition, not so much of Viet music but rather the modern jazz genre. These include: *Một chút Jazz vào giọng hát em/ A bit of Jazz in her voice*, *Buồn cung Sol/ Sad in G*, and *Buồn C Major/ Sad in C Major*.

It's been some 15 years when I heard again from NMT this month. The composer asked me to take a look at a draft of his musical memoir. There, I saw for the first time the complete portfolio of some 60 songs. It's interesting to note that the COVID-19 pandemic has fortunately been a productive time for NMT who composed almost half of the songs in these three years.

Some of the latest, like *Tháng Mười Thương Tiếc /Mourning in October* and *Nuong Nhau Mà Thương / Lean On To Love* are my personal favorites.

Working through the NMT music book on the piano, I was pleasantly surprised by the astounding freshness and breath of style and creativity. Each song was meticulously arranged, some with guitar compositions, several for a piano and strings, but all carefully annotated with fully adorned harmony with chords.

The songs are written in a major key or a minor key in equal numbers, but they all sound rather sad, or at least a bit melancholic. There are four *tango* that play quite stylistically in the best tradition of Argentina. There are four that are marked explicitly as *bossa nova*.

The melodies are clearly leading the lyrics, although the compositions are not unmindful of the need for the accent of Viet words to not clash with the rising or falling notes. Only on the third or fourth going through the songs that I started to silently "sing" the words along with the piano right hand. I can't wait to hear NMT's favorite singers Kim Phượng and Triệu Vinh perform them, to appreciate the full impact of these musical masterpieces as actual songs. But I learn that there is a repository of audio recordings on line where one can listen to the original 2005 performances as well as most of the remaining 60 songs, performed by the composer NMT himself, and others.

I noticed the technical challenges facing the singers. Besides an ability to read (and understand) the Viet lyrics, the singer needs to pay special attention to the "swings" of the music due to the use of off-beat syncopation (hardly any phrases end on a beat!), as well as the frequent departure from the "standard" major or minor keys and one should expect to encounter any semitone in each octave, and to carry a healthy "high" note. In fact, I looked and found that half of the songs high note above Eb5, and 7 of them hit F5 or higher! Although, transposition is no longer difficult, nowadays on an electric keyboard or on a karaoke machine, or using a capo on a guitar, or using Sibelius

software, with a fair trade off of emotional impact of the original.

In the best sense, the technical demands are no doubt the mark of quality. A new golden era awaits; the world of NMT music is where Liszt, Jobim and Phạm Thiên Thu come together to play!

There are quite a few songs that are simply astonishing in their beauty and boldness. I particularly like the songs *Nhật Thực* (*Solar Eclipse*), and *Nếu Anh Chỉ Có Một Điều Nay* (*If I have only one thing to say*), and *Nghịch Âm Buồn* (*Sad and Off-Key*), and those are just the titles starting with “N”! It’s cumbersome and probably futile trying to explain why. It’s faster the reader just try it out.

I should mention the explicit arrangements (not just chords in lead-sheets) that are made for guitar in half a dozen songs, and a couple arranged for piano and cello. I made the Sibelius play these songs and recorded them as YouTube videos with the lyrics shown in closed caption. The guitar arrangements are exquisite. The ensemble piece *Nhớ Hồ Cầm* (*Old Cello*) has a beautiful cello line.

There are several popular musical pieces that NMT re-wrote the chords and provided Viet lyrics for: *Mô Khúc* (à la Addison’s *Warsaw Concerto*) and *Quên Lãng* (based on *Oblivion* by *Piazzolla*). These works nicely demonstrated NMT’s poetic sense and his master of the Viet language. I am quite touched by the calls to friends in longing for one day returning to our home country (“*Bạn ơi....Ta ước mong trời quang chiêu dươngNắm tay nhau về có hương...*”) in *Mô Khúc*; and similarly the goodbye to her (“*Nàng hối, mới hôm qua đã là dĩ vãng...*”). It was easier for me to appreciate these lyrics, perhaps because I didn’t have to tax myself so much with trying to get the melody and harmony, as I did with the other songs!

On a whim, I suggested to NMT to name his music book after the song titled *Nuong Nhau Mả Thương / Lean On To Love*. I explained:

That phrase I had never heard uttered in Vietnamese, but was fully understandable, and I understood it to convey the essence of this NMT song book. That: We must lean on each other in our loving struggles through life. I offer that bit here as a notional comment on the lyrical aspect of the song book, that is the focus of guest editor’s forewords.

Dẫn Nhập – Nhận Xét Về Lời Nhạc NMT

❖ Trần Bình Trọng

Tập nhạc hơn sáu mươi bản, mới và xa lạ. Mình không biết đọc nốt, nhìn vào các khung nhạc chỉ thấy những đường kẽ và các chấm nối nhau lên xuống xa gần, nhưng đầy kỹ luật nghiêm chỉnh như muôn nói lên cái gì đẹp, cái gì cân đối, cái gì lèch lạc với đầy ẩn ý.

Nhưng đây không chỉ là tập nhạc, mà là những ca khúc tiếng Việt – nhạc có lời hát. Mình đọc kỹ thì thấy mỗi bản nhạc đều là một bài thơ kiểu cách, đầy tình ý, có bài cao siêu, có bài vui vẻ, có những hơi ngang tàng, và những trang buồn têch. Có những bài tác giả NMT đề rõ là viết cho một người tên Trâm, có lẽ là người bạn đời trăm năm. Có những bài mang tên một điệu nhảy, như Tango, mà không cần biết Tango là gì, mình cũng thấy rõ trong lời hát là như thế nào.

Mình chọn ra gần hai mươi bài, trích dẫn ra đây, các bạn đọc cùng theo dõi, xem nhạc sĩ NMT của chúng ta muốn nói những gì, có cho ta những câu hát diệu kỳ, nghe một lần mà nhớ mãi không quên, hay không.

Lời hay ý đẹp

Mình thấy những bài sau đây có thể cho ta một khái niệm về văn phong của NMT.

Bài “Mùa Xuân, Rượu và Tóc Dài” thật dễ thương. Ai trong chúng ta đã không từng ngắn ngøi trước cái đẹp của những người mang tóc dài, nên chắc sẽ cảm động khi tìm thấy những hình ảnh ấy, được ghi lại trong những diễn tả chưa từng thấy trong văn chương Việt Hán hoặc Tây Phương.

...
*Trời nghiêng nghiêng muôn say
trần vai nghiêng dáng gầy
hương nắng hong tóc em uớt
Nắng chia tơ trời ngọn nguồn văn dài*

...
*Nhè nhẹ em
đừng xõa tóc thêm
đừng rũ uớt xuân thêm.
Đừng che dấu tin yêu
Đừng phong kín cô liêu
Vì em tóc thơm dài quá
nên đau ta hao gầy*

...
*Ngot ngào em đừng rũ tóc thêm
Đừng hong tóc bên thêm
Vì ta uống đã say*

*Tình chưa ném đã cay
Vì em tóc thơm dài quá
nên đau ta hao gầy*

...
❖ mùa xuân, rượu và tóc dài
❖ ngô minh trí spring 2002

Nhưng chờ tướng lâm! Bên cạnh những ý tưởng nhạc hồn nhiên dễ thương ấy, có những cái nhìn rộng lớn vượt thời gian vượt không gian, nhưng trong bài “Nhật Thực”, trích dẫn sau đây:

*Trăng đi đâu chơi xa xa địa cầu
đêm chưa lên
Trăng đi chơi đâu che ngang mặt trời
cho trăng đen
Vòng kim cô nghiệt ngã
chờ ngày đại xá
ánh sáng toàn năng.*

...
*Và giây phút đại xá mở vòng nghiệt ngã
câu Chú Đại Bi
Trăng nghe không trăng trước lúc tái sinh:
câu kinh Sám Nguyện nhân tâm yên bình.*

...
❖ nhật thực
❖ ngô minh trí solar eclipse August 21, 2017

Giếng Sâu

Nhạc Việt chúng ta thường chỉ quanh quẩn
chuyện trái tim tan vỡ, còn ở đây, mình khóc
với nhau những chuyện gì?

Trong bài “Đau Nặng”, mình đôi mắt với những
đau khổ tận cùng, nhưng đó chỉ là một thú đau
thương, vì sẽ vùng dậy để tiếp con đường đi.

Khi người nói thiên thu là... đi một cõi ta bà,
Chỉ là một thoảng mơ qua.
Ta ngồi chơi giữa giang hà ta cười ta!

...
Cuộn mình chăn chiếu đau im lìm
Một ngày chết rồi
Thì dành thôi
Ngâm ngùi vùi lấp yêu thương rồi
Về đi thôi

...
Ta trốn không hết một đời bão nỗi
Ta níu ta kéo làn thân đau thôi
Đau rồi
Nhạt phèo miếng môi gọi mời
Đêm vùi tóc suông rồi bời
Đây mà đi thôi

...
Bạn bè dăm đứa chia nợ tràn
Cười thôi nhé

...
Thôi dành
Một ngày sẽ vui một ngày
Nghị nghiệp này thú đau thương này
Một kiếp này
Và mãi mãi

❖ đau nặng
❖ ngô minh trí april 2004

Bài “Rủ Em Lên Núi” này, xin chép cả vào đây
để xem bạn có, như mình, thấy được cái đẹp của
bài thơ. Có thấy hơi thở thiền trong lời nói miên
man của người-vẫn-nặng-tình.

Ù thu đã bước sang
thì cây lá úa vàng
Ù thì biết thé
thì thôi nói mãi
mà làm gì?
Bàn tay tựa lên trán
Niềm quanh hiu miên man
Cũng biết rồi
nói cũng đã nhiều rồi

Rủ em hãy lên núi
Rủ nhau đến nơi lâm tuyễn xa
Rủ nhau về đây
về miền núi biếc suối trong bình yên
chôn cất bao ưu phiền
chờ mũi kim khâu và nỗi niềm
Dù cho núi cao
Dù đôi mái tóc thôi xanh màu
Dù cho mưa nắng đã dãi dầu
Về đây với nhau về đây với nhau ngày nào đó
Có tiếng chim nào hót mừng ngày ta về
Chiều nay chào đón thu
lời thu như tiếng ru
Nằm nghiêng suối tóc thả hồn theo đất
em và thu
Chợt thu im tiếng nói
Chỉ còn mình em thôi
Khẽ nâng đầu gói tay nằm gần kè
Kề bên với em đó
Lắng nghe núi sông trở mình im!
❖ rủ em lên núi
❖ ngô minh trí autumn 2007
❖

Có thấy thấp thoáng bóng thiền sư vẫn dính bụi
trần:

...
đứng sau khung cửa này
Nghĩ đến tuổi xanh đã chiều phai nắng
vọt vàng phổ vắng
vàng dương hấp hối trên lối về
...
nhìn lại thân thế
tựa như rong rêu
bám cõi trần gian
tựa như tuyết trắng
sẽ tan theo giòng nước
Chẳng còn dấu vết nào âm thanh nào
chỉ là bụi tràn lao xao.
❖ phía bên ngoài cửa sổ
❖ ngô minh trí 2021 first snow

Và nữa, cái nhìn xa tắp:

...
lỡ mai này lỡ sau này ngày đêm rồi sẽ đứng yên
trái đất không còn quay đều thé gian tiêu điệu
...
Mặt đất ngừng thở gió câm nhu tờ
...
dẫu mai này thời gian đứng im.

...

- ❖ lõ thời gian đứng im
- ❖ ngô minh trí, early spring 2020

Chuyện Tàu Trăm Năm

Những chìm nồi rồi cũng qua đi, ở cuối đường
là những niềm vui. Cái phao hạnh phúc chẳng
đâu xa, nó trong vầm tay với.

...
*Hạt nắng trong lành len lỏi qua cành
em nhìn anh,
Một ánh mắt cười là suốt một đời
anh tìm quanh.*

...
*Có những lúc gương nụ cười
mà hồn chìm chín suối.
Những lúc té quỵ đường đời
gục mặt vào bóng tối.
Bàn tay nào khẽ đưa người níu láy,
giữ yên chút hơi thở này.
Có những lúc đoạn lìa rời
mà lòng còn tiếc nuối,
Lúc bão tố ngập đầy trời
bờ vực nào hấp hối.
Một hôm chợt nắng lên từ đêm tối
nắng lên đêm đen qua rồi
Em đứng thật gần
ánh mắt ân cần
dịu niềm đau
hơi thở thật gần
hồng ám một lần
mãi vè sau
Quàng lên đôi tay
dắt nhau đi
dù nhau đi
dù vào nắng sáng có những niềm vui.*
❖ có những niềm vui
❖ ngô minh trí 2009
❖ a beautiful day, to wife and son

Ai mà không thương cô gái Bắc này:

...
*Em nét xưa Hà Nội
Em liẽu xưa Hồ Gurom
Em dáng xưa Cố Loa thành quách cũ
Là cánh áo the dài hay dải yếm đào xưa đó
Là con gái Bắc Kỳ trong những truyện kỳ xưa đó*
...

- ❖ huyền thoại
- ❖ ngô minh trí spring 2022
- ❖ to nguyễn diệu trâm

Chúng ta hãy tìm và hát những bài ca viết cho
người bạn đời, như nũa:

...
*Em còn ngủ giấc lành
cuộn trong chăn còn hơi ám anh.
...
đại dương nước biếc chờ anh cất bước
gửi thân sóng nước.
Sáng rồi trời vừa đom nắng trong
em vừa thức giấc nồng
mở tung chăn nhẹ nhón góit chân
Rủ nhau ra vườn thơm nắng xuân*

...

- ❖ khoảng đời còn lại
- ❖ ngô minh trí, spring 2020
- ❖ to nguyễn diệu trâm

Bản nhạc đã được chọn làm tựa cho tập hồi ký,
mang tên “Nương Nhau Mà Thương”, thật dễ
thương. Và dễ hiểu.

*Tháng ngày qua vè đâu hối em
Có thường khi về qua xóm đêm
nơi ánh đèn đường buồn hiu hắt giữa đêm trường
ngồi tựa cửa sổ im lìm
ánh trăng khuất chìm
Tháng ngày qua vè ngang những đâu
đâu bể có làm em đón đau
Em có nghĩ rằng một ngày khi quá ê chè
đời nhìn em quá o thò
biết anh đợi chờ
Em oi
anh chẳng còn trẻ
tựa tập vở nét chữ nhạt nhòa
vài trang cuối từng tờ roi đã phai úa
nằm quên trên kệ sách cũ xưa đã lâu
Một đời anh nhiều nỗi khát khe
nghĩ về em vượt nhiều suối khe
Em hãy lau khô vài giọt nước mắt cuối đời
cùng nhìn ra phía chân trời
nương nhau mà vui.
Khi tình em cần nơi chờ che
cho dù anh nhiều nỗi sắt se.
Em hãy tựa đầu vào vai anh những đêm trường
mình cùng đi đến cuối đường
nương nhau mà thương!*
❖ nương nhau mà thương

❖ ngô minh trí summer 2022

Và, cuối cùng, hãy ôn lại cuộc sống với người bạn đời với những lời thương yêu bình dị, trong bài “Rồi Lúc Già Nua”.

...
*Ngày em vừa tóc nhuộm sương anh đã bạc pho.
Ngày em đuổi mắt vết nhăn mắt anh dần mờ
Tình vượt đại dương có khi bão lớn có khi biển êm
Vài mươi năm đó có khi nghèo khó có khi giàu có.
Một ngày đã sống
đã yêu một ngày
đong cuộc tình đầy*

...
❖ rồi lúc già nua
❖ ngô minh trí near the end of summer 2017
❖ for guyễn diệu trâm

Sóng Với Nhạc, Thở Hơi Nhạc

Mình thấy có khá nhiều bản viết về hò cầm, huyền cầm, kèn xác xô, điệu nhạc Tango, và có nhiều hình ảnh vũ trường và sân khấu.

...
*Giây tờ em khi ngón tay nhẹ rung,
tơ phiêu diêu có đến nơi tận cùng?
Đêm xuân sang em khẽ nghiêng vai nghiêng vòng
tay
huyền cầm ôm lấy em bầu trời im lắng nghe.*

...
❖ đêm huyền cầm
❖ ngô minh trí, spring 2011 to diana guyễn

Cảnh phòng nhảy:

...
*Từng bước chân trói vào nhau
rồi cánh tay trói vào nhau
Nhạc tango rung lên đầm đuối
Khi nỗi đam mê ngọt ngào
khi nỗi tango dạt dào
khi mắt môi đã kề nhau thật gần nhau
Nghe chừng lá rơi dưới ánh đèn màu.
Anh
từ bên kia cuối nẻo đường
Gặp em đêm tối vũ trường
đôi đời xa lạ đôi đường
Em
Tùi noi đâu ghé cõi này*

gương vui cho hết đêm dài

...
❖ đêm tango 2
❖ ngô minh trí spring 2020

Sân Khấu và kèn đồng:

...
*Tiếng sắc xô rũ rượi
hay tiếng ca rã rời
...
Tù sàn bức gỗ ánh sáng đen
chỉ cần vừa đủ để thấy em*

...
❖ nghịch âm buồn
❖ ngô minh trí summer 2015

Tình nhạc sĩ:

...
*Một cây hò cầm tựa góc tường rêu
đàn bốn giây chùng nhên giăng veo xiêu*

...
*Những lúc bên anh em ôm đàn
Những ngón tay thon trên to vàng*

...
*Anh muốn so lại đường toré cũ
Đàn bốn giây trầm nhạc uốn mộng xanh*

...
*Mùi trầm hương phảng phát
Cùng dạo đàn*

...
❖ nhớ hò cầm
❖ ngô minh trí mid spring 2016

Có bài dẽ thương, có bài dẽ sợ. Tác giả NMT viết bài “Tango ĐIÊN”, đưa ta đến chuyện mai sau khi lìa đời. Ngay cả khi chết đi cũng quay quẩn trong vòng âm nhạc.

*Nếu mai này nhạc chết đi
Tình chết theo nguồn nước khô
cần cõi tro da người xanh
gây mắt mờ thân cõi cõi
té ngã chết gục bên đường
nằm phơi nắng gió sương
Hồn lìa dần
bay hoang mang
kêu thảng thót
tiếng kêu buồn bã
Nếu mai này tình chết đi*

Nhạc đuôi hơi
 nhịp rót roi
 mệt lâ boi
 Trong rừng thanh âm hoảng loạn tiếng
 tiếng trung thương
 loài thú hoang ngậm đau im trên ngàn
 Đàn dật dờ
 ca lơ ngo
 chặng nghĩa lý
 bóng nghiêng ngã
 bơ phờ
 ...

❖ tango điên
ngô minh trí 2020

Hoa Bướm Hồn Nhiên

Tù vui mừng, qua chia lìa khổ đau, rồi trở lại
hạnh phúc.

Một lần ngày xưa em đến
 cho ta ngàn muôn ý thơ tình xuân nồng
 Một vòng tay nhân ái
 Ta ôm em từ tâm
 Bờ hạnh phúc thấp thoáng bóng dáng em khuất
 tâm
 Lũ mây trời nào đã giam mắt em tôi!
 Tìm qua chinh chiến một thời
 Tìm trong tang tóc một đời
 Tìm đâu nơi bể dâu
 Tìm quanh xuong trắng phau
 Tìm đâu qua cách ngăn qua trăn trối cuộc đời
 này?
 Tìm trong đau xót da vàng
 Tìm noi muôn thú xa ngàn
 Tìm em trong giới gian
 Tìm em trong điêu tàn
 Tìm em cho mắt thâm quàng đen đỏ
 Những thu qua rồi sẽ đông bước đi, đông bước đi
 Và rồi chiều nay xuân đến
 Ta dâng ngàn hoa thăm tươi mừng em về
 Tay cầm tay âu yếm
 Ôm xuân trong ta mãi
 Và xin lũ mây ơi
 Yêu em mây hãy bay
 Để xuân còn hạnh phúc cho ước mơ đầy!
 ❖ hạnh phúc
 ❖ ngô minh trí
 ❖ new year day -- mồng một tết 1998

Một bản tình ca xinh đẹp trong trăng đầy tưởng tượng.

Tối qua nửa đêm
 thấy trong giấc mơ anh là triệu phú
 Xuống phố sáng nay
 sẽ mua biếu em
 mây vạn ngày vui
 gói trong những nói cười

...
 Tối qua nửa đêm
 bỗng mơ thấy anh tên gian tặc lớn
 đốt tan bến sông
 cuớp đi chiếc du thuyền
 vượt biển khơi để đưa đến bên em

...
 Rồi ngày mai
 anh sẽ đưa em đi khắp biển trời
 Thuyền rời bến
 tìm đến ghé thăm bên bờ thành Vienne

...
 ❖ tưởng tượng
 ❖ ngô minh trí year end 2011

Ta Nhìn Ta Trên Vách

Nhạc về người hay nhạc về mình?

Một mình
 từ sương mai đến trăng vừa giảng lối
 Một mình
 Từ dương soi đến buông màn đêm tối

...
 Một mình
 Từ rạng đông thoáng nghe lời chim hát
 Một mình
 Loài giun de nửa đêm bật tiếng khóc
 Minh anh về căn gác khuya quanh hiu
 nhợp lên ý nhạc buồn thiu
 rồi nhặt gop nên lời hát

...
 Một mình
 Từ xuân sang đến khi hè rực nắng
 Một mình
 Vừa tàn thu gió đông lạnh đắng
 Một mình!

❖ một mình
❖ ngô minh trí 2020

Nhạc về người hay nhạc về mình?

...
 Vào lúc cuối mùa
 Tình cũng già nua
 Đọc lại câu thơ
 đan lại phím to...
 Cười mình khi xưa
 một thời viễn mơ
 Cản chi bén bờ
 Tân rồi cánh hồng
 Cạn ly rượu nồng
 Tôi đời chưa xong
 nước mắt dung tròng
 Chợt nhìn ra ta
 đứng giữa hư không
 dòng đời mênh mông

- ❖ một thời đã qua
- ❖ ngô minh trí, the last days of 2007

Tình yêu hay là tình thương -- bài này đã nói rõ.

...
 Tiếc không làm mái che đón em về đỡ mưa
 Giữa mưa đầm cũng êm đưa
 ...
 Tiếc không làm bến sông đến khi mùa bão giông
 đón con đò giữa mênh mông về
 Đời em chạy quẩn quanh
 một thân một bóng hình
 chỉ thêm làm hoa héo
 Nhiều đêm nằm trở trăn
 đời anh còn nhọc nhằn
 đâu những phù vân còn vướng chân?
 ...
 ❖ mỏi mòng
 ❖ ngô minh trí, summer 2009 on an AA flight to KP

Tình yêu người hay tình yêu nhạc?

Bài này xin chép tất cả.

Có đợi chờ
 nhiều đêm đốt cuộc đời
 Lập loè khói thuốc
 mít mờ thức suốt
 nằm phơi giá buốt
 trông trời
 Thúc lâu thì biết biết đêm dài mãi thôi
 Dài không hối em buồn không hối em?
 Vài mươi năm đã trôi!
 Đến một ngày
 ngày em đến bên đời

giọng ca đắm đuối
 ngọt lên khoé mắt
 nồng lên đồi môi
 say rồi
 Tiếng ca nào nhốt âm thanh vào cuối trời?
 Nhạc nào thoát lên từ giọng hát em
 Và ta có em rồi.
 Nhiều khi là mật đắng
 Nhiều khi là trái chín
 Nhiều khi giọng u hoài, và
 Nhiều khi là tinh quái
 Tiếng hát em mang về cho ta nhựa sống đầy men
 thôi đau mòn
 Nhiều khi ngọt câu hát
 Nhiều khi lời thơm ngát
 Nhiều khi giọng nao nè
 Và thường khi đầy đam mê
 Tiếng hát em mang về cho ta nhựa sống đầy men
 Điệu jazz buồn thôi hao mòn
 Biết đợi chờ
 Là ngàn nỗi mơ hồ
 Giồng nhạc bơ vơ
 Nhiều khi lang thang
 Nhiều khi mênh mang
 không bờ
 Biết đâu là biết nỗi đau càng xót thêm
 nhạc nào sẽ đau vì không có em
 rồi đưa ta đến đâu?
 Nốt jazz buồn
 từ em đến rạng ngời
 Giọng nhạc lên ngõi
 dù qua suối vắng
 lạc miền non cao
 cao vời
 Nốt jazz nào hát say sưa làm yếu mềm
 Nhạc nào cắt lên từ giọng hát em
 Vì xuân đến bên thêm.
 ❖ một chút jazz vào giọng hát em
 ❖ ngô minh trí 2005

Một người cô đơn

...
 Mặc nắng mai sớm hồng
 Chân đã mỏi rồi
 Lòng đã chán chút hư danh
 Cuộc thế nhân muôn kiếp mong manh
 Mặc thé nhân!
 ...
 Chân đã mỏi rồi
 Lòng đã chán chút hư danh

*Cuộc thế nhân muôn kiếp mong manh
Và cõi ta đã dành
Một cõi mơ riêng mình*
❖ một cõi lồng chừng
❖ ngô minh trí june 2003

Hương Xưa

“Mộ Khúc” là ca khúc oai hùng đượm tình dân tộc, xin chép nguyên bản dưới đây:

*Giòng sông cuối chiều mờ mờ vàng roi
Nhạt nhòa sương khói vật vờ chơi voi
Ôi, Nước mây chập chùng chấn lối
Người oi
Trót ra đi vì bốn phuong
Người hối
Những canh thâu sâu tư hương
Thành đô khuất mờ trùng trùng ngàn khơi
Ngày về quê cũ biền biệt xa vời.
Ôi, những khi dặm trường sóng gió
Người oi
Ngóng phuong xa về có hương
Người hối
Một niềm mến thương
Quê nhà đây bây giờ về đâu?
Quê người đây bây giờ về đâu?
Thèm thom hương lúa nhấp nhô lượn trên sóng
vàng
Thèm thom hương đất phù sa mang theo
Bao hùng khí tang bồng đòi trai
Nuôi mạch sống đắp xây ngày mai
Một ngày sẽ tối
một màu xanh tươi
một nguồn vui mới
Sáng lên niềm tin mới
Đón con tàu ra khơi
Chiều oi đã chiều
miệt mài đường xa
Giòng sông thân ái
còn chặng quê nhà?
Ta ước mong trời quang chiêu dương
Bạn oi!
Nắm tay nhau về có hương
Bạn hối!
Có nuôi nhau bằng tình thương
Vàng roi chín chiều
chiều buông thênh thang
Dù đường muôn lối
chiều về huy hoàng*

*Ta bước trên dặm trường sóng gió
Bạn oi!
Nhớ những đêm ngồi hát vang
Bạn hối
Một niềm ý chan hòa.*
❖ mộ khúc
❖ ngô minh trí, 2000

Với bài Sài Gòn Những Ngày Tháng Cũ, ta hãy nhớ về thành phố của những ngày mới lớn. Những cô hàng cà phê, công viên, sân trường, cuộc tình tuổi xanh, đều được "cất trong túi áo" để mãi không quên.

...
*Lần về thăm Sài Gòn
bến xưa đường phố đã đổi tên
xóm cũ không người quen
Công viên con rùa nằm im trong nắng
Công viên đông người lòng nghe trống vắng.
Công viên đã đổi tên
xóm cũ đã đổi tên
thành phố đã đổi tên
Anh vẫn gọi em anh vẫn gọi em*

...
*Sài Gòn sân trường Văn Khoa
những đời tài hoa
rồi gấp em
mắt trong như nắng
Tình rất xanh
hẹn nhau noi cỗng trường
Chiều ghé ngang
Được Khoa bên kia đường
Trường Luật gần đây
con đường hàng cây
nhè nhẹ gió bay*

...
*Tình nghĩa xưa đã bốn mươi năm tròn.
Tự hỏi han em mắt trong có còn?
Cô hàng cà phê
hắn là bạc phơ
còn chi mong mơ!*

❖ saigon những ngày tháng cũ
❖ ngô minh trí, 2020 từ giã Sài Gòn 1980

Về Những Ca Khúc Tôi Đã Viết

- Ngô Minh Trí

Vương Văn (1982)

Tù trại ty nạn Galang ở Indonesia chuyển tiếp đến Singapore qua đêm để chờ lên sân bay, tôi đáp xuống phi trường JFK, New York và rồi về Dulles Airport ở VA vào đúng ngày 30 tháng 4, 1981. Một năm sau tôi viết *Vương Văn*. Như đã đề cập ở trên, viết *Vương Văn* xong là xong, không nghĩ tới việc sáng tác sau này sẽ trở thành một cái nghiệp.

Cũng bao nhiêu người khác, thời gian đầu định cư ở một quốc gia tự do, ai cũng nhớ về quê hương đất nước, nhớ về những người thân yêu và bạn bè còn ở lại, nhớ về đường phố thân quen những nơi chốn thường đi qua, nhớ về cái hương vị quê nhà, cái hương vị mà phải đi xa lâu ngày mới từ từ nghe thầm mùi nhớ. Cái nhớ đó cứ như là nhớ ông bà ông già đâu á, nói theo cách nói đặc sệt của nam kỳ chính hiệu bà lang trọc. Thật vậy, mấy năm đầu ở Hoa Kỳ còn lơ ngơ lắm.

Thời đó thèm nghe thèm đọc sách để níu kéo lại những hương vị cũ, những âm thanh cũ, nhưng sách đọc và băng nhạc rất hiếm. Ông em tôi, Ngô Minh Mẫn, vốn đã chạy sang Hoa Kỳ từ 75, tìm đâu ra được một ít băng nhạc cassette nhạc trước 75, ngoài ra đặc biệt nhất là băng cassette mới nhất của Đức Huy thực hiện ở Hoa Kỳ – quên tựa – thật là món ăn tinh thần hết sức quý giá trong thời kỳ đó. Hai anh em chúng tôi thời gian này cùng làm cho một công ty chuyên về lưu thông, mỗi ngày đến giờ ăn trưa là ra xe vừa ăn vừa ngồi nghe nhạc cho đến hết giờ mới chạy trở vô văn phòng.

Sách đọc quý như vàng, vậy mà không nhớ vì đâu tôi lại đọc được bốn câu thơ như sau:

*Dãi nguyệt tây sương ha,
Nghinh phong hộ bán khai.
Cách tường hoa ảnh động,
Nghi thị ngọc nhân lai.*

❖ (Truyện kịch Tây Sương Ký – viết bởi Vương Thực Phủ đời nhà Nguyễn)

Tạm dịch nghĩa:

*Chờ trăng dưới mái tây
Mở hé cửa phòng để đón gió
Thấy bóng hoa bên tường lay động
Tường người đẹp đã đến*

Số là sau biến cố 30-4-75, có một thời gian tôi rất mê thơ Đường. Không hiểu hết, nhưng khi đọc lên, âm điệu bài thơ nghe như tiếng nhạc trong tai tôi. Đại khái thế. Và cũng nhờ chút xíu kiến thức đó, tôi cảm được cái tính âm nhạc của bài thơ trong truyện kịch Tây Sương Ký này và viết *Vương Văn* vào khoảng năm 1982. Như đã trình bày bên trên, viết *Vương Văn* xong, tôi không nghĩ sẽ theo nghiệp sáng tác, mãi cho đến 1997.

Lời Ru Quê Hương (1996)

Năm 1996, một số bè bạn cũ từ thời còn sinh hoạt báo chí và văn nghệ thanh niên sinh viên 1982-87 trong một buổi trà dư tửu hậu nghỉ đến việc dựng lại một chương trình nhạc quê hương để hâm nóng lại tinh thần dân tộc sau những năm tháng dài đấu vật với miếng cơm manh áo. Tôi lại được giao nhiệm vụ soạn thảo chương trình. Không sao, nghề của chàng mà. Để dàn dựng một đêm văn nghệ đặc biệt này, tôi cần một ca khúc vừa đậm đà tinh thần quê hương vừa hùng mạnh chứng tỏ tinh thần quật khởi của dân tộc VN. Tìm trong rừng nhạc quê hương thì không thấy có bài nào phù hợp như ý muốn, tôi bèn quyết định tự viết lấy một ca khúc sao cho đi với nội dung chương trình ca nhạc quê hương mà tôi đang nuôi dưỡng trong đầu. Trong lúc đang đi tìm nguồn cảm hứng thì may quá, tôi đọc thấy mấy câu thơ trong quyển *Gìn Vàng Giữ Ngọc* của Doãn Quốc Sĩ như sau:

*Ai về cõi Bắc cho ta gửi
Một tấm lòng thương giống Lạc Hồng.*

*Tù thuở mang guom đi mổ cõi,
Ngàn năm thương nhớ đất Thăng Long.*

Chỉ 4 câu thơ thôi nhưng 4 câu vừa thăm thiết tình quê hương vừa hùng khí ngát trời đúng như ý tôi mong muốn đã gợi ý để tôi viết *Lời Ru Quê Hương*. Một tháng trời cặm cụi viết lách soạn nhạc rồi không nhớ vì sao chương trình này lại không thành hình. Mãi đến 23 năm sau, cuối 2019, nhân cơ hội thực hiện một chương trình hội ngộ bạn bè cũ, tôi mới có dịp mang bài này ra trình làng. Nhưng thâu để giữ làm kỷ niệm thì cần soạn nhạc soạn hợp ca lại cho đầy đủ đàng hoàng. Soạn nhạc soạn bè lại thì nằm trong khả năng tôi, nhưng tìm cho ra vài chục giọng hát nam nữ để tập hát và thâu hợp ca là một việc làm 101% bất khả. Thôi chịu vậy.

Này Em Có Nhớ (1997)

Tôi soạn xong *Này Em Có Nhớ* thì phân vân không chắc sẽ phải đệm nhạc sao cho phù hợp. Đêm theo nhịp slow 4/4 quen thuộc thì chả có gì rắc rối nhưng đàn đi đệm lại nhiều lần vẫn không *ra bài*. Năm 2000 khi có ý định thực hiện CD Buồn C Major, tôi mang bài này ra đàn thử cho Triệu Vinh nghe với mục đích sẽ cho bài này vào CD, và sẽ nhờ Vinh hát luôn thế. Hai anh em chúng tôi chỉ mới quen biết nhau nhưng làm thân rất nhanh qua âm nhạc. Khi nghe qua *Này Em Có Nhớ*, Vinh bật ra: bossa nova. Tôi phảng ph GANG thủ qua mấy lần thì thấy đề nghị của Vinh rất đúng, chỉ có bossa nova mới hợp với *Này Em Có Nhớ* dù lúc đó tôi cũng chỉ biết qua loa về nhịp điệu này mà thôi.

Khi tìm hiểu thêm về bossa nova thì mới thấy mê và nói theo kiểu Mỹ thì là tôi *fall in love* với bossa nova. Không phải bạn muốn chơi bossa nova vào bài nào cũng được đâu nhá. Bossa nova có những đặc tính riêng của nó, chơi *lung tung bài nào thích cũng bossa nova* chả ai cầm nhưng *ra bài* hay không lại là một việc khác. Xem như *Này Em Có Nhớ* 1997 là ca khúc bossa nova đầu tay. Phải đến 7 năm sau, năm 2002 tôi mới viết bài bossa nova thứ nhì: *Phố Lạ*. Hết sức hài lòng cả hai bài.

Lúc soạn nhạc xong, dự định sẽ cho vào CD đầu tay nhưng khi nghe đi nghe lại, tôi không hài lòng với nhạc đệm lăm. Dự định cứ gác lại đó chờ CD thứ nhì. CD thứ nhất vừa ra đời đã *chết bát đất* kỳ tử, CD thứ nhì chắc chắn sẽ không có. Dự định sẽ soạn lại hát thâu để dành trong thư viện cá nhân, lần này chỉ soạn với 2 guitar thôi, nhưng cứ hẹn lần lửa tới nay vẫn chưa có gì xong. Tự mình mắng mỏ mình cho bõ ghét.

Đêm Tango (1997)

Trong tất cả các nhịp điệu khiêu vũ, tôi rất yêu thích tango, và từ rất lâu hằng mong ước viết một ca khúc *tango* sao cho đúng *chất tango*.

Tìm hiểu về tiểu sử của các nhà soạn nhạc và sự ra đời của những tấu khúc, những nhịp điệu, đối với riêng tôi là một việc vô cùng thú.

Trước đây thì phải tìm đọc trong sách vở hoặc từ học đường hoặc thư viện. Từ khi có internet, có youtube, sưu liệu về những nhà soạn nhạc đầy dãy không phải sao lục cực nhọc như lúc xưa mà còn được nghe qua những tác phẩm của họ thì thật hết sức bổ ích. Nó giúp chúng ta mở rộng kiến thức về âm nhạc nói chung, hiểu thêm về đặc tính của từng thể loại âm nhạc, từng giai điệu từng nhịp điệu nói chung.

Trở lại với tango. Có lần tôi tự hỏi, nếu bắt cứ ca khúc nhạc nào cũng cứ tango mà nhịp thì cả triệu bài hát trong rừng âm nhạc cũng có thể chơi tango được, có thật sự đúng như thế không?

Mỗi một nhịp điệu ra đời cho chúng ta thường ngoạn đùa có một lịch sử thành hình như thế nào đó, sáng tạo ra từ tâm huyết của một hoặc nhiều nhạc sĩ, nhiều thể hệ, mang một ý nghĩa nào đó, một phong cách diễn đạt như thế nào đó, có những đặc tính gì trong thể loại âm điệu giai điệu đó. Ví dụ nhạc Blues nhạc Jazz có cái nét riêng của nó. Nhạc Rock ở Hoa Kỳ có cái nét riêng biệt của nhạc rock, không phải cứ bài nào cũng Rock mà nhịp cho được vì nó sẽ không *ra bài*. Cho nên theo tôi, nhiều khi sẽ rất gượng ép để áp đặt tango vào một bài hát không hề có những nét riêng âm nhạc cần có cho nhịp điệu này. Đây là những điều rất cần ngẫm nghĩ thêm.

Ta cứ thử vài ví dụ xem sao. Một tấu khúc tango nổi tiếng trên thế giới ai cũng biết là *La Cumparsita*, cứ thử đệm theo thể điệu *cha cha* cha hay *rumba* hay *rock* xem sao? Hoặc, một ca khúc phổ thông khác cũng nổi tiếng khắp thế giới: *Besame Mucho*. Bạn cứ mang *Besame Mucho* ra mà *tango* thử xem, hoặc thử với *nhip quân hành*, hoặc cả với *twist* xem sao, cũng là nhịp 2/4 hoặc 4/4 đó thôi? Dĩ nhiên bạn có 100% tự do muốn chơi đàn kiểu nào cũng chả ai cấm, nhưng *ra bài* hay không là một việc khác.

Trong số các ca khúc VN để đời, *Bên Cầu Biên Giới* là bài hát tôi yêu thích từ khi còn rất trẻ. Không biết chủ ý của Phạm Duy như thế nào mà dường như bất cứ ban nhạc nào ca sĩ nào cũng cứ *tango* mà *nhip*. Tôi chỉ cảm thấy *Bên Cầu Biên Giới* mà *tango* thì gượng ép quá đỗi, cứ tựa như lấy râu ông cắm cầm bà vậy. Mấy mươi năm sau, ở Hoa Kỳ đây, Phạm Duy Cường soạn *Bên Cầu Biên Giới* cho Lê Thu hát, chả có tí *tango* nào. Cường là ai thì ai cũng đã biết, không cần dài giòng giới thiệu. Cảm ơn Cường đã lèn tiếng dùm tôi.

Tôi hoàn tất bài *tango* đầu tay *Dêm Tango* vào mùa hè 1997, để rồi 23 năm sau tôi sửa tựa đề thành *Dêm Tango số 1* vì tôi cho ra đời một loạt hai bài *tango* nữa: *Dêm Tango 2* và *Dêm Tango 3*.

Hạnh Phúc (1998)

Vocal: Thương Linh. Cello: Tân Anh, Piano: soạn trên nền music notation Sibelius

Tôi đi vào sáng tác rất muộn màng so với các tác giả khác như đã đề cập đến bên trên. Thật ra, khi đặt chân đến Hoa Kỳ đầu 1981, một năm sau đó tôi viết *Vuong Ván*, nhưng viết xong rồi thôi, không nghĩ mình sẽ theo nghiệp sáng tác. Đến năm 1997 viết *Này Em Có Nhớ* và *Dêm Tango*, tôi mới thật sự bước vào sáng tác.

Bước vào sáng tác cũng là lúc tôi bắt đầu đi vào một cảnh giới khác trong sáng tác: cô đơn, một nỗi cô đơn cùng cực. Trong nỗi cô đơn cùng cực đó, tôi chỉ có âm nhạc là người bạn đồng hành sánh vai đi tìm một *hạnh phúc lớn* cho đời

mình. Hạnh phúc đó có thể có nhiều dạng khác nhau, có thể tìm thấy vào nhiều thời điểm khác nhau. Tôi tin rằng tôi có diêm phúc thấy được niềm hạnh phúc lớn đời mình, ít nhất cũng một lần dù chỉ thoáng qua vài phút trong một *tia nắng đầu xuân*.

Thực tế mà nói, đó là thời gian tôi bị bệnh *depression* hành hạ thê thảm. Sau này tôi vẫn đùa với vài người bạn thân rằng lúc đó tôi đang bị bệnh *tam thất*: thất tình, thất nghiệp và thất chí hạ tôi đo ván. Một điều buồn cười là tôi không hề biết mình bị bệnh trầm cảm. Đêm mất ngủ thức tới sáng cả 7 ngày trong tuần. Một đêm nằm nghe radio cho đỡ trống vắng, tình cờ nghe được thông báo cần người thử một loại thuốc mới để trị bệnh trầm cảm mà còn được trả chi phí. Lúc đầu tôi không lưu tâm đến, nhưng khi nghe đến đoạn người đọc thông báo cho biết triệu chứng bệnh trầm cảm là...thì tôi mới bật cười. Thôi chết, thì đúng rồi chứ sao nữa? Rất tiếc lúc đó tôi không có phương tiện để đến thử thuốc và nhận tiền. Thôi, cứ tiếp tục đói và nằm chờ chết vậy.

Tia nắng đầu xuân cứu tôi: một tia nắng nhẹ xuyên qua khung cửa sổ vào một buổi sáng đầu năm. Ánh nắng thật đẹp, thật huy hoàng với một sức sống thật mãnh liệt. Một giọng nhạc đột nhiên tuôn chảy liên miên từ tim tôi, thúc giục tôi phải viết về tia nắng. Tôi vực mình ngồi dậy mà viết, viết trong nín thở, tai không còn nghe những tạp âm thường ngày trong đời sống chung quanh mình. Lúc đó chỉ có ánh nắng, tiếng đàn, tiếng loạt xoạt của trang giấy kẻ nhạc, tất cả hòa hợp vào nhau trong một *hạnh phúc* thật màu nhiệm qua ánh nắng huy hoàng đó. Tôi viết *Hạnh Phúc* trong niềm hạnh phúc vô bờ mà cũng là niềm cô đơn vô bến, một tâm trạng mà tôi cảm nhận được lần đầu tiên trong đời. Tôi còn nhớ mình thầm nói: “xin hạnh phúc hãy vì tôi mà ở lại”.

Nhớ lúc Phạm Duy thời trước có lần lang thang đi tìm hạnh phúc, ông đi khắp nơi qua bao nhiêu thống khổ đời người, và cuối cùng tìm thấy hạnh phúc:

trong nhân tình đầy báu ái,

*trong kinh cầu một hồi chuông,
giữa Đức Tin bao la phơi phói...
trong cơ khổ của thế giới...*

❖ (Tìm Nhau, 1957)

Năm 1998 tôi tìm thấy hạnh phúc trong ánh nắng qua khung cửa sổ, dù chỉ trong vài phút. Lần đầu tiên trong cuộc đời, tôi thấy được hạnh phúc, thấy ánh nắng đó qua cảm giác, qua từng hơi thở từng sợi tóc từng té bào trong cơ thể tôi.

*Một chiều xuân vội nắng ta đi tìm muôn ý thơ
mừng em về*

“Mừng Em Về”! “Em” ở đây chính là ánh nắng, là hạnh phúc của tôi đó. Hạnh Phúc ra đời vào đúng ngày mồng 1 Tết 1998.

Buồn C Major (1998)

Nhớ lại lúc còn ngồi ở học đường, tôi có học một năm về nhạc jazz. Võ nghệ tôi tới lúc đó là võ nhạc cổ điển và võ giang hồ. Jazz là một thế giới lạ lẫm, nhạc lý căn bản thì thể loại nhạc nào cũng giống nhau nhưng bài bản jazz khác nhạc cổ điển gần cả 100% mà cũng không dính dáng gì tới võ giang hồ mà tôi nghĩ mình cũng *ngon lắm*. Kết quả: tôi loli giàn chết. Lý do tôi học jazz là vì muốn sáng tác ca khúc jazz và viết nhạc đậm đặc biệt jazz mà tôi rất hâm mộ. Cứ tưởng bở, vào học mới thấy khó ơi là khó (có lẽ khó là khó với riêng tôi thôi, nếu là một người khác với sức học trung bình thì chắc học được dễ dàng).

Thật là vỡ mộng!

Ra trường, bao nhiêu kiến thức học về jazz tôi...nỗi xung thiêng cho vào thùng rác hết. Võ mộng mà! Cho tới thời điểm đó tôi vẫn không có ý định sẽ sáng tác ca khúc jazz, nói đúng ra là ca khúc mang âm hưởng jazz. Những *Hạnh Phúc, Vương Văn, Nhớ Hồ Cầm* ngay cả *Đêm Tango*, đều nặng chất cổ điển. Mãi tới khi tôi ngồi xuống viết một ca khúc mới, *Buồn C Major*, loay hoay làm sao mà nó trở thành sáng tác jazz đầu tay. Tôi mừng còn hơn trúng số độc đắc. Số độc đắc tiền tiêu bao nhiêu cũng hết, nhạc càng viết ngày càng giàu thêm. Mãi về sau này tôi có dịp quen với một nhạc sĩ jazz trẻ tuổi Greg Adams, Greg tốt nghiệp Cao Học về Jazz

Studies nhận xét rằng nhạc you viết có một ít đặc tính nhạc jazz, làm tôi càng tự tin hơn về khả năng viết ca khúc mang âm hưởng jazz của mình. Tôi trúng số độc đắc thêm một lần nữa và mừng phát điên lên được.

Tiện đây cũng nói thêm. Tôi từng tự soạn nhạc đậm *Buồn C Major, Buồn Cung Sol*. Trong thâm tâm tôi không hài lòng lắm vì tự biết mình không soạn đúng nhạc jazz. Về sau Greg Adams đậm đà lại cho tôi *Buồn C Major, Buồn Cung Sol*, là những sáng tác cũ. Sau tôi viết thêm một ít bài nữa, cũng mang âm hưởng jazz, Greg đậm đà thật đúng ý tôi.

Trở lại với *Buồn C Major*. Các bạn còn nhớ truyện Tiêu Sơn Tráng Sĩ của Khái Hưng kể chuyện nhà sư giả hiệu Phạm Thái? Có thật trong lịch sử VN, cuộc tình Phạm Thái Trương Quỳnh Nhu đã lưu lại cho hậu thế những áng văn thơ bất hủ, làm giàu có thêm cho nền văn học VN như thế nào thì chúng ta đã biết.

Phạm Thái khi thất cơ lỡ vận trở thành *hủ chìm*, đến nỗi một người bạn đồng chí - Nhị Nương - cũng phải chào thua mà bỏ đi không thèm ngó ngàng gì tới nữa. Tuy nhiên, Phạm Thái còn có *cơ vận để* mà thất mà *lỡ* trong khi *cơ vận* là hai chữ không có trong từ điển tôi, vậy mà tôi *cảm thông* tới nơi tới chốn nỗi buồn Phạm Thái. Chỉ vì Thái và tôi mang cùng một tâm bệnh: bất đắc chí.

Phạm Thái - Khái Hưng để lại cho đời 4 câu thơ say quá *đã* như sau:

*Sóng ở dương gian cắp chén nhè,
Chết xuống âm phủ cắp kè kè.
Diêm Vương phán hỏi rằng: “chi đó?”
Be!*

“Be”, đây là be rượu. Tôi không phải là *hủ chìm* như Phạm Thái nhưng cũng từng say ngất ngưỡng và cũng muôn chia sẻ với các bạn đồng điệu tâm tư say bí tỉ của mình qua *Buồn C Major*.

*Mèm môi lăn quay say xưa thêm bơ phờ.
Buồn rũ chiếc bóng muôn xiêu, buồn thiu!*

Cõi Ta (1998)

Cũng năm 1998 này trong một chuyến lái xe xuyên bang, tôi ngừng xe ở một trạm nghỉ - *rest area* – vào một buổi chiều muộn với ý định cho xe và người nghỉ qua đêm. Lâu ngày quá tôi không nhớ rõ là tiểu bang nào, dường như Arkansas. Thật ra một người với trí nhớ bình thường sẽ không quên chốn mình đã ghé qua nhất là nơi chốn này để lại một bài hát. Do trí nhớ ngày càng tồi tệ (và thêm nhiều lý do khác) nên mới có tập nhạc này để ghi lại sự ra đời những sáng tác của mình trước khi trí nhớ tôi đi nghỉ mát dài hạn.

Trở lại với chuyến ngừng xe qua đêm. *Rest area* này nằm lưng chừng giữa một khu đồi núi hoang vu. Trong bãi đậu xe cũng không có bao nhiêu xe, chỉ vài chiếc đậu cách xa nhau, im lìm. Có lẽ họ cũng đang nghỉ ngơi để sáng mai tiếp tục chuyến hành trình mỗi người về một nơi chốn khác nhau. Một đêm hội ngộ âm thầm.

Buổi chiều tháng Tư trời còn lành lạnh, ánh dương lặn dần về phía tây sau lưng đỉnh đồi cao. Và xa xa trên ngọn đồi đó là những cây thông đứng chờ vờ soi mình giữa đồi núi chập chùng, giữa vô biền trời đất. Tôi nghĩ đến Nguyễn Công Trứ xưa kia có lần than thở rằng:

*Kiếp sau xin chờ làm người,
Làm cây thông giữa núi đồi mà reo*

Sao tâm tình tôi lúc bấy giờ giống như lời thơ Nguyễn Công Trứ đến như thế không biết nữa. Còn đang co ro trong xe tôi cũng bật dậy ngồi viết xuống những note nhạc đầu tiên về cây thông của riêng mình, *Cõi Ta*. Chiếc Toyota cỡ nhỏ loại *liftback* chật hẹp, gia tài nòi niêu son chảo, mùng mèn chiều gói, vali và cây đàn chất đóng phia trước phia sau, nhúc nhích cũng đã là khó. Không nhớ rõ tôi cục cựa như thế nào cho tới gần sáng thì viết xong ca khúc *Cõi Ta* dưới ánh đèn vàng vọt lờ mờ trong khu *rest area* giữa vùng đồi núi hoang vu Arkansas.

Tiếng Ca Dâng Hiển (1998)

Khoảng cuối năm 1998, tôi viết *Tiếng Ca Dâng Hiển*.

Tôi gặp một giọng hát trẻ qua một chương trình nhạc thính phòng. Giọng hát em thật nhẹ, thật thánh thót như tiếng chim hót trong lành. Em cho biết em thích hát để mà hát, hát vì yêu nhạc chứ không mong tưởng theo nghề ca hát. Thế là tôi mặc cho sức tưởng tượng bay cao, cao vút lên để nghe tiếng đôi chim uyên và đôi thiên thần cất tiếng hòa ca, hiền dâng giọng hát mình cho âm nhạc và cho cuộc đời. Còn gì đẹp hơn.

Xin lưu ý vấn đề trùng tên. Người hát Kim Phượng đây là em gái tôi, không phải là Kim Phượng/Thương Linh. Em gái tôi đã từng cùng tôi đi gieo lời ca tiếng hát khắp nơi trong cộng đồng VN vùng Hoa Thịnh Đốn từ những năm đầu của thập niên 80s, từ những chương trình văn nghệ quê hương cho đến những chương trình ra mắt văn thơ nhạc v.v...

Mộ Khúc (2000)

Sau Vương Vấn (1982) ít năm không nhớ rõ năm nào, có một lúc tôi lại có ý định viết một ca khúc mang cái ý gọi nhớ quê hương, mang máng cái âm hưởng của *Giác Mơ Hồi Hương*, *Hướng Về Hà Nội* mà không hẳn là cái ý của Vũ Thành và Hoàng Dương. Có nghĩa không nhất thiết phải mơ một ngày hồi hương hoặc nhớ về một nơi chốn nào cụ thể. Nó phải là *cái gì khác*. Ý nhạc này tôi cứ loay hoay mãi mà không thành hình. Nhạc cứ soạn được vài note vài câu chả ra làm sao, tôi bỏ dở và bỏ luôn mộng làm...nhạc xĩ.

Mãi cho đến 2000 lần đầu tiên khi nghe qua tấu khúc Warsaw Concerto của Richard Addinsell, một ý nhạc chợt bật ra thật rõ nét rồi một giọng nhạc tuôn trào trong tim tôi. Cùng lúc đó không hiểu vì đâu hai câu thơ Thôi Họ lại lớn vỗn trong trí nhớ lâu ngày tưởng đã quên:

*Nhật mộng hương quan hà xứ thi
Yên ba giang thương xứ nhân sầu.*

Tạm định nghĩa:

*Trời đã chiều tối không thấy quê nhà ở đâu
Khói tỏa trên sông khiến lòng người ta sâu muộn.*

Tôi đã tìm ra *cái gì khác* mà 15-17 năm trước không tìm ra. Nghe Warsaw Concerto, rên ư ử

hai câu thơ Thôi Hộ, tôi liên tưởng tới những ngày tìm đường vượt biển lênh đênh trên sông Cửu Long 2 đêm liền mà không đi thoát. Sau đó gần cả năm lại lênh đênh trên biển nước Càn Giờ chờ ra biển cả để vượt đại dương đi tìm tự do. Tôi chưa bao giờ thấy khói sóng trên sông nước Cửu Long hay biển nước Càn Giờ mà cũng chẳng biết có hiện tượng khói sóng ở hai nơi này không nữa. Chắc là không đâu vì miền nam là miền đồng bằng mà, nhưng tôi cũng không dám đoán mò thêm vì sẽ lời ra cái dốt nát khoa học của mình. Tuy nhiên chắc chắn chả ai cầm tôi cứ tưởng tượng ra cho có.

Câu đầu tôi viết là “giòng sông cuối chiều mờ mờ vàng rơi” thì nhạc đúng là châm một câu trong Warsaw Concerto nhưng bắt đầu từ giữa câu thứ nhì trở đi cho đến hết bài là nhạc là tôi phát triển ra hoàn toàn theo ý muốn. Nói về lời thì “giòng sông cuối chiều” đúng là ý thơ Thôi Hộ, nhưng thay vì khói sóng thi tôi tả là sương rơi. “Vàng rơi” cũng là sương rơi, cách dùng từ không xa lạ trong thi phú VN. Bích Khê năm xưa từng viết:

Vàng rơi vàng rơi thu mênh mông.

❖ (Tỳ Bà)

Và rồi sau đó tôi phóng tay hoàn tất bài hát theo ý của mình. Vậy đó mà nhạc đệm viết quá dở cho nên không có MP3. Có thể nay mai thử lại chăng? Tuy nhiên nếu soạn nhạc đệm lại vừa ý đi nữa, hát nỗi hay không lại là một vấn nạn khác.

Buồn Cung Sol (2001)

Só là khi tôi viết xong khoảng nửa bài *Buồn Cung Sol*, nhân một cơ hội họp bạn tình cờ, tôi liền ôm đàn phẳng phẳng nửa bài này cho một số bạn bè nghe thử, trong đó có chị Châu Hà. Chị nghe xong thì lên tiếng khen ngợi.

Nhân tiện đây xin có đôi dòng về chị Châu Hà. Mặc dù cùng cư ngụ trong vùng Hoa Thịnh Đốn lâu năm vậy mà tôi chẳng bao giờ có dịp quen biết chị và anh Văn Phụng. Mãi cho đến năm 2000-2001 chi đó, tôi mới có cơ hội quen biết

chị trong lúc anh thì đã qua đời lâu cung 8-9 năm trước rồi, tôi không nhớ chính xác xác lăm.

Khi nghe tôi hát *Buồn C Major* và *Buồn Cung Sol*, chị là đầu tiên người khuyên khích tôi nên tiếp tục sáng tác nhạc jazz: *cậu là người tiên phong viết nhạc jazz, nên tiếp tục*. Chị là đàn chị kỳ cựu lâu năm trong giới ca nhạc, dù ở Hoa Kỳ nhưng giây nhẹ chằng chịt từ hải ngoại về tới VN là việc thường. Lời khuyến khích của chị chắc cũng phải dựa trên một thực tế nào đó mà chị biết rõ.

Theo tôi biết thì cho tới thời điểm tôi viết *Buồn C Major* 1998, dường như VN trong và ngoài nước không ai đề cập gì đến nhạc jazz. Nhận xét này của tôi hoàn toàn dựa trên những phương tiện truyền thông phổ biến vào thời điểm đó. Thật ra nếu có thì tôi cũng không biết vì không nghe gì cả mà cũng không hề có ai đề cập gì tới.

Tiên phong viết nhạc jazz hay không, khi mất việc làm thì đau khổ như gì. Xếp bão tôi phải bán cho được từng đồ món hàng thì mới tiếp tục ở lại làm việc, bán không hết thì, a lê, đi chỗ khác chơi. Trời ơi, bảo tôi ôm đàn ngồi lè đường với thùng đàn cũ kỹ có lẽ còn dễ chịu hơn đi bán hàng. Thật khổ!

Xếp đuôi, mất việc nằm nhà bèn viết...*Buồn Cung Sol* cho đỡ tủi.

Mùa Xuân Rượn Và Tóc Dài (2002)

Bài *Mùa Xuân, Rượn và Tóc Dài* ra đời chỉ vì bài...*Suối Tóc* của anh Văn Phụng và đánh dấu sự quen biết với chị Châu Hà. Không tuyên bố gì cả nhưng tôi xem như viết bài này để tặng chị ấy. Trong thời gian này chị và các anh như anh Lưu Nguyễn Đạt, anh Nguyễn Nhựt Khánh, và cá nhân tôi đều cùng góp tay góp sức giúp chị trong dự án in lại tuyển tập nhạc Văn Phụng, trong đó có thêm một số bài chưa phổ biến bao giờ.

Vì việc này tôi thường ghé ngang nhà già chõ chị Ở. Lui tới thường xuyên, hai chị em làm việc thì ít, đau lão thì nhiều. Vào những lúc đó, chị vui miệng kể lại tôi nghe nhiều mẫu chuyện vô cùng hấp dẫn không có trong tài liệu sách vở bất

cứ ở đâu. Ví dụ như trong thời gian tân nhạc VN mới thành hình, ở Hà Nội Văn Phụng là người tiên phong mang một không khí mới mẻ vào sinh hoạt ca nhạc qua những nhịp điệu vui tươi như thế nào. Thời gian này chị Châu Hà đi học hát với một bà thầy người Pháp ra sao. Anh *cua* chị như thế nào vv.

Rồi khi vào năm sau 54 ở Sài Gòn, tên tuổi Văn Phụng Châu Hà gắn liền nhau trong đời ca hát như thế nào thì ai cũng đã biết. Một chi tiết vô cùng hấp dẫn nhân tiện kể lại đây, không lại quên. Đó là câu chuyện về bài *Chán Nán* mà tôi rất yêu thích. Tôi nói với chị là cảm giác tôi khi nghe bài này thì chả có gì là...chán nản cả. Chị cười và nói thật ra có gì quan trọng đâu. Lúc đó anh chị hòn giận nhau về việc gì đó, anh giơ hai tay lên trời than rằng: *sao chán quá thế này!* Đại khái vậy.

Còn nhiều mẫu chuyện hấp dẫn nữa nhưng hãy dừng lại ở *Suối Tóc*. Văn Phụng đã diễn tả *suối tóc* của riêng anh qua một *ca khúc đẹp* như thế thì làm sao tôi dám viết một *suối tóc* giống như Văn Phụng được nữa? Tuy nhiên suối tóc bao giờ cũng là một hình ảnh đẹp đối với tôi, cho nên tuy không dám viết gì thêm về một *suối tóc văn phụng*, nhưng có ai cảm tôi viết một về mái tóc dài của riêng mình, phải không các bạn?

Và với tình cảm văn nghệ với chị Châu Hà, *Mùa Xuân, Rượu và Tóc Dài* ra đời vào mùa xuân 2002.

Phố Lạ (2002)

Chuyển trở về Sài Gòn lần đầu tiên của tôi sau 22 năm dài đắng đắng là để thực hiện CD đầu tay *Buồn C Major* (và cũng là CD cuối cùng). Trước khi trở về Sài Gòn tôi đã từng nghe nhiều người đi trước về thuật lại kinh nghiệm tâm trạng là một người ngoại quốc ngay trên đất nước mình. Không tin cũng khó, tin cũng không cách chi hình dung ra được. Để rồi xem sao.

Tôi đặt chân về Sài Gòn, chỉ không đầy một ngày, thằng em tôi Nguyễn Bảo đưa tôi đi một vòng thành-phố-xưa-thân-quen: Sài Gòn không nhận ra tôi mà tôi cũng không còn thấy Sài Gòn

của tôi đâu nữa. Tôi không phải là *dân Sài Gòn* nữa rồi, tệ hơn nữa, tôi là một người ngoại quốc ngay trên đất nước mình. Trời ơi! Kinh nghiệm người đi trước đúng quá, đúng đến phát sợ.

3-4 đêm đầu tiên mất ngủ trong motel chờ sáng nghĩ về một sự thật hiển nhiên mà tôi không dám nhìn nhận: tôi đã thật sự mất Sài Gòn rồi. Lòng quặn đau, loay hoay không biết phải làm sao để khuây khỏa cho qua hết đêm. May quá tôi có mang theo vài tờ giấy kẻ nhạc, liền ngồi ngay trên giường rên rỉ mấy note nhạc đầu tiên ở Sài Gòn: phố cũ năm xưa giờ là phố lạ! Rồi thì những note nhạc kẻ tiếp kéo về như một trận *avalanche*, tôi viết luôn một mạch.

Ta không thấy ta trong lòng em!

Em, ở đây chính là Sài Gòn cũ của tôi đó.

Người hát Phố lạ là Triệu Vinh. Vinh là một người bạn tôi chỉ mới quen trước khi Phố Lạ ra đời chỉ ít năm. Qua âm nhạc, hai anh em chúng tôi trở nên thân thiết, từng cùng nhau đi ca hát trong cộng đồng VN vùng chúng tôi cư trú. Và Vinh cũng sát cánh tôi trong những buổi giới thiệu nhạc tôi đến cộng đồng người VN trong vùng.

Một Cõi Lưng Chừng (2003)

Có một lần tôi và vài người bạn lái xe ngang những vùng núi non, càng lúc dốc càng lên cao càng vòng quanh hiểm trở. Lúc xe ở lưng chừng núi nhìn xuống bên bờ vực sâu mới thấy hãi hùng. Ở lưng chừng núi đột nhiên lòng cảm khái, tôi nghĩ đến vài ý nhạc vài câu hát. Khi trở về tôi bắt đầu ôm đàn phẳng phẳng đạo thử vài note, và ca khúc *Một Cõi Lưng Chừng* ra đời.

Qua sự giới thiệu của chị Hoàng Lan Chi, tôi làm quen Nguyễn Thảo ở mãi Houston để nhờ Thảo hát dùm tôi hai bài trong CD Buồn C Major. Nguyễn Thảo ở xa quá nên tôi không *đàn đúm* với gì được với Thảo. Sau khi CD Buồn C Major ra đời thì tôi không có cơ hội để qua lại với Thảo nữa, mãi đến gần cuối 2021 mới gặp lại.

Rồi Cững Sang Mùa Hè (2004)

Tôi nhớ mùa hè 2004 là năm có rất nhiều ve sầu, *cicada*. Theo tin tức khoa học thì 7 loại Cicada cứ mỗi 13 hoặc 17 năm thì lại túa ra một lần tìm vợ tìm chồng đẻ con đẻ cái, ôn ào 24 giờ không mệt mỏi. Xác ve chết ngập mái nhà, ngập đường ngập xá, ngập đầy trên các cành cây....Mới mùa hè 2021 đây thôi, cicada lại túa ra kêu la óm tối. Đây thời gian này tôi bắt đầu thâu lại một số nhạc trước 75 trong công trình *hát nhạc cũ giải khuây* thì một số bài thâu luôn cả tiếng ve sầu trong đó. Lý do, chỗ làm việc của tôi cũng là cái studio thâu nhạc – dùng chữ *studio cho sang trọng* thật ra tôi chỉ có cái bàn giấy, cái computer và cái micro kê sát cửa sổ. Dù cửa sổ đã đóng kín nhưng tiếng động vẫn xen vào. Dĩ nhiên nghe nhạc qua cái headphone thì mới nghe được tiếng ve.

Trở lại với ca khúc Rồi Cững Sang Mùa Hè. Cũng vì tiếng ve sầu cicada năm đó, ve sầu thì người làm sao vui? Mà người đã không vui thì nhạc sao vui được?

Đau Nặng (2004).

Cảm cúm nằm tê liệt máy hôm, vậy mà tôi cũng ngóc đầu dậy mà viết Đau Nặng. Ngẫm nghĩ cái thân phận mình lúc nào cũng đau nặng không cách nào vươn lên nổi. Do đó, đau nặng vừa là đau thể chất vừa là đau cả về cái thân phận mình nữa.

Một Chút Jazz Vào Giọng Hát Em (2005)

Tôi nghĩ người nhạc sĩ sáng tác ca khúc nào cũng mong tìm được một giọng hát phù hợp với giọng nhạc của mình. Ai cũng nói giọng nhạc Trịnh Công Sơn phải có giọng hát Khánh Ly. Giọng nhạc Nguyễn Văn Đông thì có Hà Thanh. Và theo ý kiến cá nhân tôi, ca khúc của Phương chưa có ai khác diễn tả xuất sắc như Lê Uyên. Không phải vì Lê Uyên điêu luyện hơn hay diễn tả hay hơn những giọng hát khác nhưng vì cái chất đam mê trong giọng hát Lê Uyên nó hết sức phù hợp với giọng nhạc của Phương. Đơn giản chỉ có vậy.

May cho tôi quá, tôi gặp được *ngày-xưa-Kim-Phượng-bây-giờ-là-Thương Linh* (nhưng tôi quen miệng vẫn cứ Kim Phượng mà gọi). Một giọng hát mà có người nhận xét là *smoky* và *intoxicated* (*smoky*: khói thuốc lá; *intoxicated*: *xỉn* nồng nực mùi rượu). Một nhận xét khác: *con bé sinh ra chỉ để hát nhạc của cậu*. Đây là lần thứ ba tôi trúng số độc đắc. *Nam Mô A Di Đà Phật!* Xin nhắc lại, lần thứ nhất trúng số độc đắc của tôi là viết được bài nhạc jazz đầu tay, Buồn C Major. Lần trúng số độc đắc thứ nhì là Greg Adams nhận xét *nhạc của you có một ít characteristics của một bài nhạc jazz*.

Thật vậy, trong những buổi trình diễn tại địa phương vùng DC này giới thiệu ca khúc của tôi, tiếng hát của Thương Linh hết sức đặc biệt, chiếm được cảm tình của rất nhiều người. Như đã trình bày bên trên, không phải vì Thương Linh có giọng hát điêu luyện hơn hoặc hát hay hơn những giọng hát khác nhưng chỉ vì cái chất *smoky* và *intoxicated* trong giọng hát nó hết sức phù hợp với giọng nhạc của tôi.

Và lần thứ ba trúng số độc đắc này gọi hứng để tôi viết *Một Chút Jazz Vào Giọng Hát Em* tặng cho Thương Linh. Thế nhưng cái duyên âm nhạc giữa hai chúng tôi không *thọ* qua khỏi vài ca khúc em hát cho tôi trong CD đầu tay *Buồn C Major*. Bao nhiêu ca khúc khác tôi sáng tác sau đó đều không có may mắn *lọt vào mắt xanh* của Thương Linh, kể cả *Mỗi Mong*, một ca khúc tôi viết sau đó mấy năm để nhắn gởi riêng Thương Linh cũng đành chịu số phận hẩm hiu.

Có Hạt Bụi Đường Len Lên Mi(2006)

Nhà có khách đặc biệt đến chơi, nàng *tổng cở* tôi đi cho khuất mắt cả nửa ngày. Lang bang lang tang, ghé ngang starbucks ngồi ngẫm nghĩ mà tủi cái thân cái phận cái sự cái đời. Quán kê vài cái bàn cái ghế bên lề đường, xe chạy ngang bốc bụi – bụi thật hay bụi tưởng tượng không bảo đảm lắm nhưng nó cũng làm xót con mắt, bèn viết *Có Hạt Bụi Đường Len Lên Mi*.

Mấy năm sau lôi kéo được một tay jazz pianist, Greg Adams vào cùng chơi nhạc ở một quán

phở địa phương. Nhân dịp đó, tôi nhờ Greg thâu phần nhạc đệm bài này (và một số bài khác). Không nhớ sao lúc đó không thâu giọng hát, bây giờ làm sao hát nổi đây? Chắc cứ tiếp tục ngâm dấm đó rồi tính sau.

Rủ Em Lên Núi (2007)

Thời gian này tôi nghĩ nhiều về thiên nhiên, nơi tôi có thể hòa mình vào chung sống với trời đất, để nghe đất thở để nghe trời chuyên mình trò chuyện cùng đất. Tôi có cảm giác thấy mình cùng thở một khồng khí và nằm cùng mảnh đất với thiên nhiên ngay ở giữa thiên nhiên, để thấy thiên nhiên là nơi tôi nghỉ ngơi, lòng nhẹ nhàng quên hết những điều ưu uất. *Nàng của tôi* kể lại từng có lần nằm trên mặt đất trong một chuyến đi *hiking*, thả hồn theo với thiên nhiên mà cảm được sự chuyên mình của đất trời.

Gần nhà tôi ở khoảng nửa giờ lái xe trên *freeway* là đến một vùng núi nhỏ trải dài và là nơi dân địa phương hay lui tới ngắm cảnh thiên nhiên và thở bầu không khí trong lành. Núi không cao lắm, không hang hốc hay hiểm trở gì nhưng lên tới đỉnh núi là nhìn thấy cả một vùng trời đất hùng vĩ bao la.

Từ thế kỷ 18, nhà thơ Nguyễn Du đã từng nói:

*Cánh nào cánh chăng đeo sâu,
Người buồn cảnh có vui đâu bao giờ!*

Đúng quá. Núi có linh hồn hay không là do tâm tình của con người. Tôi tha hồ mà tưởng tượng vậy.

Tôi sáng tác *Rủ Em Lên Núi*, tiếng là *rủ em* nhưng chính là để nói lên với chính tôi rằng trong bao nhiêu năm qua tôi đã lụy quá nhiều vào những chen đua, vào những ước muốn hảo huyền mà quên khuấy đi mất rằng thiên nhiên là nơi tìm quên một cách nhẹ nhàng thoái mái nhất – dĩ nhiên chỉ với riêng tôi thôi.

Về sau nghĩ lại, khi tôi viết *Một Cõi Lung Chừng* mấy năm trước tuy đã cảm thấy sự huyền diệu của thiên nhiên nhưng để thám thía cái ý diệu huyền của nó phải chờ tới khi viết *Rủ Em Lên Núi*. Càng viết càng nghĩ ngợi và càng thám đòn đó mà!

Một Thời Đã Qua (2007)

Một ngày cuối năm ngồi ôn lại đời mình, những kỷ niệm đẹp nhất trong đời tôi trở về qua một bài hát của Phạm Duy: *Chỉ Chừng Đó Thôi*, ông viết vào năm 1975 chỉ một hai tháng trước biển cõ 30-4. Tôi từng thú nhận với những người bạn rất thân rằng tôi trưởng thành qua giòng nhạc Phạm Duy. Các bạn có thể tưởng tượng được không lúc con tôi mới 7-8 tháng tuổi gì đó, nửa đêm thay vì ru con bằng ca dao thế mà tôi lại ứ ứ *Bên Cầu Biên Giới*. Thé là chú nhóc đang làm rầy làm khó cha khó mẹ lại ngủ khò trên vai tôi. Dĩ nhiên làm sao chú phân biệt được ca dao hay *Bên Cầu Biên Giới*? Chú ngủ khò là vì cái ứ ứ êm êm âm nhạc trên vai tôi đó thôi. Xin lưu ý: tôi không ứ ứ *Bên Cầu Biên Giới* theo điệu *tango* như thông lệ đâu nhé, tôi ứ ứ theo điệu...xì lô.

Tiện đây nói luôn. Theo tôi, cấu trúc âm nhạc *Bên Cầu Biên Giới* không có tí chất *tango* nào trong đó, làm sao tôi *tango* cho được? Trong một CD nào đó đã khá lâu, Duy Cường soạn *Bên Cầu Biên Giới* theo điệu...xì lô cho Lê Thu hát. Duy Cường là con trai Phạm Duy, nếu ông bỏ viết *tango*, tại sao ông con lại chơi xì lô? Tôi không quen biết gia đình Phạm Duy để hỏi, nên đành xem bài xì lô do Duy Cường soạn là câu trả lời vậy. Trở lại với *Chỉ Chừng Đó Thôi*, Phạm Duy viết thế này.

*Ta Yêu Em mù lòa,
Như A-dam ngủ ngò
Yêu E-va khù khờ
Cuộc tình trinh tiết đó.
Nhưng thiên tai còn chờ
Đôi uyên ương vật vờ,
Chia nhau xong tội đồ,
Đây đọa lâu mới tha*

Chia nhau xong tội đồ, đây đọa lâu mới tha?
Ông viết như thế có phải *chết cha* bọn sinh viên học sinh thế hệ chúng tôi không? Hấp dẫn quá, tha hồ mà tưởng tượng. Đó là những năm Tú Tài I Tú Tài II và 1-2 năm đầu đại học của bọn tôi, thời gian đẹp nhất của đời tôi, những năm tập mộng mơ, những năm tập làm thơ làm thắn tập hát tập hỏng, tập “cua đào” (danh từ thuở

đó), tập “đau khổ” (trong khi chưa biết cái khổ thật sự nó có mùi vị như thế nào) mà không thấy ra rằng:

*Tội đời giảng mê êm ru như nhung,
Ngã nhào như không!*

Cho nên

*Hôm qua đàn guitar túi thơ rụng rơi,
Bao nợ duyên gánh gồng mòn hơi,
Chợt thèm được nghỉ ngơi*

❖ (Một Thời Đã Qua)

Đó là những lời *thú tội* của tôi với cuộc đời lúc đã về chiều. Tiên đây xin mạn phép hương hồn nhạc sĩ quá cố Phạm Duy cho tôi sửa lời hai câu hát như sau: *Chia nhau xong tội đồ, trời xanh nào có tha.* Đó mới là thực tế, mới đúng với kinh nghiệm của riêng tôi. Dĩ nhiên câu hát sửa lời này chỉ dành riêng tôi *rên ư ử* cho *đỗ buồn* chứ chả dám mang ra hát. Mô Phật!

Trương Quỳnh Như (2009)

Từ rất lâu tôi vẫn ngưỡng mộ những chuyện tình xa xưa trong lịch sử VN. Trí nhớ tôi lại không đủ tốt để nhớ hết bao nhiêu truyện tình đã được viết thành ca khúc. Thủ nhớ lại xem. Chuyện tình Huyền Trần và Trần Khắc Chung chẳng hạn, tôi nhớ đã có nghe qua ít nhất hai bản khác nhau.

Trong hai bản, một là bản của Phạm Duy, *Nước Non Ngàn Dặm Ra Đi* lồng trong trường ca *Con Đường Cái Quan*. Với tôi đây là bản viết *hay nhất* so với bản thứ hai theo trí nhớ của tôi. Bản thứ hai? Tôi chỉ có thể mơ hồ nhớ lại ấn tượng đầu tiên nghe được thì chả có gì hấp dẫn. Thủ vào tìm trên *internet* thì thấy có bản của Nhất Sinh, tựa là *Tình Sứ Huyền Trần*. Không nhớ chắc đây có phải là bản tôi nghe được ngày trước hay không nhưng bản này không hấp dẫn tí nào (đối với tôi thôi), vì không đúng *xì tin* nghe nhạc của tôi.

Ngoài truyện tình Huyền Trần - Trần Khắc Chung, còn những chuyện như: Trọng Thủy - Mỹ Châu, Trương Chi - Mỹ Nương, Nguyễn Huệ-Ngọc Hân, Từ Thức-Giáng Hương, Tú

Uyên-Giáng Kiều, Phạm Thái-Trương Quỳnh Như vv.

Như đã nói, tôi chỉ mới nghe được *Nước Non Ngàn Dặm Ra Đi, Tình Sứ Huyền Trần* và *Trương Chi*. Ca khúc về *Trương Chi*, theo tôi thì chỉ có *Trương Chi* của Văn Cao kể lại là xuất sắc nhất, có cấu trúc âm nhạc rất phong phú và nghệ thuật rất cao. Phải kể luôn *Thiên Thai* cũng của Văn Cao về chuyện *Lưu Nguyễn* đi lạc chốn Đào Nguyên yêu say đắm các cô tiên nữ mà quên cả đường về. Đây phải kể là hai ca khúc hiếm hoi xuất sắc nhất, có giá trị nghệ thuật bậc nhất trong nền âm nhạc VN.

Như đã *tả oán* về nỗi ám ảnh Phạm Thái qua bài *Buồn C Major*, năm 1996 tôi đã thử viết *Trương Quỳnh Như* nhưng không thành công. Phải đợi đến 2009 có dịp viết lại, tôi viết một mạch là xong chẳng sửa chữa gì thêm. Trong *Buồn C Major* 1998 tôi chỉ mượn hình ảnh Phạm Thái để *kể lẻ* về nỗi buồn của mình. Trong *Trương Quỳnh Như* 2009, tôi viết về truyện tình có thật này trong lịch sử VN, dựa vào truyện *Tiêu Sơn Tráng Sĩ* của Khái Hưng và một ít tài liệu sách vở tôi còn giữ được.

Tiện đây tôi cũng muốn nói qua về Kim Vui, người hát *Trương Quỳnh Như* và *Đêm Huyền Cầm* trong tập nhạc này. Thật ra Kim Vui tên thật là Trần Thị Vui, theo chân các anh các chị đi ca hát từ thập niên 80s. Trong số những giọng hát đàn chị của Vui thời đó có Kim Phượng, Kim Khuê. Không nhớ ai là người đầu tiên gọi tên Vui là Kim Vui để phù hợp với Kim Phượng, Kim Khuê, từ đó chết tên.

Có Những Niềm Vui (2009)

Miền Đông Bắc Hoa Kỳ là nơi có đủ bốn mùa mà mùa hè thường là mùa rất nóng bức. Hôm nào mà độ ẩm ướt trong không khí lên hơi cao thì thôi khói nói, nóng *nhẽnhại*. Thế nhưng hôm nào *trời thương nghĩ lại cho thế gian nhở* thì mùa hè cũng có những ngày nắng rất đẹp và rất mát mẻ. Tôi viết *Có Những Niềm Vui* trong một ngày nắng đẹp như thế.

Mỗi Mong (2009)

Như đã thô lộ từ *Một Chút Jazz Vào Giọng Hát Em*, cái duyên âm nhạc giữa Kim Phượng/Thương Linh và tôi chỉ là *thôi thì thôi nhé có ngàn áy thôi*, nói theo Phạm Thiên Thư. Sau CD Buồn C Major, Phượng *thiên cư* sang Cali theo nghề ca hát, và đổi tên lại là Thương Linh. Về sau nghe nói rất thành công. Chúng tôi cũng không giữ liên lạc gì thường xuyên cho lắm.

Năm 2009 trên chuyến bay đi Toronto, Canada, lần đó ngồi bên cửa sổ nhìn ra hàng hàng lớp lớp mây bay cuộn cuộn chả biết sao lại khiến tôi nghĩ về những ngày tháng Thương Linh và tôi làm cái việc âm nhạc với nhau.

Sau khi công trình thực hiện CD đầu tay *Buồn C Major* tôi hoàn tất, tôi đã cố gắng hết sức tạo cơ hội để giữ Thương Linh lại vùng này để mong có cơ hội tổ chức những đêm nhạc với tiếng hát hết sức đặc biệt ấy, chẳng là ban bè tôi ai cũng yêu mến giọng hát Thương Linh. Tiếc thay, tôi bất lực không có khả năng tạo ra bất cứ cơ hội nào để giữ em, đành để mất em chứ sao bây giờ?

Buồn C Minor (2010)

Thời gian này Greg Adams đêm đàm lại cho tôi những sáng tác cũ *Buồn C Major* và *Buồn Cung Sol*. Sau đó thêm một loạt những sáng tác mới như *Một Thời Đã Qua*, *Mỗi Mong*, *Rủ Em Lên Núi*, *Không Có Em*, *Tưởng Tượng*. Rất tiếc sau đó Greg Adams bận bịu sao đó mà không nhận lời đệm đàm cho tôi nữa.

Tôi viết xong *Buồn C Minor* đáng lẽ nên rủ áo trần gian, từ giã sân khấu cộng đồng VN cho yên thân sau bao nhiêu nỗ lực bao nhiêu cố gắng bao nhiêu đụng chạm, phiền muộn và điều tiếng thị phi. Bắt đầu đời viết nhạc jazz bằng một *Buồn C Major*, đáng lẽ nên đóng lại ở *Buồn C Minor* thì chắc cũng xong nợ Trần. Thế mà tôi vẫn còn ham muốn vẫn còn u mê tiếp tục ước mơ *làm đẹp âm thanh trong rìng âm nhạc VN* một cách vô nghĩa lý. Chỉ thêm tuyệt vọng, chỉ thêm đau lòng.

Anh Nguyễn Mai, một người bạn rất thân có lần nói đùa rằng *tôi có bệnh...ngu bẩm sinh, biết là sẽ chết mà vẫn cứ nhào dzô*. Tôi còn nhớ anh nói xong câu đó thì hai anh em thích chí quá mà cười phá lên thật thoái mái. Chỉ vì điều anh nói tuy đùa nhưng lại thật là chính xác.

Tôi quen anh qua một chương trình nhạc tuy quảng cáo là *thính phòng nhưng có ca múa vũ kịch tạp lục tùng lâm* trong đó. Trước đây tôi từng nghe có người lên tiếng phê bình rằng người VN *nghe nhạc bằng...mắt*. Không biết ai đó đã phán một câu thật xác đáng: *nghe nhạc bằng mắt. Thính phòng, nhưng có tạp lục tùng lâm*, thật là diễu dở với danh từ chữ nghĩa, hoặc *thính phòng* không phải là *phòng nghe nhạc* như tôi vẫn nghĩ. Năm xưa ở Sài Gòn đã có danh từ Đại Nhạc Hội đầy đủ các tiết mục ca vũ nhạc kịch, tại sao không dùng danh từ này mà lại gọi là *thính phòng*? Nhưng thôi, điều tôi muốn nói ở đây là anh Nguyễn Mai.

Trong số những ca khúc trình diễn lần đó do tôi phụ trách viết hoà âm phối khí, có một bài hát thật hay và thật rộn ràng. Tôi không nhịn được muốn phá phách một tí cho vui thêm bằng cách chừa ra một trường canh không viết note nào trong phần nhạc đệm trong khi nhịp vẫn đếm (nói là đếm cho rõ nghĩa, chứ nhạc đi nhanh quá, người chơi nhạc đã quá quen tay nên cứ đếm nhịp lướt qua rồi vào lại, rất nhịp nhàng ăn khớp). Tôi nghĩ chỉ có trời mới biết vì ai công đầu ránh rỗi để ý những tiểu tiết đó làm gì. Vậy mà anh Mai lại để ý đến chi tiết này và *tra vấn* tôi nhiều lần. Nhưng cũng từ đó hai anh em trở nên hai người bạn rất thân. Chính anh cũng từng *tra vấn* tôi về tựa đề *Buồn C Major*. Buồn, nhưng tại sao lại là *Major*? Đúng ra phải là *Minor* mới hợp lý chứ!

Từ khi bắt đầu viết những ca khúc mang âm hưởng jazz, tôi vẫn cố công tìm kiếm một nhạc sĩ jazz để thử đệm đàm những ca khúc tôi viết cho ra *cái chất jazz*, xem có đúng như tôi mong đợi không. Khi thực hiện CD *Buồn C Major*, vì không tìm được nhạc sĩ jazz nên tôi phải tự soạn nhạc đệm lấy. Kết quả, nhạc đệm jazz tôi viết là jazz pha chè, jazz...giả. Tôi viết nhạc đệm

nghiêng về khuynh hướng cổ điển, tô điểm thêm tí hợp âm jazz thì được, nói đến nhạc đệm đúng jazz thì tôi đành chịu chết. Chỉ vì căn bản sở học tôi về jazz không đủ để tôi đệm đàn jazz đúng nghĩa cho được. Những người quen thuộc nhạc jazz đều nhận ra nhạc đệm trong *CD Buồn C Major* không đúng là jazz.

Tôi viết xong *Buồn C Minor* thì cũng phải đến khoảng mấy tháng sau chi đó mới gặp Greg Adams. Phải công nhận từ khi có Greg đệm đàn, tôi mới thật sự cảm được cái chất jazz trong nhạc của mình được diễn tả tới nơi tới chốn. Đây chính là nhạc đệm jazz mà tôi đã tìm từ rất lâu. Kể từ 1998 *Buồn C Major* cho tới 2010 *Buồn C Minor*, tôi đã tìm ra.

Đêm Huyền Cầm (2011)

Lần đầu tiên tôi nghe Diana Nguyễn chơi đàn violin, tiếng đàn thật âm và đầy tình cảm làm tôi ngạc nhiên thích thú. Không phải tôi là người duy nhất mà là những ai có dịp nghe cháu chơi đàn đều công nhận điều đó. Năm 2011 lúc gặp tôi, cháu Diana Nguyễn chỉ mới 19 tuổi. Tôi viết *Đêm Huyền Cầm* là để riêng tặng Diana, nhưng đồng thời cũng muốn nói lên cái đẹp của tiếng đàn violin và cái đẹp của âm nhạc.

Violin, viola, cello là các loại đàn học thì được rồi đó, nhưng đàn sao cho hay cho có hồn lại là một việc khác. Nói chung thì điều này ứng dụng cho tất cả các loại nhạc khí, ở đây tôi chỉ muốn nhấn mạnh đến các loại đàn dây, trong đó phải kể cả đàn guitar (guitar đây là đàn thùng).

Tôi đã từng biết có người chơi đàn violin, bấm rất chính xác độ cao thấp các note nhạc, và kỹ thuật chơi đàn rất vững. Nhưng khổ nỗi, tiếng đàn violin rất máy móc, nóng nảy, và lại thiếu một yếu tố quan trọng nhất, theo ý kiến của riêng tôi, là cái chất *tình*. Không có cái chất *nhựa* quan trọng này, bạn chỉ có thể *choi note* nhưng bạn không *choi nhạc* được. Tôi cũng đã từng nghe một người trình diễn nhạc cổ điển guitar. Kỹ thuật vững, luyện tập khá kỹ, nhưng tiếng đàn hết sức khô khan không có một chút *tình*. Tiếng đàn khô khan này làm tôi cảm thấy ngại không muốn đến làm quen.

Ngược lại, năm 2011, 19 tuổi, người bé nhỏ như trẻ nít 13-14, thế mà tiếng đàn cháu Diana làm rúng động lòng người. Tiếng đàn này có phải ai dạy mà được? Vị thầy dạy nhạc nào cũng chỉ có thể dạy học trò về kỹ thuật, còn tiếng đàn phải tự tâm người học viên phát ra.

Sinh đẻ ở Hoa Kỳ nhưng do cha mẹ bắt buộc, cô bé phải tập nói tập nghe tiếng Việt, không giỏi nhưng cũng tầm tạm. Tuy nhiên *Lời* tôi viết trong *Đêm Huyền Cầm* thì con bé chịu, phải nhờ bố mẹ cố vấn, giải thích thêm. Cũng là một kỷ niệm đẹp vậy. Chắc chắn cháu Diana sẽ không cơ hội nào để đọc những giòng chữ này, nhưng tôi thành tâm chúc cháu thành đạt trên đường học vấn và đường đời. Và nhất là vẫn tiếp tục chơi đàn để mang niềm vui về cho nhân loại.

Tưởng Tượng (2011)

Cuối năm 2011 mùa Noel, mùa tặng quà tăng cấp. Tôi là một nhạc sĩ nghèo nhất thế giới thì làm gì có khả năng tài chính mà cáp với quà? Không có khả năng tài chính thì... *tưởng tượng* vậy. Thì đây: tôi sẽ mua cho nàng chiếc khăn quàng cổ cho ấm trong những ngày đông tháng giá, sẽ mua cho nàng chiếc nhẫn kim cương (mà nàng thường mơ ước), thậm chí tôi còn đi đánh cướp chiếc du thuyền để đưa nàng đi chơi thành *Vienne* nghe nhạc *luân vũ Johann Strauss*, rồi ghé đến *Corcovado* để nghe nhạc *bossa nova* của Antonio Carlos Jobim...

Nàng nghe xong chỉ...cười cười không nói.

Tuyết Rơi (2012)

Sau hơn 30 năm làm cái việc âm nhạc ở Hoa Kỳ, bao nhiêu nỗ lực bao nhiêu dự án không dự án nào thành hình hoặc nửa đường gãy đổ hết. Mỗi ngày tôi lại mỗi thấy rõ ràng hơn rằng bao nhiêu ước vọng đều giống như *tuyết rơi*, ngồi bên trong khung cửa nhìn ra thì rất đẹp. Nhưng *tuyết* sẽ tan thành nước khi ngoài trời nhiệt độ lên cao. *Tuyết* trắng đẹp đến mấy cũng chảy tan biến đi đâu mất. Vọng động cho mấy cũng thành bụi bay.

9 năm sau tôi viết *Phía Bên Ngoài Khung Cửa Số* cũng trong cùng một tâm trạng như thế này.

Không Có Em (2013)

Một hôm tôi gọi phone Greg Adams cho biết vừa viết xong một ca khúc mới với tâm ý là sẽ chơi *rubato*, và nói với Greg điều tôi suy nghĩ. Đương nhiên làm sao mà *rubato* đúng nghĩa cho được khi Greg và tôi ở cách nhau vài chục dặm đường. Kết quả là Greg gửi tôi một bản piano nhạc đậm chậm rãi, thong thả tượng trưng cho *rubato* thế thôi. Và tuy không là *rubato* đúng nghĩa, Greg đậm đà piano quá hay.

Ngồi Starbucks Nghĩ Về Em (2013)

Cuối năm 2013 khi viết xong *Ngồi Starbucks Nghĩ Về Em*, tôi lại tìm Greg Adams để đàn cho tôi. Greg không trả lời. Liên lạc thêm lần nữa, Greg cũng không hồi đáp. Vậy tôi đã hiểu và thông cảm. Giữa lúc phân vân không biết sẽ phải làm sao, may quá, tôi tìm được một *jazz pianist* khác, Dan Lamaestra. Dan đồng ý đàn cho tôi và nhận thù lao với giá phải chăng.

Quen nói, tôi cũng trả tiền thù lao cho Greg Adams đàng hoàng mặc dù với giá *discount* vì Greg và tôi từng chơi nhạc với nhau ở một quán phở VN ở khu tôi ở trong thời gian đó, và tôi nghĩ Greg là bạn tôi nhưng chắc tôi đã làm lẩn điếm này. Cả Greg và Dan đều sinh sống bằng nghề chơi đàn, mình phải sòng phẳng thôi.

Và quả thật, Dan chơi đàn hay quá, ngoài sự mong đợi của tôi. Như vậy, tôi đã có thể yên tâm mà ngồi Starbucks để nghĩ về...nàng.

Tựa Vào Vai Anh (2014)

Gọi hứng từ hai câu thơ Xuân Diệu trong bài thơ tựa là *Chiều*, 1938.

*Không gian như có giây tờ
Bước đi sẽ đứt, động hờ sẽ tiêu*

Bài thơ này sau được Phạm Duy phổ nhạc đặt tựa là *Mộ Khúc*. *Mộ* cũng là chiều, khúc hát buổi chiều.

Tôi không có tình đi tìm bài thơ *Chiều* để tìm đúng hai câu thơ trên lấy hứng mà chỉ tình cờ nghĩ đến, đơn giản có vậy. Có dịp là tôi nghêu ngao cho bạn bè nghe. Thú vui tôi chỉ có chừng

đó. Trong một buổi họp mặt vào mùa hè 2015, trong số những người có mặt có một nhân vật chỉ mới quen lần đầu, cũng là dân văn nghệ cũng làm thơ vẽ tranh. Tôi nghêu ngao *Tựa Vào Vai Anh*. Nghe xong, người bạn mới quen vỗ bàn tuyên bố rõ rắng: bốn chữ *ghì chặt nu hôn* quá mới quá lạ, những chữ khác trong bài không có gì mới, viết lại hết đi!

Mời các bạn nghe bản...không viết lại vậy.

Nghịch Âm Buồn (2015)

Trên sàn buc gỗ chỉ lớn vừa đủ chỗ cho vài người nhạc sĩ, một cây đàn piano, một cây kèn đồng, một giàn trống, một cây contrabass. Người nữ ca sĩ đứng hát. Ánh sáng chỉ vừa đủ để nhận ra em. Nghe em hát thì chỉ có chết lặng đi thôi.

Cách đây khoảng 8-9 năm, Kim Phượng, bây giờ đã đổi tên là Thương Linh, sau khi dời sang Cali khá lâu một hôm liên lạc cho tôi biết đang đi hát ở quán cà phê Lạc Cầm, và *khoa* rằng không khí ở đó giống như không khí mà chúng tôi thường mơ ước từ những năm thực hiện CD *Buồn C Major*. Mãi cho đến hôm nay tôi vẫn chưa có cơ hội sang chơi Lạc Cầm, không biết Lạc Cầm thời đó và bây giờ ra sao. Cũng không biết Thương Linh bây giờ ra sao.

Tôi viết *Nghịch Âm Buồn* trong những suy tư vẫn vơ như thế. Nhạc tôi toàn những nghịch âm, những cung bậc và giai điệu hoàn toàn xa lạ trong thường ngoạn của người VN. Nhưng bảo tôi phải viết sao cho dễ nghe dễ được chấp nhận, tôi biết tôi sẽ không viết được. Và cho dù tôi có mang nhạc mình đi hát ở Lạc Cầm hay bất cứ trên một buc gỗ nào khác, chắc chắn không được bao nhiêu người đến nghe.

Ta Gói Lại Ta (2015)

Năm tôi học lớp Đệ Nhị, năm thi Tú Tài I, ông bà già tôi gửi tôi đến ăn học ở nhà cô và dượng tôi ở tỉnh Long Khánh. Chẳng là vì cô tôi là giáo sư dạy Pháp Văn, và dượng tôi dạy Toán, bảo đảm thắng con học hành đàng hoàng, và thi cho đậu cái bằng Tú Tài, ít nhất cũng sẽ được học tiếp. Vào thời điểm đó chiến tranh leo thang dữ

dội đó, bọn học sinh chúng tôi nêu thi rót tú tài thì...các bạn còn nhớ nhà thơ Nguyễn Tất Nhiên nói gì không?

*"Thi hỏng tú tài ta đợi ngày đi,
Thi hỏng mất rồi ta hụt tình yêu"*

❖ (Thà Như Giọt Mưa. Phạm Duy phổ nhạc)

Thời đó, ôi, thời đó!

Tôi vào học trường Bán Công Xuân Lộc, ở đó làm quen nhiều bạn mới, nam có nữ có, trong số đó có vài người sau này gặp lại khi về Sài Gòn vào đại học. Và ở Bán Công Xuân Lộc, tôi gặp Phạm Thanh Tùng, học cùng lớp. Hai thằng trở nên hai thằng bạn rất thân, vì hợp khẩu, vì cùng văn nghệ văn gừng với nhau. Tùng thật ra lớn hơn tôi vài tuổi, và vì thế *hở* sớm hơn, làm thơ viết văn viết nhạc sớm hơn tôi rất nhiều. Tôi *tài hoa nở muộn* nên ngoài 40 tôi mới tập tành sáng tác. Gia đình Tùng xem tôi như người nhà và ngược lại. Sau biến cố 30-4-75, hai anh em chúng tôi còn gặp nhau vài lần, sau thưa hồn vì hoàn cảnh xã hội lúc đó. Và vào thời gian 1980 tôi lại tìm đường vượt biển nên xem như mất liên lạc luôn, mãi cho đến 2015.

Mãi đến mùa hè 2015, nhân cơ hội Liên Trường Long Khánh Hội Ngộ ở Seattle, Tùng mới tìm ra tôi. Tôi vốn không biết gì về buổi hội ngộ này, và cũng không biết dân Long Khánh định cư ở Hoa Kỳ đông đúc đến thế. Trong buổi hội ngộ này, cựu học sinh Long Khánh mời cô tôi (dượng tôi đã mất) và một số thầy cô khác về tham dự. Tùng gặp cô tôi ở đó thì rất mừng vì biết là sẽ tìm ra tôi. Hai thằng 40 năm mới gặp lại, còn vui mừng nào hơn?

Vợ chồng Phạm Thanh Tùng lúc đó ở Massachusett, dù bận rộn công ăn việc làm cũng thu xếp thời gian đến thăm vợ chồng tôi, ở lại cả tuần lễ. Sau đó vài tháng tôi lại bay lên Massachusett với Tùng vài hôm. Bạn bè cũ gặp nhau, người khoe văn khoe thơ, người khoe nhạc. Trong số mấy bài thơ Phạm Thanh Tùng khoe với tôi lần đó, có một bài phù hợp tâm trạng tôi nhất: *Ta Gói Lại Ta*. Tôi bèn đem bài thơ này ra phổ nhạc. Không nói ra, nhưng tôi

xem như đó là một món quà tặng bạn sau 40 năm.

Xin lưu ý: Tùng viết văn làm thơ lấy bút danh là Phạm Tiêu Hò. Do đó các bạn sẽ thấy trong phần nhạc bản, bài *Ta Gói Lại Ta* ghi tác giả bài thơ là Phạm Tiêu Hò.

Xưa Anh Đến Thăm Em (2015)

Mùa Noel 2015, tôi tặng nàng một món quà hết sức đặc biệt: hát cho *nàng của tôi* nghe sáng tác mới nhất *Xưa Anh Đến Thăm Em*. Vừa nghe xong chỉ vài câu đầu là nàng đã sững sốt vì nó vẽ lại cuộc tình của chúng tôi một cách vô cùng chính xác. Và rồi suốt bài hát nó cứ giống như một cuộn phim quay lại chuyện tình với vai chính *nữ* là một cô gái thiện thùng e ấp thơ ngây, trong khi vai *nam* lại là một gã mà *Chúa không dung Phật chẳng tha*, nhưng vì *nàng* mà hai *bắc vĩ nhân* của nhân loại cũng phải chào thua.

Về sau tôi đàn hát và thâu lại bài này cho đàng hoàng, vì hôm hát nàng nghe là thời gian tôi đang bị cơn bệnh cũ tái phát hành hạ, hát không ra hơi (hát không ra hơi nhưng vì cố hát cho nên cũng lấy được tí...điểm với nàng). Sau đó gửi cho *twin* của nàng nghe mà tôi không nói gì về bài hát. *Twin* của nàng lần đầu tiên nghe cũng đoán là tôi kể lại chuyện tình của chúng tôi. Thật ra mà nói, vì hai chị em rất thân nhau nên *twin* của nàng nghe là biết ngay.

Năm năm sau, 2020 lúc bắt đầu ngồi viết những giòng chữ này, tôi vẫn ước mong những gì tôi đã viết trong ca khúc *Xưa Anh Đến Thăm Em* 5 năm về trước vẫn cứ mãi mãi là như thế:

*Một ngày nào dù trăng gầy héo
Ta nuôi cho tình không buồn theo.
Cho tâm bao la,
Thân không xót xa
Giữa chốn giang hà*

Nhớ Hồ Cầm (2016)

Chú nhóc con chúng tôi năm xưa bây giờ đã ra trường (5/2017), vốn được gửi đi học đàn cello từ lúc cháu 5-6 tuổi gì đó không nhớ rõ. Từ năm cháu học lớp 9 đã bắt đầu ôm đàn theo tôi trình diễn các ca khúc nhạc VN do tôi soạn cho đàn

cello và những nhạc khí khác. Đến hai năm cuối ở trung học, tiếng đàn đã vững vàng và có nét ngọt ngào.

Khi cháu đi đại học, trường xa, rời nhà vào nội trú không mang đàn theo. Trong 4 năm đại học đó, thỉnh thoảng cháu vẫn về nhà chơi đàn với tôi trong những dịp *long weekend* hoặc lễ nghỉ lâu ngày. Nhưng chỉ được vài lần cha con lên buc gỗ chơi nhạc với nhau thế thôi. Thời gian còn lại thì cháu bận bịu việc học, rồi khi ra trường dọn đi nơi khác vì công ăn việc làm, cây đàn vẫn còn nằm cô đơn trong góc nhà từ bao nhiêu năm qua.

Cây đàn nằm góc nhà có khác gì thân tôi đâu?

Hồ Cầm cũng là một nhạc khí mà *nàng của tôi* rất yêu thích. Lúc còn bé trung tiểu học thì không có cơ hội học đàn. Ở đại học cũng không. Mai sau khi ra trường mới ghi danh học đàn. Được chừng một năm thì bỏ cuộc vì theo như nàng *than phiền* thì nàng không có khiếu chơi đàn và âm nhạc nói chung. Khi có con, mong con chơi đàn cho mẹ nghe.

Không ngờ *ông con* chúng tôi (bây giờ là *ông con* rồi chứ không còn là *chú nhóc con* của chúng tôi nữa), không chơi đàn cello mà chuyên về trống. May mắn đại học chuyên từng đó (cháu tốt nghiệp chuyên ngành *jazz drums*). Cây đàn cello vẫn tiếp tục nằm ở góc nhà đóng bụi.

Quên Lãng (2016)

Khi nghe tôi trình diễn lần đầu tiên ca khúc mới, *Quên Lãng*, trong một đêm nhạc dành cho thân hữu trong vùng, các em tôi và có lẽ một ít bạn bè khác nữa đều la lên: tango gì mà chả nghe ra điệu tango chi cả. Thì đây:

Khoảng thập niên 50-60, một nhà soạn nhạc tango người Argentina, Astor Piazzolla giới thiệu đến giới thưởng ngoạn một phong cách khác để diễn đạt điệu tango mà ông gọi là *Nuevo Tango* (hiểu là tango mới), trong đó ông pha trộn thêm chất liệu nhạc *jazz* và *classical* vào giọng tango mới của mình. Thời gian đầu nhạc tango mới của Astor Piazzolla bị phê bình dữ dội, nhưng sau đó dần dần được cả thế giới công

nhận và trình diễn khắp nơi. Nói chung, nếu muốn nghe tango truyền thống như *La Cumparsita*, *Por Una Cabeza*, *El Cholo*² v.v... thì sẽ không tìm thấy nó nơi các tác phẩm của Astor Piazzolla.

Tôi viết *Quên Lãng* từ nhiều năm trước (2011 thì phải) nhưng không hoàn tất vì không hài lòng mấy. Do gợi hứng từ tác phẩm *Oblivion*, tôi hoàn tất ca khúc *Quên Lãng* một cách dễ dàng. *Oblivion* của Piazzolla, một tác phẩm rất nhẹ nhàng, khác hẳn nhiều tác phẩm khác của ông, nhanh, *giặt gân*, rất nhiều nhịp chổi v.v... *Oblivion*, dịch nghĩa cũng là quên lãng, cho ta một cảm giác mơ hồ, chậm buồn như đang đi vào cõi lãng quên.

Như đã nói ở trên, bạn sẽ không nghe thấy tiết điệu tango quen thuộc ở *Oblivion* và *Quên Lãng* như ở *La Cumparsita*, *Por Una Cabeza*, *Adios Muchachos*. Căn bản tiết điệu tango qua *Oblivion* của Piazzolla căn bản thể hiện qua giọng bè trầm (bass.) Một cách vắn tắt, bạn sẽ “cảm” được *hơi* tango qua giọng *melody* và toàn bộ hòa âm của tác phẩm này. Đó là tiết điệu *Nuevo Tango* mà tôi đã học được từ *Oblivion* của Piazzolla.

Buổi Sáng 11 (2017)

Đinh Trường Chinh là một họa sĩ và thi sĩ. Là họa sĩ nhưng không hề tốt nghiệp trường ốc nào về ngành họa. Tuy nhiên Chinh có ghi danh học các lớp vẽ, kỹ thuật cǎn bản, bối cảnh, chân dung, anatomy v.v... để giúp thêm về kỹ thuật vẽ. Vốn liêng hội họa của tôi là con số zero nên không có ý kiến, nhưng về thơ của Chinh thì tôi có vài điều để chia sẻ trong bài viết này. Xin nói rõ ở đây là tôi không có mục đích phê bình phân tích chỉ về thi phú mà chỉ nói qua một ít cảm nhận của mình về thơ của Chinh, đơn giản chỉ có vậy.

Trước nhất, tôi hiếm khi phổ thơ. Lý do đơn giản là vì thơ thì có vấn đề điệu, nhạc phải theo

² Có thể nói đây là những tác phẩm tango kinh điển thời trước

vẫn điệu và phải theo những trầm bỗng của thơ. Phô thơ thì những vị đi trước tôi như Phạm Duy, Phạm Đình Chương, Trịnh Công Sơn đã phô rất hay, ai cũng biết, tôi có theo chân các vị đi trước đi chăng nữa, có giỏi lâm cũng chỉ được tùng đó. Nó phải là một *cái gì khác*. “Cái gì khác” đó có thể là thơ tự do hoặc thể thơ nào khác mà tôi chưa biết đến. Nếu là thơ tự do tôi lại rất kết thơ tự do của Đinh Trường Chinh. Dương nhiên tôi không phải là người duy nhất phô nhạc thơ tự do.

Khoi thủy thì tôi Không hề đi tìm thơ tự do để phô nhạc. Khi Chinh và tôi chia sẻ với nhau về những sáng tác của mình, tự nhiên tôi rất cảm thơ Chinh. Nét lạ lẫm, nét phóng túng, nhất là cách *choi chữ* trong thơ Chinh rất hợp với cái tính *phóng tay mà viết* của của tôi, không gò bó, không theo luật lệ nào. Ví dụ về việc dùng từ đặc biệt Đinh Trường Chinh, trong bài Buổi Sáng 11, Chinh viết như sau:

“*Cả chiếc bóng này thả xuống mặt đường trầy xước cho những bàn chân, rồi vĩnh viễn ra đi*”

Chiếc bóng mà làm trầy xước những bàn chân khi thả xuống mặt đường? Cách dùng từ như thế này, với tôi thì nó kinh hoàng quá sức. Và vì vậy nó quá hay.

Đại ý về tựa đề Buổi Sáng 11, só là Đinh Trường Chinh khi đang đi dạo phố Paris, nghe tin hai tòa building *twin towers* ở New York bị bọn quá khích đánh sập, hàng ngàn nhân viên chính phủ làm việc ở *twin towers* thiệt mạng, động tâm mà viết về buổi sáng tang thương lịch sử này của Hoa Kỳ, buổi sáng 11 tháng 9.

Nhật Thực(ngày 21 tháng 8, 2017)

Lần đầu tiên trong 99 năm toàn thể cư dân vùng Hoa Thịnh Đốn và phụ cận được trông thấy hiện tượng nhật thực. Không nhớ là ngoài vùng Hoa Thịnh Đốn còn nơi nào khác ở Đông Bắc Hoa Kỳ có thể thấy được hiện tượng nhật thực hay không, nhưng quả thật đúng là học qua sách vở không bằng chính mắt mình quan sát và theo dõi.

Cư dân vùng Hoa Thịnh Đốn ai cũng tìm mua loại mắt kính đặc biệt để khi theo dõi hiện tượng nhật thực mà không bị hư mắt. Thiên hạ ai cũng chờ đợi giây phút đặc biệt này. Từ khoảng 1:17 trưa trăng bắt đầu đi về phía mặt trời, và cho đến 2:42 che láp mặt trời, không gian mờ tối đi đến 80%. Và rồi từ từ trăng rời mặt trời ra để trả lại toàn bộ ánh sáng thiên nhiên cho thế gian vào lúc 4:01.

Điều hét súc đặc biệt ở đây là khi trăng *dụng tâm* che láp mặt trời mà không che được hết, nên chừa lại một vòng tròn vàng rực chung quanh mặt trời không bị láp hết đi. Vòng tròn vàng rực đó làm tôi tưởng tượng đến vòng... *kim cô* trên đầu *Tè Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không* – cũng là chiếc vòng *kim cô*... tưởng tượng trên đầu tôi. Vòng này chính là *vòng tham sân si*, *vòng vọng niệm*, *vòng tục lụy* không dứt bỏ được. Tôi viết *Nhật Thực* kể lại hiện tượng hiếm có này, dĩ nhiên theo cách suy diễn của tôi để... *tả oán* về chiếc vòng *kim cô* trên đầu mình nữa.

Rồi Lúc Già Nua (2017)

Có ai trẻ mãi mà không già? Gần đây tôi có nghe thoáng qua Khánh Ly (hoặc ca sĩ nào không nhớ) hát một ca khúc đại khái cũng nói về khoảng thời gian tuổi đã xé chiều, xé lầm rồi. Rất tiếc tôi không tài nào nhớ nổi tựa đề bài hát để tìm lại thử nghe.

Từ thuở thiếu niên bao nhiêu mơ ước vẫn vơ cho đến khi tuổi thanh niên với những ước mơ đội đá vá trời, buổi sáng viễn vông buổi chiều lảng mạn. Rồi gặp nàng, rồi yêu thương, rồi lấy nhau. Nàng chia sẻ và rất hiểu con người, lý tưởng và nguyện vọng của tôi. Nàng vay nợ cho tôi đi làm cái việc vô bổ nhất thế giới: nhạc. Còn mong đợi gì hơn nơi người phôi ngẫu của mình?

Nhớ trong ca khúc *Tình Đầu Tình Cuối*, Trần Thiện Thanh có viết: *lúc gắn bó và có lúc sóng gió*. Đời sống hôn nhân cũng giống như một cuộc vượt đại dương: có khi bão lớn có khi biển êm. May ai tránh khỏi những lúc vượt đại dương như chúng tôi? May mươi năm trôi qua

rồi cũng đến lúc già nua, bao nhiêu mặn ngọt cay đắng đã cùng ném qua, từ mái tóc xanh cho đến lúc bạc phơ vẫn còn có nhau....Tôi viết như sau:

*Vườn sau mình ngồi với nhau, lo chi ngày sau,
Thời gian vẫn cứ bước mau cũng chẳng làm sao.
Không ưu phiền đâu.*

Ở Một Nơi Nào Một Lúc Nào (2018)

Càng lớn tuổi tôi lại càng yêu thiên nhiên hơn. Năm 2003 lái xe ngang một vùng núi non hiểm trở một bên là vực sâu, tôi đã cảm thấy cái huyền diệu của thiên nhiên về nhà ôm đàn viết *Một Cõi Lưng Chừng*. Năm 2007 lần đầu tên tôi leo đá lội rừng ở một vùng núi non tương đối gần nhà, trở về viết bài *Rủ Em Lên Núi*. Đại ý khi đi xong những chuyến đó tôi mới hiểu ra bao nhiêu năm tôi đã không lưu tâm nhiều đến thiên nhiên, thật là một thiếu sót lớn lao (đối với tôi thôi). Và từ đó bắt cứ lúc nào trời đẹp là chúng tôi rủ nhau băng rừng leo núi, hưởng thú thiên nhiên.

Sóng ở thành phố nhưng tâm tư tôi luôn hướng về một nơi nào một lúc nào đó, xóa bỏ hết những hụt hụt trong cuộc sống, trả hết nợ nhân gian, đèn bù on nghĩa xong là có lẽ sẽ thôi lui về miền sông miền núi, không khí trong lành, không đua đòi bon chen, không chia lià ngăn cách. Ước nguyện này có thành hình hay không thì không ai có thể biết trước được, nhưng ước mơ thì vẫn cứ mơ ước thôi, như bài *Chỉ Là Mơ Ước Thôi* tôi đã viết một năm sau đó. Không ước mơ thì làm sao có động lực để tiếp tục bơi lội trong giòng đời tục lụy này?

Một Buổi Sáng Ở Vườn Sau (2019)

Nàng và tôi vẫn có thói quen hay ra ngồi sau vườn vào những hôm mùa xuân nắng đẹp và trời trong lành. Khu vườn nhỏ xíu nhưng với bàn tay chăm sóc của người phụ nữ trong gia đình, khu vườn nhỏ xíu của chúng tôi trở thành một khu vườn thật xinh xắn với nhiều loại hoa khác nhau, xanh đỏ tím vàng nở rộ vào mỗi mùa xuân. Và cả một birdbath, một loại chậu nước để sẵn ra đó cho chim đến tắm và uống nước.

Những buổi sáng như thế chúng tôi ngồi bên chiếc bàn con, thưởng thức ly cà phê nóng thơm và yên lặng hằng giờ để nhìn ngắm khu vườn xinh nhỏ nhắn này. Chúng tôi cứ mãi mê theo dõi các chú chim tíu tíu bay nhảy trên các cành cây, tiếng các chú sóc thò đầu ra ở góc vườn thấy chúng tôi thì chạy vút sang bên kia góc vườn, và tiếng thở của thiên nhiên, và của cả hoa lá xinh tươi khi trời vào xuân. Hạnh phúc ở đâu không biết, nhưng ở ngay trong khu vườn xinh nhỏ nhắn này, tôi đã *nhìn, nghe và thở* cái hạnh phúc của mình.

Chỉ Là Mơ Ước Thôi (2019)

Những ước mơ của tôi, mười không đạt được một. Nhưng không mơ ước thì không còn động lực nào có thể đẩy tôi đi tới để tiếp tục bơi lội trong giòng sống đời thường này. Từ những lảng mạn viễn vông lúc thiêu thời cho đến khi trưởng thành khôn lớn, bao nhiêu dự án, bao nhiêu chương trình hoạt động đều không thành hình hoặc nửa chừng gãy đổ hết. Bây giờ ở tuổi xế chiều, vẫn cứ phải mơ ước như một động lực đẩy mình tiếp tục đi tới. đi cho hết khoảng đời còn lại. Vui với những gì đang có mà không đi tìm thêm. Bắt buộc phải vậy thôi.

Lỡ Thời Gian Đứng Im (2020)

Khoảng Đời Còn Lại (2020)

Năm 2020 này là một năm đặc biệt bậc nhất trong lịch sử thế giới: cơn đại dịch *coronavirus*. Lúc tôi ngồi viết tập nhạc này, hôm nay ở đây, ngày 29 tháng 11 năm 2020, trên toàn nước Mỹ đã có gần 13 triệu 400 ngàn ca bị nhiễm vi khuẩn, và 266,838 người đã thiệt mạng mà thế giới vẫn chưa có phương thuốc để ngăn ngừa. Từ giữa tháng ba năm 2020, văn phòng tôi thông báo nhân viên gom góp những gì cần thiết cho việc làm rồi về nhà luôn cho tới khi có thông báo mới. Sau đó 1-2 hôm là cả quận học chánh quận Fairfax, tiểu bang Virginia và rồi toàn nước Mỹ ra thông báo đóng cửa hoặc hạn chế đi lại tối đa cho tới khi có thông báo mới. Và cho đến hôm nay, cuối tháng 11 năm 2020 nhiều người vẫn còn trán thủ lưu đòn...tại gia, trong đó có tôi.

Không ngờ thời gian năm chết dí ở nhà lại là thời gian sáng tác nhiều nhất. Theo dõi tin tức hàng ngày tôi mới biết là các nhạc sĩ Hoa Kỳ - và cũng rất có thể nhạc sĩ ở các quốc gia khác - cũng sáng tác nhiều trong giai đoạn này. Từ giữa tháng ba cho đến hết tháng tư, mọi sinh hoạt trong xã hội dường như đứng lại. Thời gian không gian tê liệt năm im một cách ngạt thở, và trong tê liệt năm im đó tôi viết *Lỡ Thời Gian Đứng Im*. Và khi đã quá lục tuần tuổi tôi, lại đang sống trong kinh hoảng xã hội, trong lo âu và bất chừng trong đời sống, tính tới những ngày còn lại là vừa, tôi viết *Khoảng Đời Còn Lại*.

Đêm Tango 2 (2020)

Đêm Tango 3 (2020)

Lúc tôi viết Đêm Tango 1997, không nghĩ tới việc gọi đó là Đêm Tango số I vì làm sao biết được 23 năm sau lại viết thêm một loạt 2 bài tango? Cả ba bài tango đều cùng một đề tài, bài đầu gợi ý bài sau: gấp nàng trong một đêm vũ trường, *tình trong như đã mặt ngoài còn e*, không ngờ e thật. Sau đêm đó ai về nhà nấy và không bao giờ gặp lại. Dành tango...một mình vậy.

Sài Gòn Những Ngày Tháng Cũ (2020)

Tôi rời Sài Gòn vượt biển vào năm 1980, đến 2020 đúng 40 năm. 18 năm trước tôi viết *Phố Lạ*, phố cũ Sài Gòn đã trở thành phố lạ. Sài Gòn thay đổi quá nhiều và quá nhanh, tôi không thể nào nhìn thấy tôi đi trong lòng thành phố Sài Gòn như năm xưa nữa. *Phố Lạ* viết về những quặn đau khi trở về Sài Gòn lần đầu tiên sau 22 năm, *Sài Gòn Những Ngày Tháng Cũ* viết về những hoài niệm không quên của một thời tuổi trẻ.

Không thể nào quên những ngày tháng học thi Tú Tài 1972-73, bạn bè năm bảy tháng cùng thức đêm học thi với nhau. Gần như chiêu nào cũng ngồi lê quán cốc góc đường Võ Tánh Trần Hưng Đạo bàn chuyện đại sự tiếu sự hoặc chuyện nhảm vui cười, và dĩ nhiên không quên được cô hàng cà phê ở đó. Cũng không thể nào

quên sân trường Văn Khoa trong khi các bạn đồng lớp người vào trường Luật, kẻ vào Sư Phạm, người vào Khoa Học và kẻ đi Dược Khoa v.v...

Rồi những tháng ngày đất nước trải qua những biến động chính trị lịch sử lớn lao làm đổi thay toàn bộ nếp sống của người Sài Gòn, thay đổi toàn bộ nếp sống con người, đất nước Việt Nam. Người ta sống trong sợ hãi lo âu trong chế độ mới: chế độ Cộng Sản. Và rồi không chấp nhận sống trong chế độ mới, người người chờ cơ hội vượt biển vượt biên tìm đường tự do cho dù phải đánh đổi cả mạng sống của mình.

Làm sao quên được những ngày lênh đênh trên biển cả không biết trôi dạt về đâu? Làm sao quên được thời gian tạm cư nơi trại tỵ nạn chờ ngày định cư ở một đất nước tự do? Làm sao quên con bão tuyết đầu tiên trên xứ người? Còn quá nhiều điều không quên làm sao kể hết?

40 năm lòng vẫn nghĩ về Sài Gòn, Sài Gòn của *những ngày tháng cũ*.

Một Mình (2020)

Gian phòng nơi tôi ngồi làm việc cũng là một nhà kho chất chứa đầy đồ đạc trong nhà, tôi chỉ được một góc nhỏ. Tất cả mọi việc từ làm việc cho sở, viết nhạc, thâu nhạc, đều xảy ra bên cạnh cửa sổ nơi bàn giấy của tôi ở đó. Viết nhạc thì tôi viết trên nền music notation Sibelius trong máy computer (trước khi có computer thì toàn viết tay trên giấy kẻ nhạc). Gọi là thâu nhạc, thật ra tôi chỉ có cái micro cắm vào computer, đàn hát gì cũng chỉ có bấy nhiêu chứ chẳng có phòng thâu gì cả. Và tôi làm việc *Một Mình*, chẳng có...mình nào khác.

Buổi Sáng Sau Ngày Hôm Qua (2020)

Đây là bài thơ thứ nhì của Đinh Trường Chinh tôi phổ nhạc. Tình cờ cũng lại là một bài viết về *buổi sáng*. Không nhớ Chinh có bài nào về *buổi tối* hay không để phổ nhạc luôn một thể cho có tối có sáng: *Yin Yang* đề huề (đùa tí nhé Chinh).

Tựa đề bài này cũng là cách dùng từ ngữ một cách lạ lẫm và phong túng đặc biệt Đinh Trường

Chinh. Buổi sáng sau ngày hôm qua tức là sáng nay chứ khỉ gì nữa? Vậy mà Chinh không viết là *sáng nay*, lại *dài giọng văn tự* mà viết thành *Buổi Sáng Sau Ngày Hôm Qua*. Do đó tôi cũng *dài giọng âm nhạc* mà *phóng tay* viết những note những âm trình lạ lẫm khi phô nhạc. Nói đùa tí cho vui chứ khi đã *phóng tay* thì nhạc nó cứ lôi cuốn mình đi.

Văn Mong Thu Về Suốt Năm (2020)

Có lần Đinh Trường Chinh hỏi trong số sáng tác của tôi có bài nào về thu. Lạ thật. Thu là mùa rất dễ *động tâm* để sáng tác, vậy mà trong suốt bao nhiêu năm tôi chỉ viết được hai bài: *Rủ Em Lên Núi* và *Chỉ Là Mơ Ước Thôi*. Hay là vì vô tình với thu? Không có đâu, với tôi dù năm nào thu cũng bỏ tôi đi nhưng vì *hương tình cũ vẫn ướm thâm lòng chiếu chấn*, cho nên tôi vẫn mong thu về suốt năm đó chứ. Và tôi viết *Văn Mong Thu Về Suốt Năm*.

Tango Diên(2020)

Mới chừng 1-2 năm trước đây thôi, Thái Thanh qua đời. Cuối năm 2020 Mai Hương theo chân Thái Thanh. Và hôm qua đây (15 tháng Giêng năm 2021) lại nghe tin Lê Thu cũng mất. Những tên tuổi gắn bó với nền ca nhạc VN từ trước 75 từ từ rời rụng. Nghe tin Lê Thu qua đời, tôi liền gởi *text* cho Đinh Trường Chinh, Nguyễn Ngọc Châu và anh Nguyễn Mai, Chinh gởi lại tôi voblin vẹn một chữ: *buồn!*

Trở lại với *Tango Diên*. Tôi đã viết xong bài này từ đầu tháng 10, năm 2020 sau bài *Văn Mong Thu Về Suốt Năm* một hai tuần lễ chi đó nhưng không hát thâu được vì lý do sức khỏe. Trong bài *Tango Diên* có nhắc đến tên Thái Thanh, Khánh Ly và Lê Thu, hoàn toàn là một sự tình cờ.

Một ít kỷ niệm cũ ghi lại đây mong chia sẻ với các bạn đồng điệu. Hồi trước 75 không nhớ năm nào, lần đầu tiên nghe Lê Thu hát *Huong Xua* và *Dạ Khúc* (*Serenade*) mê quá, mê giọng hát Lê Thu từ thuở đó. Xin nhắc lại VN có 3 bài *Dạ Khúc* khác nhau. *Dạ Khúc* của Nguyễn Mỹ Ca mở đầu bằng câu “*Gió gây hương nhớ, nâng*

tiếng đàn xa xưa”...Dạ Khúc của Nguyễn Văn Quỳ mở đầu bằng câu “*Ai về trong bước phong sương lùa gió phủ phàng*”. Và bài *Serenade* tôi nhắc đến ở đây là *Serenade* của Schubert-lời Việt Phạm Duy. *Serenade* dịch ra Việt ngữ cũng là dạ khúc, một từ Hán Việt. Ngoài 3 bài *Dạ Khúc* này ra còn bài *Dạ Khúc* nào nữa hay không thì tôi không biết.

Khoảng hai năm cuối cùng trước biến cố tháng 4 năm 75, anh em chúng tôi hay kéo nhau ra quán cà phê Hân trên đường Cường Đô rất gần Văn Khoa ngõi nghe nhạc (thời đó nghe nhạc là nghe qua máy cassette thôi). Hân không phải là quán cà phê duy nhất chơi nhạc ở quanh đó nhưng Hân chơi toàn nhạc bọn tôi yêu thích qua giọng hát Thái Thanh, Lê Thu, Khánh Ly, Sĩ Phú, Duy Trác vv. Cứ mỗi lần ghé Hân, yêu cầu bài nào là chủ quán cho nghe bài đó.

Tin Lê Thu qua đời như một động lực để tôi thử hát thâu. Nhạc đệm thì đã soạn xong từ lâu, cái khó là thâu hát. Cuối cùng cũng thâu hát xong nhưng phải nhờ vào kỹ thuật *ráp nối* nhiều mới hát thâu được hết bài (câu nào dài quá phải hát hai lần, mỗi lần chỉ nửa câu thôi, đại ý là vậy). Tôi hoàn tất thâu âm *Tango Diên* vào khoảng cuối tháng Giêng năm 2021 xem như một tưởng nhớ gởi đến Lê Thu và những ca sĩ thế hệ trước 75 đã ra đi.

Nếu Anh Chỉ Có Một Điều Nay (2020)

Tình cờ nghe ai đó nói một câu tiếng Anh: “*if I had one thing to say*”, không hiểu vì sao câu nói đó biến thành nhạc trong trí tưởng tượng của tôi. Tự nhiên tôi nghĩ ra câu thứ hai ngay sau đó: “*để nói với em một lần thôi*”. Và rồi nhạc tuôn ra như lũ lụt, lời viết theo không kịp. Tôi viết một mạch trong ngày là xong. Hôm sau xem lại một lần nữa, thêm một hôm nữa, cứ tưởng tượng đang viết một ca khúc mới. Và cuối cùng hết sức hài lòng.

Nghĩ cái *nghè* sáng tác nó cũng lạ. Không rõ những nhạc sĩ, nghệ sĩ sáng tác những bộ môn khác như hội họa, thi ca v.v... ra sao, riêng kinh nghiệm tôi cho thấy một ý nhạc nhiều khi phải nuôi cho đến khi chín mùi mới viết xuống thành

note thành bài bản. Ngược lại nhiều khi chỉ một vài note nhạc lớn vồn trong đầu, một hai câu nói *vô tội vạ* của một người nào đó cũng có thể biến thành những giòng nhạc liên tục tiếp nối. Lạ!

Phía Bên Ngoài Khung Cửa Số (2021)

Thời gian này tôi khá bận rộn với ba công trình. (1) tiếp tục thâu âm và cập nhật tập nhạc *Ca Khúc Ngô Minh Trí*, và (2) bắt đầu công trình chọn bài và thâu âm một số những ca khúc chọn lọc nhạc VN mà tôi gọi là *Xé Chiều Nghêu Ngao Nhạc Cũ*. Đây là những ca khúc thâu lại cũng là ghi lại những gắn bó với nhạc VN mà tôi đã trải qua từ thuở thiếu thời và bây giờ thì tuổi đã xé chiều, và (3) hoàn tất thâu âm một ít sáng tác thiền ca và tập nhạc.

Ngồi làm việc bên cạnh cửa sổ mà ngoài trời tuyết rơi mù mịt khiến tôi liên tưởng đến thân phận con người (cũng là thân phận tôi đó thôi). Tựa như tuyết rơi ngoài kia, tuyết đẹp đến mấy nhưng đến ngày mai khi trời quang mây tạnh, lúc nhiệt độ lên cao trời âm lại thì bao nhiêu tuyết cũng tan thành nước chảy vào lòng đất. Bao nhiêu theo đuổi đòi thì cũng cũng chẳng được gì. Bao nhiêu mơ ước cũng trôi đi không gì lưu lại. Chín năm trước tôi viết *Tuyết Rơi* cũng đang trong tâm trạng như thế này.

Hai Chiếc Lá Vàng (2021)

Mùa xuân 6 năm trước đây, một nhóm bạn 5 người cùng leo đá lội suối trong rừng Great Falls vùng chúng tôi ở, một chuyến đi *hiking* mỗi khi trời đẹp. Một buổi sáng mùa xuân nắng mát cây cỏ tốt tươi không khí trong lành, chúng tôi cứ đi như thế, mệt thì ngừng lại giải khát. Thiên nhiên đẹp không thể tả. Một người bạn trong nhóm, Nguyễn Tự Tín, vốn làm nghề *phó nhòm* bỗng lưu ý thấy trên lối mòn dọc theo con suối nhỏ có hai chiếc lá vàng treo lủng lơ trên một nhánh cây. Làm nghề *phó nhòm* thì mắt có thể thấy được những chi tiết tinh tế mà chúng tôi – nhất là cá nhân tôi – thường thường là *điếc* không nhìn thấy. Nàng vẫn thường *cầm ràm* tôi về việc này.

Hai chiếc lá vàng giữa mùa xuân? Khoa học chắc chắn sẽ giải thích hiện tượng hai chiếc lá xanh đổi ra màu vàng giữa mùa xuân một cách rất...khoa học. Đôi với tôi, tôi cảm ơn khoa học rất nhiều điều nhưng đôi khi khoa học cũng làm tôi...mất hứng khá nhiều việc. Tôi có mấy ông bạn, việc con hưu con vượn gì cũng mang khoa học ra giải thích. Theo những *khoa học gia* này thì không có cái gọi là *rõ măng tích rõ măng tiếc* gì hết. Tình yêu nam nữ tình yêu chồng vợ là do cái chất hóa học gì đó nó kéo hai người lại với nhau. Chắc hôm nào có dịp tôi sẽ hỏi lại cho kỹ rằng nếu hai người sau đó ghét nhau ly dị nhau thì sao? Không lẽ cái chất hóa học đó nó hết...pin nên hai người phải buông nhau ra? Chẳng những buông nhau ra mà còn thù hận, tranh giành nhà cửa tiền tài vật chất, tranh con giành cái...hết sức phiền mấy ông quan tòa mà tiền bạc thì mấy ông luật sư chém cho mà đứt cổ không thương tiếc. Cái chất hóa học này nó...đáng sợ thật.

Vậy thì với cái *óc phản khoa học* của tôi thì tôi nghĩ rằng hai chiếc này chắc hẳn là còn lưu luyến một mùa thu nào xưa cũ đã qua đi mất từ đời ông *bành tổ* nào, cho nên nó mới vàng vọt héo úa giữa trời xuân thật đẹp như thế này. Với cặp mắt *phó nhòm*, bạn tôi bắt gặp cái đẹp lẻ loi của hai chiếc lá vàng bèn chụp một tấm hình để giữ lại chút kỷ niệm chuyến *hiking* đầu xuân 2015.

Cách đây mấy hôm nhân cơ hội nhắc lại chuyến lội rừng 6 năm trước, Nguyễn Tự Tín gợi ra bức hình hai chiếc lá vàng chụp được năm đó. Kỷ niệm cũ quay về qua hai chiếc lá vàng, tôi ngẫu hứng viết ca khúc *Hai Chiếc Lá Vàng* để dành tặng riêng cho Tín bạn tôi.

Ngày Xưa Một Chuyện Tình (2021)

Ngày xưa Lưu Nguyễn lạc chốn Thiên Thai, khi trở về trần gian nhớ hoài những nàng tiên nữ, nhớ suối Ngọc Tuyền, nhớ bờ Đào Nguyên. Khi tìm đường trở lại chốn cũ thì đường lên Thiên Thai không tìm thấy nữa. Có khi nào Lưu Nguyễn thử nghĩ lại xem cõi Thiên Thai là cõi có thật hay chỉ là một cõi mơ?

Sau những biển sâu đậm vùi, thân xác tả tơi, tinh thần bầm vập, trí nhớ mờ mòn, nhiều khi làm tôi nghi ngờ về những kỷ niệm những giây phút đẹp nhất trước đây có lần đã đến hoặc có khi cảm thấy được. Những kỷ niệm này có thật hay không hay chỉ là giấc mơ chỉ vì chúng hiếm hoi quá? Có lẽ tôi sẽ xem những giây phút tuyệt vời đó chỉ là giấc mơ để còn chút gì tưởng về và còn lại chút gì để làm đẹp cho khoảng đời còn lại.

Với những ý nghĩ vu vơ như trên, tôi khởi viết và mở đầu bài *Ngày Xưa Một Chuyện Tình* với lời mượn từ mấy câu thơ đang dở của một người bạn cũ từ 40 năm trước ở Mỹ, anh Trần Đình Hoành: “*một ngày đã qua...*”

Dẫu Em Chẳng Đợi Chờ Anh (2021)

Ngẫu hứng vì vài note nhạc vài giai điệu cứ lỏn vởn trong đầu nếu không viết xuống thì sẽ quên biến, tôi bắt đầu viết *nháp* thử vài note rồi vài câu nhạc. Dạo thử tôi lui mấy lần nghe *được* *được* một tí tôi bèn phát triển thêm ra và cuối cùng thì một ca khúc mới ra đời: *Dẫu Em Chẳng Đợi Chờ Anh*.

Lời bài hát sẽ giải thích lấy ý nghĩa không cần nói gì thêm. Muốn thêm thì chỉ có những trao đổi khá thú vị giữa Dan Lamaestra và tôi về cách thức đệm đàn như thế nào cho phù hợp với bài hát. Ý tôi muốn như thế nào, đại khái cái phong cách nhạc đệm sẽ ra sao. Dan là tay jazz piano nhà nghề, sau khi hiểu ý tôi liền xem qua cấu trúc bài hát và giòng *melody* nói chung của bài hát để hiểu rõ hơn, và đề nghị sẽ chơi thử *bản nháp* trước gởi tôi. Sau đó điều chỉnh sau. Cuối cùng thì Dan gởi tôi trước sau đến...4 bản nháp mỗi lần như vậy với sự đóng góp ý kiến thêm của tôi. Và dĩ nhiên bản nháp cuối cùng là bản nháp tôi ưng ý nhất.

Trang Nghiêm (2021)

Trước đây tôi chỉ biết vài nét sơ qua về nhà thơ Phạm Thiên Thư. Đại khái nhà thơ từng xuất gia, sau lại hoàn tục, tiếp tục làm thơ. Đã có nhiều bài thơ đã được Phạm Duy phổ nhạc từ *Ngày Xưa Hoàng Thị, Em Đi Lễ Chùa Nay* cho

tới 10 bài *Đạo Ca* v.v... Và gần đây nhất là bài thơ *Vết Chim Bay* đã được Cung Tiến phổ nhạc. Một chi tiết khác tôi cũng biết qua là tài thi hóa kinh Phật hoặc triết lý đạo Phật nói chung khi nghe những bài đã được phổ nhạc. Ngoài ra tôi không biết gì nhiều hơn.

Mấy hôm nay tình cờ đọc được thêm ít bài thơ mà xưa nay chưa có dịp biết qua, tôi cảm thấy hứng thú muốn tìm hiểu thêm về tác giả. Khi hiểu thêm thì tôi lại sinh lòng cảm khái, đọc thêm một loạt từ những bài ngắn 4-14 câu cho đến bài 24-36 câu hoặc dài hơn nữa. Những bài dài quá như *Đoạn Trường Vô Thanh* thì sẽ dành một hôm khác. Và khi đọc đến *Trang Nghiêm*, tôi rất thích bốn câu này: *dáng em lau gầy, vươn từ khổ để, mím cười thơ ngây, trang nghiêm cõi này*, bèn mang ra phổ nhạc.

Như đã trình bày ở phần trên khi tôi phổ nhạc hai bài thơ tự do của Đinh Trường Chinh, rằng tôi ít khi phổ thơ vì không muốn bị gò bó trong khuôn khổ thơ VN những bài thơ tứ ngôn, ngũ ngôn, lục bát, thất ngôn bát cú v.v... Xin nói cho rõ nếu không thì rất dễ sinh ra hiểu lầm: thơ VN thì rất nhiều nhạc sĩ đi trước tôi đã phổ nhạc hết sức tuyệt vời, miễn bàn cãi. Chỉ có một điều là tính tôi *lập dị* là nếu có thể được thì không muốn theo *đường xưa lối cũ* của người đi trước mặc dù vẫn xem đó là những khuôn mẫu đã thành công, rất thành công nữa là đẳng khác. Tôi muốn một cái gì đó, *ít nhiều khác biệt*. *Ít nhiều khác biệt* đó có thể là thơ tự do khi tôi phổ hai bài thơ của Đinh Trường Chinh như đã trình bày bên trên, rất thích thú vì thơ đã không theo khuôn khổ nào thì nhạc cũng phóng tay mà viết. Hôm nay tôi thử phổ nhạc một bài thơ tứ ngôn. Phải nói *Trang Nghiêm* là một bài thơ rất ngắn – chỉ 14 câu mỗi câu 4 chữ - nhưng tôi đã dụng tâm khá nhiều khi phổ nhạc. Khi nói *dụng tâm khá nhiều* vì tôi tự xét thấy mình không đủ khả năng như một nhạc sĩ nổi tiếng kia đã từng dõng dạc tuyên bố rằng anh ta chỉ cần 15 phút là phổ nhạc xong một bài thơ. Đúng là ngôn ngữ của một...thiên tài!

Uống Rượu (2021)

Đang còn trong lăng đẵng những trang thơ Phạm Thiên Thư, tôi đọc đến bài *Uống Rượu*, cũng là một bài thơ rất ngắn. Những bài thơ ngắn như thế này của Phạm Thiên Thư thì rất nhiều trong tài liệu online tôi đọc được. Bài thơ Trang Nghiêm tôi soạn mấy tháng trước đây trước đây chỉ có 14 câu mỗi câu 4 chữ. Bài *Uống Rượu* còn ngắn hơn nữa, chỉ 12 câu mỗi câu 4 chữ.

Có thể tôi hơi chủ quan nhung theo tôi, *Uống Rượu* có một chút lăng mạn và một chút ngông nghênh, những đặc tính thường thấy nơi nghệ sĩ sáng tác tuy không hẳn nghệ sĩ sáng tác nào cũng mang những đặc tính giống nhau như thế. Nói chung, đây là những đặc tính có thể tìm thấy nơi nghệ sĩ trình diễn nữa. Thật vậy, ai đời mang rượu vào rừng ngồi uống rượu ở ven suối khi đã hoàng hôn? Và theo như nội dung bài thơ, tôi tin rằng tác giả lang thang vào rừng một mình chứ *chả có mình* nào khác. Một chút lăng mạn một chút ngông nghênh là ở chỗ đó.

Huyền Thoại (2021-22)

Đã từ lâu, có lẽ từ khi lúc mới gặp nàng, tôi vẫn nghĩ nàng vẫn có một nét đẹp cổ kính Bắc Kỳ xưa. Đẹp, không là nét đẹp của hoa hậu hay người mẫu chỉ, mà chỉ là một nét rất đặc biệt lạ. Tôi nghĩ chỉ có cá nhân tôi mới có ý nghĩ kỳ quái như vậy chứ mấy mươi năm lây nhau đã bao giờ có ai có cùng nhận xét? Lúc đang *mê* ai lại không *tô vẽ* thêm cho người mình đang *mê*, đúng không? Tôi đang *mê*, biết đâu tôi lại *chẳng tô vẽ* thêm cho *nàng của tôi* một cách quá đáng?

Đâu khoảng 15-16 năm trước hoặc lâu hơn không chừng, chẳng nhớ nổi ai là người/là nhóm tổ chức gây quỹ (cũng không nhớ gây quỹ gì và quỹ cho ai) thì ban tổ chức mời Khánh Ly về vùng tôi hát, mà tôi là một trong những người đêm đàm trong đêm nhạc gây quỹ đó. Khánh Ly gặp nàng, chăm chú nhìn và phán *một câu xanh dòn: cô có nét rất lạ*.

Rồi hôm cuối năm vừa rồi, tháng 11 hoặc 12, 2021 thì phải, nhân một buổi họp mặt văn nghệ, vợ chồng tôi được sắp xếp ngồi cùng dãy bàn với một nhóm bạn đến từ Houston. Số là trước đây khi còn đang thực hiện CD Buồn C Major, tôi có bay về Houston để thu âm với Nguyễn Thảo. Lần đó ở nhà Thảo, Thảo giới thiệu tôi với Ngu Yên và Lê Vũ. Ngu Yên chuyên về thơ (cũng đàn hát nữa vì đa tài mà) và Lê Vũ chuyên về nhạc. Nàng của tôi thì chưa bao giờ có cơ hội gặp những người bạn Houston này mãi cho đến đêm họp mặt văn nghệ vừa kể trên.

Đêm đó vợ chồng tôi ngồi đối diện với vợ chồng Ngu Yên. Suốt đêm, vợ chồng Ngu Yên kín đáo quan sát nàng của tôi nhiều lần, và cuối cùng lúc sáu ra về mới ghé tai tôi nói nhỏ rằng nàng có một *nét đẹp rất lạ lùng, phải nói là rất lạ rất cổ điển*. Không rõ vì đâu cả ông lão bà Ngu Yên lại có những nhận xét như vậy nhung tôi cũng không hỏi – bởi ai mà hỏi kỹ *cục dzây* bao giờ? Chẳng lẽ *mèo lại muốn khen mèo dài đuôi?* Theo Duyên Anh từ mấy mươi năm trước thì phải nói là tôi “*sướng rên mé đùi hiu*”. Chả hiểu *mé đùi hiu* là *mé nào* nhưng đoán mò là rằng nó tương đương với cái *sướng tê sướng tái* theo cách nói của tôi.

Ý nghĩ viết một ca khúc về nét lạ này của nàng thật ra chỉ chớm nở vài hôm sau buổi họp mặt với nhóm bạn Houston. Khi ý nhạc đã ương thi giòng melody bắt đầu thành hình với những hình ảnh khá rõ nét như Hồ Gươm, Hà Nội, Cố Loa, áo the, yếm đào v... cho tới những ấn tượng mơ hồ như cổ kính, thế kỷ, quá khứ... từ thế kỷ 18-19 có thể cho đến hơn giữa 20 chặng khi nét xưa chua hè phai úa? Và tôi viết *Huyền Thoại*.

Anh Đợi Em Gần Hai Mươi Năm (2022)

Tưởng rằng tôi đã có thể *đóng sổ* khi viết xong *Huyền Thoại* để thực hiện cho xong tập nhạc, nhưng thực tế cho thấy: đóng sao được mà đóng khi tập nhạc này là một tập nhạc chưa *xuất bản* chính thức dù chỉ là *xuất bản online*? Mà *xuất bản* chỉ có nghĩa đơn giản là *email* ra cho một số bạn bè chứ có gì rầm rộ đâu? Hơn nữa có

in án gì đâu mà cứ lo sợ số trang nhiều ít? Thế là lại có thêm một sáng tác mới: *Anh Đợi Em Gần Hai Mươi Năm*.

Só là tôi có hẹn với Thương Linh để thâu vài ca khúc. Không ngờ lúc gặp gỡ sau *gần hai mươi năm*, lại có một số việc ngoài dự tính xảy ra khiến dự án không thành. Lại khăn gói chia tay như lần chia tay sau khi thực hiện xong CD Buồn C Major 20 năm trước. Nói là “*gần 20*” năm là vì sau khi CD Buồn C Major ra đời Thương Linh còn bay về vùng tôi vài lần nữa để hát giới thiệu nhạc tôi, lần đó chia tay đến nay thì cũng *gần 20 năm*. Vẫn đẽ là đỗi với Thương Linh thì thêm 20 năm nữa cũng chả sao nhung với tôi thì có...sao lầm lầm. Bởi vì lá số tử vi tôi đâu có chỗ nào nói là tôi...thọ dzữ dzậy?

Tôi đã có ý định sẽ nhờ Dan LaMaestra chơi piano bài này cho đúng điệu nhưng đạo này không biết sao anh ta bận quá sức hoặc... lười quá cõi nên vẫn chưa trả lời thư tôi đã mấy tháng qua về một ca khúc khác. Hơi *bất bình thường* rồi đây. Trong khi chờ đợi Dan thôi tôi cứ ôm cây guitar phẳng phẳng chả soạn thảo gì cả mà cứ đàm hát và thâu âm bài này, vì lỡ khi không có bản piano thì đã có bản guitar thu tạm này cắt vào thư viện âm nhạc cá nhân, không thì không bao giờ có. Và, phẳng phẳng chả có gì khó lầm vì có soạn nhạc đậm gì đâu, chỉ khi hát thâu mới biết *đời tàn trong ngõ hẹp* tới nơi. Buồng phổi yếu dần, nội lực tiêu tan gần hết, hát không còn ra hơi nữa. Thôi thì cố mà lết vậy.

Buồn Mưa Tháng Năm (2022)

Lại thêm một ca khúc mới. Có lẽ cứ để cảm hứng dẫn đường như từ bao nhiêu năm qua: vẫn tiếp tục sáng tác. Bao giờ *đóng sổ* tập nhạc thì đóng, chả có gì quan trọng để mà tính toán, Cũng giống như bài *Huyền Thoại* và *Anh Đợi Em Gần Hai Mươi Năm*, tôi nhất định không đợi Dan LaMaestra chơi piano nữa. Cứ phẳng phẳng cây guitar là xong. Cây guitar lâu năm đã bắt đầu có những dấu hiệu sắp về hưu đến nơi. Bắt đầu khọt khẹt sô mũi cảm mạo thương hàn, tuy nhiên, phẳng phẳng vẫn còn ra âm thanh thì thôi cũng đỡ khô.

Trở lại với *Buồn Mưa Tháng Năm*. Mấy hôm mưa nhiều quá, trời bỗng âm u rồi mưa lâm râm mưa lác đác, rồi mưa to mưa nhỏ đủ loại đủ kiểu. Mưa hai ba hôm liên tục làm ẩm mốc cả trời cả đất và làm mốc ẩm luôn cả tâm hồn tôi. Động lòng nghĩ đến một hạnh phúc vốn đã không có chi nhiều, lại còn trôi theo mưa ướt gần hết, chả còn lại bao nhiêu. Từng hạt mưa rơi trên mái nhà trên cây trên cỏ sẽ trở thành từng note nhạc của Buồn Mưa Tháng Năm.

Đi Thật Xa (2022)

Nói đến thơ tự do thì anh em chúng tôi bốn mang gồm có anh Nguyễn Mai, Nguyễn Ngọc Châu, Đinh Trường Chinh và tôi vẫn cùng chia sẻ một nhận định rằng không phải bài thơ tự do nào (hoặc thơ, nói chung) cũng phổ nhạc được. Trường hợp bài thơ dài quá lại phải cắt xén rồi thêm bớt chữ để *đi theo nhạc* đã từng bị phê bình nặng nhẹ đủ điều v.v... Hoặc, có những bài thơ chỉ nên *đọc* chứ không nên phổ nhạc hoặc ngâm (ví dụ ngâm thơ Tao Đàn trước 75). *Dĩ* nhiên đây chỉ là ý kiến nhận định riêng của anh em chúng tôi.

Theo nhận định này thì phổ thơ tự do nếu không khéo sẽ phá tan tành cái bầu khí cái hồn thơ mà bài thơ chuyên chở. Vì sao? Vì khi phổ nhạc thì sẽ không tránh khỏi việc nhạc sẽ phải đi theo các dấu sắc huyền hỏi ngã nhiều khi thành ra vô cùng gượng ép chả ra làm sao. Đó là chưa nói gì đến việc phải sắp xếp câu cú ra sao. Ví dụ cụ thể nhất là bài thơ *Hồ Trường* đã phổ nhạc. Tôi quen tác giả phổ nhạc nhưng không tiện lên tiếng, chỉ tiếc bài thơ. Tiếc quá. Tôi nghĩ *Hồ Trường* chỉ nên *đọc*, như Phạm Duy có lần *đọc* bài thơ *Tây Tiến* như kể lại dưới đây.

38-39 năm xưa khi Phạm Duy về vùng DC này nhân buổi ra mắt tập nhạc (không nhớ tập nhạc nào), ông đã *diễn đọc* bài *Tây Tiến* của Quang Dũng. Khác với ngâm thơ, “*Đọc*” có nghĩa là ông diễn đạt bài thơ qua *giọng đọc* khi trầm khi bỗng, lúc nhẹ nhàng như hơi thở khi ầm ầm phẫn nộ theo lời thơ. Hội trường im phẳng phắc lắng nghe, giọng đọc thơ nhập vào hồn bài thơ rồi ngâm vào từng mạch máu từng sớ thịt của

người nghe. Vùng DC này có một nhân vật cũng có giọng đọc thơ *hấp dẫn* không kém Phạm Duy, lâu ngày không liên lạc nên tôi không tiện nêu tên ra đây. Đó là kinh nghiệm *nghe đọc thơ* của tôi.

Còn nói về thơ sáu tám, thơ tứ ngôn ngũ ngôn và thơ thất ngôn chẳng hạn, vì thơ vốn đã có vàn có điệu, phổ nhạc cứ theo vàn điệu đó thì thành công không khó (nhưng rất dễ sinh ra nhảm chán). Thơ tự do vốn không vàn không điệu mà đem ra phổ nhạc thì đúng là một cuộc thi đấu vật năm ăn năm thua. Cuối cùng thì chỉ do người nghe phê bình nhận định mà thôi.

Nói dông dài cũng phải trả lại đề tài chính là bài thơ tự do *Đi Thật Xa* chứ. Tuần vừa rồi Đinh Trường Chinh chuyên đến anh em chúng tôi bài bình luận về bài thơ *Đi Thật Xa* đăng trên tờ Người Việt. Trước đây tôi đã từng phổ nhạc hai bài thơ của Chinh vì ưa cái nét lạ lẫm độc đáo riêng Đinh Trường Chinh. *Đi Thật Xa* còn lạ còn độc đáo hơn nữa. Bài thơ chỉ có một câu duy nhất “*hôm nay anh sẽ đưa em đi thật xa*”. Câu này cứ lập đi lập lại chục lần, mỗi lần xuống hàng tác giả sẽ xé bỏ đi một chữ. Cuối cùng chỉ còn một chữ duy nhất “*xa*”.

Hôm nay anh sẽ đưa em đi thật xa

Hôm nay anh sẽ đưa em đi thật

Hôm nay anh sẽ đưa em đi

...

Đi thật

Thật

Xa.

Phương pháp xé chữ đặc biệt này khiến tôi *động lòng* *trần* *tục* cũng muốn *xé note* thử xem sao. *Xé note* đây có nghĩa không thể viết theo phương pháp cổ điển là cứ đúng nhịp là...*dzô* vì mỗi một câu thơ bị xé đi một chữ, có nghĩa mỗi câu nhạc cũng phải xé mất đi một note để rồi sẽ rơi vào nhịp lỡ. Không sao, lỡ thì lỡ chứ. Vì nếu không *xé note* được thì không sao diễn tả được cái độc đáo của bài thơ. Mời các bạn nghe qua cho biết.

Nương Nhau Mà Thương (2022)

Nhớ băm mây năm trước, Phạm Duy phổ nhạc bài thơ Tình Cầm của Hoàng Cầm có hai câu mở đầu như sau:

*Nếu anh còn trẻ như năm cũ
Quyết đón em về sống với anh.*

❖ (Tình Cầm. Phạm Duy phổ nhạc)

Lúc nghe bài này tuy thấy *quá hay* nhưng phải băm mây năm sau khi đã tới lúc *nếu anh còn trẻ* thì mới thấy *quá phê*. Một hôm tâm tư tôi trăn nặng với ý nghĩ gần gũi như Hoàng Cầm tuy lúc đó tôi không nghĩ đến bài thơ Tình Cầm mà chỉ nghĩ tới cái *không còn trẻ* của riêng tôi. Nếu Hoàng Cầm quyết sẽ *đón em về* thì tôi vẫn hằng mơ một ngày *nương nhau mà thương nhau* trong khoảng đời còn lại.

Đi Lại Từ Đầu (2022)

Phải nói người xưa phán những câu không có chỗ nào sai, ví dụ: trẻ hướng về tương lai già trông về quá khứ. Có thể những người tự nhận mình trên thông thiên văn dưới thông địa lý sẽ không đồng ý với nhận xét của người xưa, nhưng tôi vốn chả thiên văn địa lý gì nên thấy câu trên đúng ơi là đúng.

Quá khứ tôi thì đã xong còn nói gì nữa. Tương lai tôi: *hết* *đường* *đi* mà thời gian cũng không còn mấy để mà đi, đó là chưa nói đến cách đi như thế nào. Những con đường tôi từng cục cựa muôn đi mà không bao giờ đi được vì những...*tectonic shift* chấn đường chấn lối không cách nào vượt qua. Mua vé xe lửa tốc hành cũng đi không lọt. *Tectonic shift* tạm hiểu là các lục địa trên địa cầu từ hàng tỉ năm qua không bao giờ nằm yên một chỗ. Chúng cứ nhích tới nhích lui mỗi ngày mỗi giờ mỗi khắc, khi đụng nhau thì đùn lên thành núi hoặc chui tốt vào nhau thành hố v.v...làm sao đi? Đã hết đường đi mà lại còn thêm một khúc nối nữa là khoảng đường còn lại cũng gần *tới bến* rồi. Vậy tương lai coi như xong coi như đã hết, chỉ còn chờ ngày đi...xa mà lần đi này chính *tectonic shift* cũng phải né ra.

Điều đó giải thích lý do vì sao già cứ nghĩ về
quá khứ. Đẹp quá lúc tuổi vừa lớn. Đẹp quá khi
mới biết yêu lần đầu. Lòng không vướng bận,
không hận thù, không hối tiếc. Thôi thì cứ bám
vào quá khứ cho...đỡ đau và cái quá khứ đó nó
giúp mình cố bước thêm những bước cuối cùng
này. Nếu được đi lại từ đầu, chắc chắn chả dám
đi nhanh để cố kéo dài thêm cái đẹp của thời
vừa mới lớn vừa mới tập tành chuyện yêu
đương.

Audio Recordings.

Available at <https://tinyurl.com/y5v23yea> or [Ca Khúc Ngô Minh Trí - MP3 recordings](#).

- ❖ Vuong Ván (1982). Vocal: Kim Tước. Cello: Tân Anh; Violin: Hoàng Anh Tú; Piano, bass, drum set: Sibelius.
- ❖ Đêm Tango (1997). Vocal: Thương Linh. Guitar: Thanh Huy; Violin: Hoàng Anh Tú, Cello: Tân Anh; Drum set, bass: Sibelius
- ❖ Hạnh Phúc (1998). Vocal: Thương Linh. Cello: Tân Anh, Piano: Sibelius.
- ❖ Buồn C Major (1998). Vocal: NMT; Piano: Greg Adams.
- ❖ Cõi Ta (1998). Vocal: NMT; Piano: Nguyễn Ngọc Châu.
- ❖ Tiếng Ca Dâng Hiên (1998). Vocal: Kim Phượng; Accompaniment: Sibelius.
- ❖ Buồn Cung Sol (2001). Vocal: NMT; Piano: Greg Adams.
- ❖ Mùa Xuân Rượn Và Tóc Dài (2002). Vocal: Thương Linh; Saxo: Quang Trung; Piano, Percussions & Bass: Sibelius.
- ❖ Phó Lạ (2002). Vocal: Triệu Vinh; Guitar: Thanh Huy; Saxo: Quang Trung; Bass & Percussions: Sibelius.
- ❖ Một Cõi Lung Chừng (2003). Vocal: Nguyễn Thảo; Guitar Thanh Huy; Flute, Bass, Drum Set & Tambourine: Sibelius.
- ❖ Rồi Cững Sang Mùa Hè (2004). Vocal: Thương Linh; Guitar Thanh Huy; Flute, Bass, Drum Set & Tambourine: Sibelius.
- ❖ Đau Nắng (2004). Vocal: Nguyễn Thảo; Saxo: Quang Trung; Piano, Drum Set & Bass: Sibelius.
- ❖ MỘT CHÚT JAZZ & O GIỌNG HÁT EM (2005). Vocal: Thương Linh; Nhạc đệm: Saxo: Quang Trung; Piano, Drum Set & Bass: Sibelius.
- ❖ Rủ Em Lên Núi (2007). Vocal: NMT. Piano: Greg Adams.
- ❖ Một Thời Đã Qua (2007). Vocal: NMT. Piano: Greg Adams.
- ❖ Trương Quỳnh Như (2009). Vocal: Kim Vui; Accompaniment: Sibelius.
- ❖ Có Những Niềm Vui (2009). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Mỗi Mong (2009). Vocal: NMT; Piano: Greg Adams.
- ❖ Buồn C Minor (2010). Vocal: NMT; Piano: Greg Adams.
- ❖ Đêm Huyền Cầm (2011). Vocal: Kim Vui; Accompaniment: Sibelius. Piano arrangement: Greg Adams.
- ❖ Tưởng Tượng (2011). Vocal: NMT; Piano: Greg Adams.
- ❖ Tuyết Rơi (2012). Vocal: NMT; Piano: Nguyễn Ngọc Châu.
- ❖ Không Có Em (2013). Vocal: NMT; Piano: Greg Adams.
- ❖ Ngôi Starbucks Nghĩ Về Em (2013). Vocal: NMT; Piano: Dan Lamaestra.
- ❖ TƯA & O VAI ANH (2014). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Nghịch Âm Buồn (2015). Vocal: NMT; Piano: Dan Lamaestra.
- ❖ Ta Gói Lại Ta (2015). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Xưa Anh Đến Thăm Em (2015). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Nhớ Hồ Cầm (2016). Vocal: NMT; Cello: Ngô Nguyễn Trung Kiên; Piano: Sibelius.
- ❖ Quê Lãng (2016). Vocal & guitar: NMT; Cello: Ngô Nguyễn Trung Kiên; Violin: Margot Mezvinsky.
- ❖ Buổi Sáng 11 (2017). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Nhật Thực(August 21, 2017). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Rời Lúc Già Nua (2017). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Ở Một Nơi Nào Một Lúc Nào (2018). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Một Buổi Sáng Ở Vườn Sau (2019). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Chỉ Là Mơ Uớc Thôi (2019). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Lỡ Thời Gian Đứng Im (2020). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Khoảng Đời Còn Lại (2020). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Đêm Tango 2 (2020). Vocal: NMT. Nhạc đệm Sibelius.
- ❖ Đêm Tango 3 (2020). Vocal: NMT. Nhạc đệm Sibelius.
- ❖ Sài Gòn Nhũng Ngày Tháng Cũ (2020). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Một Mình (2020). Vocal: NMT; Piano: Nguyễn Ngọc Châu.
- ❖ Buổi Sáng Sau Ngày Hôm Qua (2020). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Vẫn Mong Thu Về Suốt Năm (2020). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Tango ĐIÊN (2020). Vocal: NMT. Sibelius.
- ❖ Nêu Anh Chỉ Có Một Điều Này (2020). Vocal: NMT. Piano: Dan Lamaestra.
- ❖ Phía Bên Ngoài Khung Cửa Số (2021). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Hai Chiếc Lá Vàng (2021). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Ngày Xưa Một Chuyện Tình (2021). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Dẫu Em Chẳng Đợi Chờ Anh (2021). Piano: Dan Lamaestra. Vocal: NMT.
- ❖ Trang Nghiêm (2021). Vocal & Guitar: NMT.
- ❖ Uống Rượu (2021). Vocal: NMT; Accompaniment: Nguyễn Ngọc Châu.
- ❖ Huyền Thoại (2021-22). Vocal: NMT; Accompaniment: Nguyễn Ngọc Châu.
- ❖ Anh Đợi Em Gần Hai Mươi Năm (2022). Vocal & guitar: NMT
- ❖ Buồn Mưa Tháng Năm (2022). Vocal & guitar: NMT.
- ❖ Đi Thật Xa (2022). Guitar & Vocal: Ngô Minh Trí.
- ❖ Nương Nhau Mà Thương(dầu hè 2022). Vocal: NMT; Accompaniment: Nguyễn Ngọc Châu
- ❖ Đi Lại Từ Đầu (2022). Vocal & Guitar: NMT.

Ngô Minh Trí

Song Book

anh đợi em gần hai mươi năm.....	41
buổi sáng mười một	43
buổi sáng sau ngày hôm qua - with guitar	45
buồn c major	48
buồn c minor	50
buồn cung sol.....	52
buồn mưa tháng năm.....	54
chỉ là ước mơ thôi	56
có hạt bụi đường len lênh mi	58
co những niềm vui	60
cõi ta.....	62
dẫu em chẳng đợi chờ anh	64
đau nặng	66
đêm huyền cầm	69
đêm tango 1.....	80
đêm tango 2.....	82
đêm tango 3.....	84
đi lại từ đầu	86
đi thật xa.....	89
hai chiếc lá vàng.....	90
hạnh phúc ensemble in D	92
hạnh phúc	103
huyền thoại.....	105
khoảng đời còn lại.....	107
không có em.....	109
lỡ thời gian đứng im.....	111
lời kỹ nữ	113
lời ru quê hương.....	115
mộ khúc.....	118
mỗi mong	121
một buổi sáng ở vườn sau	123
một chút jazz vào giọng hát em	125
một cõi lung chừng	128
một mình	131

một thời đã qua	133
mùa xuân, rượu và tóc dài.....	135
này em có nhớ	138
nếu anh chỉ có một điều này	140
ngày xưa một chuyện tình.....	142
nghịch âm buồn.....	145
ngồi starbucks nghĩ về em.....	147
nhật thực.....	149
nhớ hồ cầm - ensemble	151
nhớ hồ cầm.....	162
nương nhau mà thương	164
ở một nơi nào một lúc nào	166
phía bên ngoài khung cửa sổ.....	168
phô lá.....	170
quên lãng.....	173
rồi cũng sang mùa hè	176
rủ em lên núi	178
sài gòn những ngày tháng cũ	180
ta gói lại ta.....	183
tango điên.....	187
tháng mười thương tiếc - with guitar	190
tháng mười thương tiếc	193
tiếng ca dâng hiến	195
trang nghiêm - with guitar.....	197
trang nghiêm	200
trương quỳnh như.....	201
tựa vào vai anh	203
tưởng tượng.....	208
tuyệt rơi	211
uống rượu	213
vẫn mong thu về suốt năm	214
vương vấn	216
xưa anh đến thăm em	218

anh đợi em gần hai mươi năm

slow, espressivo

ngô minh trí 2022

Am⁶ Abm^{13(#5)}

4 3

Gm⁷ Gb^{o7} F⁷ E⁷

7 3 3 3 3 3 3

Am⁹ G#^{o7} Am⁷₃ C#⁷₃ Dm A⁷ Dm⁷

10 3 3 3 3 3

F⁷ B⁷ F⁷ E⁷

13 Am/G F A⁷ Dm⁷ G⁷

16 3 3 3 3

Cmaj⁷ A⁷ Dm Dm⁶

19 3 3 3 3

G⁷ Cmaj⁷ Bbmaj⁷ Am

22 E⁷ F(\flat 5) E⁷ B^{o7} E⁷ B^{o7}

làn chưa ghé hôn một lần đã lại từ ly tiếc chi sầu

25 E⁷ Am⁶ Am⁶ Abm^{13(#5)}

chi? Gần hai mươi năm qua ngày tùng ngày chia xa biết em có

28 Gm⁷ Gb^{o7} F⁷ E⁷

vui dưới ánh đèn màu Em có khi nào #nghĩ về ngày tháng

31 Am⁹ G#^{o7} Am⁷ C#^{o7} Dm A⁷ Dm⁷

cũ Có anh với em và bạn bè cát tiếng ca nhạc rót êm vào cõi đêm

34 F⁷ B⁷ E^{7(b9)} Am⁶ Am(maj7)

nhạc thiếu em sẽ mới mòn sẽ không hôn

buổi sáng mười một

ngô minh trí,
june 2017
poem by đinh trường chinh

rubato Em⁹ Am⁷ Fmaj7

Như mùa đông được nuôi bằng ánh lửa, Ánh lửa được nuôi từ que diêm trong túi áo

5 A#o7 B⁷ Em⁹ Cmaj7

tôi trong túi áo tôi. Sáng nay tôi chỉ còn khói những ý nghĩ trĩu

9 Am⁷ Em⁹ Am⁷ Fmaj7

và vết máu rung hoàng đỏ. Sáng nay tôi chỉ còn thấy đáy bàn chân

13 Bm⁷ Cmaj7 C#m7(b5) F#m7

mình mọc lên nhiều gai nhọn những con mắt trôi lướt qua Bày bò câu chắc không

16 Am⁶ Ab^{o7} B⁷ Em⁹ Am⁷

về chắc không về trước sân nhà thờ No-tre Dame. Sáng nay gió tắt

20 Cmaj7 Am⁷ Eo7 A#o7₃

thờ tôi vẫn không tin đến kiếp sau tôi vẫn không tin vẫn không tin vẫn không tin tôi

2

23 B⁷ B^{7(b9)} Cmaj7 C#m^{7(b5)} D⁷ D^{7/F}

không tin_____ không tin_____ cả lời cầu nguyện. Hãy bù nhau ngay những hôm

27 G D⁷ F^{7/F#} G D⁷ D^{7/F#} G

nay, hãy tri ân_____ này những ân cần_____ hãy bù nhau hãy tri ân_____

31 Bm⁷ C⁷ Ebmaj7 Cm⁷

những hôm nay_những ân cần_____ nuốt hết_3_những người bạn những người_____

34 Em Em⁹ Am⁹ Fmaj7

bạn. Như đám mây kia không bao giờ thấy lại_giòng nước sông Seine_vẫn chảy qua_____

38 F#o⁷ 3 G Bm⁷ C

cầu_____ như mặt trời loang vỡ_____ trong ý nghĩ tôi màu đỏ_____

41 Ebmaj7 Cm⁷ Em Cmaj7

lạnh_____ chỉ một lần thôi một lần thôi. Cả chiếc bóng này thả xuống mặt_____

45 Am⁷ C⁷ B⁷ G+ B+ Em⁹

đường trày_xước_____ cho những bàn chân rồi vĩnh viễn ra đi_____

buổi sáng sau ngày hôm qua

ngô minh trí
autumn 2020
poem by đinh trường chinh

slow

A. Gtr.

Voice

6

Xa từ khung cửa là cánh rừng

10

Gm⁶ C⁷ Gm⁶ C⁷ B♭⁰⁷

thu, Sau cánh rừng thu là những dãy núi Sau dãy núi

14

B⁰⁷ Cm⁷ Am^{7(b5)} Cm⁶ D^{7(b9)}

đó anh không thể nhìn thấy em nhìn thấy em bên kia phía

2

17

Gm⁶ C⁷ Gm⁶ D⁺ Gm⁶

tay, Xa từ khung cửa chỉ là những đám mây im

21

C⁷ B♭⁹⁰⁷ B⁹⁰⁷

lặng Vẫn đàn chim bay qua hàng cây mùa thu áy, Làm sao

24

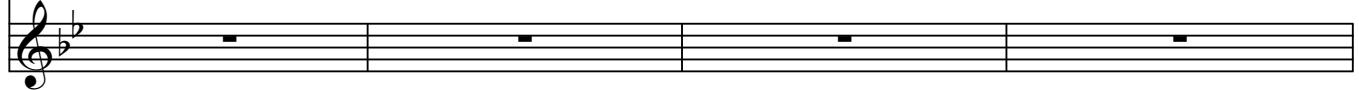
C⁹ A⁹(♭⁵) Gm⁶

gửi vòng tay thinh không làm sao gói lại một buổi sáng thanh

27

D/F♯ A⁹(♭⁵) F♯⁹⁰⁷ D⁹(♭⁹)/A Gm⁶

trong gửi đến em gửi đến em?

35

2.

Gm⁶

rall.

em Buỗi

39

C⁷ C#^{o7} D⁺

sáng sau ngày hôm qua

buồn c major

ngô minh trí, 1998

slow

Em⁷ Cmaj⁷ Em⁷ Fmaj⁷ A^{o7} Dm⁷

Lửa tắt ngang rồi. Đàn gươm một gánh như mây phiêu bồng giữa trời.

6 C#^{o7} Dm⁷ C^{o7} G^{7(b9)}

Vào chốn phong tràn, tài hoa chi mây u mê chốn đây?

10 C C⁷ Fmaj⁷ Am⁶ F⁷ B^{o7}

Nhip sống mong manh như tờ quá thờ o, mềm môi lăn quay say sưa thêm bơ phờ.

14 G^{7(b9)} Em⁷ Cmaj⁷ Em⁷ Fmaj⁷ A^{o7} Dm⁷

Vàng đá tan rồi. Đời sao đen tối, như đêm xa ngày vô tình.

20 C#^{o7} Dm⁷ A^{o7} G^{7(b9)} C

Ngươi đã đi rồi, còn đây chăn gói đơn côi gói chăn. Buồn như ma đêm lang

25 C⁷ Fmaj⁷ Cmaj⁷ Fmaj⁷ Dm^{7(b5)} Cmaj⁷

thang giữa trân gian. Buồn rũ chiếc bóng muôn xiêu buồn thiu!

29 $B_{b}maj7$ $F7$ $Am7$ G^{+} $Cmaj7$

Ngồi bên lèu vắng ôn đời đắng cay cũng dành sầu cùng cỏ cây mà thôi.

32 $B_{b}maj7$ $Cmaj7$ $Fmaj7$ $G7$

Đàn gươm nặng gánh thương mình trăng tay, lâu rồi buồn này còn mang. Lòng còn chưa

35 $F7$ $B_{b}maj7$ $G7$, G^{13} $Em7$ $Cmaj7$ $Em7$

người_ hằng nhớ nhưng hoài một người Người đã đi rồi nhìn quanh thời giới_

40 $Fmaj7$ A^o7 $Dm7$ $C^{\#}o7$ $Dm7$ A^o7

riêng ta ưu phiền đã nhiều. Tình đã tiêu điệu, này người yêu hỡi

45 $G7(b9)$ C $C7$ $Fmaj7$

có thấu chặng ta_____ cạn cán cháo lú muôn quên những buồn thêm.

48 $Cmaj7$ $Fmaj7$ $Dm7(b5)$ $Cmaj7$

Càng nhớ quá mãi nhớ luôn người yêu.

buồn c minor

ngô minh trí
hè 2010

blues, slow

Chân bước ngập ngừng lang thang chậm buồn miên man, chiềng nhạt

4 C^o7 Fm⁷ B_b⁷
nắng lâu rồi Dưới bóng tàn râm đôi tình nhân

7 B^o7 G^{7(b9)} Cm⁷ A_bmaj7
hôn nhau đắm đuối lẳng quên đời. Càn chi biết ngoài đường phố sắp

10 Cm⁷ Dm^{7(b5)} G⁷ A_b⁷
lên đèn, biết đâu tình rất mong manh, khéo thôi rụng vỡ tan tành

13 G⁷ Cm⁷ B⁺
— Nắng tắt rồi tình nhân ơi dù nhau

16 Gm/B_b Cm^{6/A} C^o7 Fm⁷
đi thôi, cho nhau hết đêm này

19 B_b⁷ B^o7 G^{7(b9)} Cm⁷
Đâu biết ngày mai có còn nhau cho lòng tiếc nuối suốt canh dài.

22 A_bmaj7 Cm⁷ Dm^{7(b5)} G⁷
Hôm nay hết là hôm qua, đã qua rồi. Mai cũng không là của hôm nay không là gì nữa

2

25 $A_{\flat}7$ $G7$ $Cm7$ $C7$ $Fm7$

em ơi! _____ Đường đi trăm chiều không nhớ

28 $B_{\flat}7$ $Dm7(b5)$ $B_{\flat}7$ $E_{\flat}\text{maj7}$

tên, đường chiều trăm bè không thấy em thì đi hoài _____ đi đến đâu?

31 $C7$ $B_{\flat}07$ $A_{\flat}\text{maj7}$

Từng chiều qua nhạc sainhíp lõ _____ nhạc chiều lơ ngo _____ lòng chiều bơ

34 $F7$ $B_{\flat}\text{maj7}$ $B07$

vơ Từng ngày qua từng ngày qua _____

37 $Cm7$ $A_{\flat}7$

chơi với từng ngày hấp hối từng ngày mỗi chiều

39 $G7(b9)$ $Cm7$ B^+

3 roi Đôi nhân tình còn nơi đây _____ còn lưu

42 Gm/B_{\flat} $Cm6/A$ $C07$ $Fm7$

luyện mãi _____ vài giây phút mỏng manh _____

45 $B_{\flat}7$ $B07$ $G7(b9)$ $Cm7$

3 Ta thấy bờ mi em nhẹ run tui hòn rót xuống đẫm vai người

48 $A_{\flat}\text{maj7}$ $Cm7$ $Dm7(b5)$

3 Tinh nhân ơi về đi thôi đã muộn rồi _____ Ái ân này có _____

50 $G7$ $A_{\flat}7$ $G7$ $Cm(\text{maj13})$

pha phôi vẫn yêu người mãi _____ suốt_ đời

buồn cung sol

ngô minh trí
june 2001

blues

Một buổi tối_____ điếu thuốc trên môi_____ mơ màng theo_____ nhịp đàn

4 Am⁷ D Bm⁷ Gmaj⁷ Bm⁷
rã rời nhạc gây mê_____ dù lòng rói bời và ly cà phê đen đắng_____ cay nhiều rồi.

7 Am⁷ Eb^{o7} G/D Gmaj^{7/B} C⁷ Gmaj⁷
— Kèn ngân từng note jazz buồn vắng xa buồn chùng như là

10 C⁷ Gmaj⁷ Cmaj⁷ D^{7(b9)}
sẽ tuôn chùng như là sẽ buông xuôi mặc lòng._____ Một buổi

13 Gmaj⁷ Bm⁷ Cmaj⁷ Am⁷ D⁷
sáng_____ nắng tắt chân mây chiêu hồn ta_____ âm u tháng ngày làm ngàn hoa_____ run run

16 Bm⁷ Gmaj⁷ Bm⁷ Am⁷ Eb^{o7}
úa gầy ngàn năm sau còn băng giá_____ tinh cầu này._____

19 G/D Gmaj⁷ C⁷ Gmaj⁷ C⁷
Đàn rung từng ngón lục huyền vắng xa buồn chùng như là sẽ tuôn, chùng như là

22 Gmaj⁷ Cmaj⁷ Gmaj⁷ G^{#o7} Am⁷ C⁷
sẽ buông xuôi người ơi!_____ Ngàn muôn âm thanh cát lên ta lặng

2

25 Gmaj7 G⁷ C G#⁰⁷ Am⁷ F⁷

cảm trong thác êm vĩ cảm. Mượt mà như suối tóc em mềm tay

28 B_bmaj7 D_b⁰⁷ B_bmaj7 E_bmaj7

gối. Ngàn tiếng Réo rất âm thanh xuôi về nguồn

31 B_bmaj7 C#⁰⁷ A⁷ D^{7(b9)}

Cuốn hết trôi đi bao muộn phiền Rồi tan loãng trong hồn nhiên. Thì thôi

34 Gmaj7 Bm⁷ Cmaj7 Am⁷ D⁷

nhé_____ thê thôi dương trần thôi từ đây ta rủ áo phàm rượu chia ly nào rồi

37 Bm⁷ Gmaj7 Bm⁷ Am⁷ Db⁰⁷

cũng tàn đùa vui chơi thôi đây néh cõi nhân gian.

40 G/D Gmaj7 C⁷ Gmaj7

Nhạc dâng trầm lắng xuôi về chốn u huyền chừng như là

42 C⁷ Gmaj7 Cmaj7 Gmaj7

cõi tiên. Chừng như là cõi thiên duyên chờ ta! Chừng như là

45 Cmaj7 Gmaj7

cõi thiên duyên mình ta.

buồn mưa tháng năm

ngô minh trí
2022

slow

Mưa sáng mưa chiều hạnh phúc đã không nhiều còn trôi đi theo mưa ướt

4 B+ G7 F A°7 Dm7
chẳng có bao nhiêu Mưa thầm nhạt nhòa nặng trĩu hiên

7 G7 Dm7(\flat 5)/Ab G7 C B°7
nhà mà chân mây còn đen tối biết bao giờ nguôi Biết hay không người

10 C C B+ E7 F A7/C#
yêu? Nhiều quá mưa tháng năm triền miên buồn

13 Dm F#°7 G7 C
quá cây lá xanh muộn phiền trời vào xuân đành im tiếng Chẳng

16 C9 F Dm7(\flat 5)/Ab
có tiếng chim ca gọi mừng chỉ có tiếng mưa rơi nỗi

19 G7 Dm6 G7 Cmaj7
nùng cho tháng năm nặng buồn Mưa suốt đêm dài qua hết một

22 Am⁶ 3 B+ G⁷ F
 ngày mà hôm sau mưa chưa dứt ướt đẫm xuân tình. Xuân đến một

25 Dm⁷ G⁷ 3 Dm^{7(b5)/Ab} G⁷
 mình trầm tư một mình quay quắt một mình nhìn mưa rơi tuôn lả chã biết bao giờ

28 C B^{o7} G⁷ G^{7(b9)} Cmaj⁷ to end C^{6(add9)}
 người biết hay không người yêu nhớ hay không người yêu?

chỉ là ước mơ thôi

ngô minh trí,
early autumn 2019

ballad

Chiều đã xé rời em còn chút nắng tàn
đã mòn hoi thèm con ngủ vùi
Vừa thu Đường xa

4 A⁷₃ C⁷ Fmaj⁷ F#⁷
trở mình sang lửa hạ đâu đã tan.
đã mù khơi chỉ là mơ ước thôi.
Màu thu không xanh buồn như lá xa
Đường anh đi qua không hoa trái lụa

7 Gm⁷ E⁷ A⁷
cành. Em biết hay không anh những lúc ngồi một mình. Trong nhạt nắng lung
lạ. Em biết hay không anh gần cuối cuộc tràn này khi hạ chét thu

10 Bb⁷ G⁷ A⁷
linh nghe biết bao nhân tình. May có em bên mình
sang, trong xác xơ cây cành vẫn ước mơ âm Đường dài

12. 13 Dm⁹ F#m⁷₃ Gmaj⁷
thàm Đường từ lúc trường tan bay tiên nữ tung tăng về
trắng thật trắng cuộn gió bay tóc thè Đường mơ anh đi ngày sẽ tới kinh đô đèn

16 Gmaj⁷₃ A⁷ F#m⁷₃

19 Gmaj7 B^o7 C⁷

sáng và từ ra đi ngõ hoa thơm gót chân vui — Giai nhân thường hay tươi cười làm xuân

22 Fmaj7 F#m7 Gm7

tới. — Đường mờ vỡ tan lâu rồi từng thu qua vẫn ngãm

25 A⁷ Dm⁹₃ Gm7

ngùi. — Và thú tôi rồi em lành lạnh sớm chiều — Năm im

28 A⁷₃ C⁷ Fmaj7 F#o7

trong tịch liêu — Mùa thu giảng tiêu điêu. Bờ xa bến cũ nước vẫn chảy qua

31 Gm7 E⁷ A⁷

cầu Em biết hay không — anh dù không còn lại gì, nhưng ngày vẫn trôi

34 B^b7 G⁷ Dm⁹

đi thu vẫn xác xơ cây cành anh vẫn ước mơ âm thầm

có hạt bụi đường len lênh mi

ngô minh trí
august 2006

blues, moderato

Làm sao anh biết ngàn năm đã trăng già nua?
Làm sao anh nhớ ngàn xanh mới vươn đã sang mùa? Hờ hững bóng câu
biết xuôi về mãi đâu ngát ngơ canh thâu Làm sao anh
nói vì đâu vẫn nuôi tình nghèo? Nghiệp nào lênh đêo
nợ duyên kéo lôi đã trăm chiều Làm sao biết làm sao?
Làm sao than làm sao thở làm sao quên làm sao nhớ? sao nhớ? Đồi núi cũng rồi
hoang sơ! Chiều ngoài hè phố làm chi? Ngồi căn ngồi
bút viết gì? Bụi đường len lênh mi Một chiều lòng rối tung đảo

2

25 G⁷ F#^{o7} E^{7/G#}
diên tựa sóng sô triền miên xô ngát ngư vọng niệm.

28 Am⁷ Am/G F E^{o7}
Chiều một chiều không về đâu thời gian đọng chêt tinh câu tưởng chừng như thiêng

31 E⁷ Dm⁷ F⁷
thu. Chập chòn_ mờ dấu trong làn khói_ lăng đãng bụi

34 B_bmaj⁷ G^{o7} F#^{o7} F^{o7} E^{7(b9)}
trần Xoay vẫn xót thân cõng thõi chỉ lặng câm. Nhiều khi đau

37 Am⁹ Ab⁺ G⁶ F#m^{7(b5)} Am⁹
nhói_ nhịp tim đã nghe mỏng manh Cầm tay anh em nói

40 G#^{o7} A^{o7} Dm⁶ E⁷
"Ngoài hiên vẫn tươi lá trên cành" Rồi nhìn ra trời xanh

43 Am⁹ G#^{o7} A^{o7} B^{o7} F⁷
Lời nào than lời nào thở lời nào quên lời nào nhớ? sao nhớ?_

45 E^{7(b9)} Am⁹
— Còn có em còn có vui.

có những niềm vui

ngô minh trí, summer 2009
 một buổi sáng đẹp trời, viết tặng vợ con
 a beautiful day, to wife and son

slow

The musical score consists of eight staves of music. The first staff starts with a rest followed by a melodic line. Chords A maj7 and A#o7 are indicated above the notes. The lyrics are: Ánh nắng chan hòa trên mái hiên nhà chim chuyền.

The second staff continues with chords Bm7 and E7. The lyrics are: bay, Trong nắng hây hây thoảng gió lay lay qua ngàn cây. Vòm cao pha.

The third staff begins with D#o7 and C#7. The lyrics are: lê suối thiên thanh tóc mây xanh Đẹp như trong tranh lũ hoa tươi cười.

The fourth staff starts with E7. The lyrics are: Hạt nắng trong lành len lỏi qua cành em nhìn anh, Một ánh mắt.

The fifth staff begins with Bm7 and E7. The lyrics are: cười là suốt một đời anh tìm quanh. Ngày dần lên cao nắng long lanh xóa đêm.

The sixth staff starts with F#m6 and Fmaj7. The lyrics are: đen nhẹ nhàng bên em ánh dương dịu êm.

The seventh staff begins with Dm6 and E7. The lyrics are: Có những lúc gương nụ cười mà hồn chìm chín suối.

20 C \sharp 7 F \sharp m F \sharp m/E
Những lúc té quí đường đời gục mặt vào bóng tối.

22 D E⁷ Amaj7 Gmaj7
Bàn tay nào khẽ đưa người níu lấy, giữ yên chút hơi thở

25 C \sharp 7(b9) F \sharp m G \sharp 7
này. Có những lúc đoạn lìa rồi mà lòng còn tiếc nuối,

28 C \sharp 7(b9) F \sharp m F \sharp m/E D E⁷
Lúc bão tố ngập đầy trời bờ vực nào hấp hối. Một hôm chợt nắng lên từ đêm

31 Amaj7 Gmaj7 E^{7/G\sharp} E^{7(\#5)}
tôi nắng lên đêm đen qua rồi Em đứng thật

34 Amaj7 A \sharp o7 Bm⁷ E⁷ Bm⁷ E⁷
gần ánh mắt ân cần dịu niêm đau hơi thở thật gần hong ấm một lần mãi vè

37 Amaj7 Dmaj7 D \sharp o7 C \sharp 7 F \sharp m⁶ Fmaj7
sau Quàng lên đôi tay dắt nhau đi dùu nhau đi dùu vào nắng

40 Dm⁶ E Amaj7
sáng có những niềm vui.

cõi ta

ngô minh trí, april 1998

ngừng xe giữa phố núi

stopping the car in the mountain town

slow

Rồi từ nay ta thành cánh lá úa bám thân cây già

nua trên đất khô chờ mưa niềm quanh hiu chất ngát.

— Giơ tay với không gian tìm đâu hoa tươi mùa

cũ, giơ tay níu thời gian chìm đâu thanh xuân còn

đâu! Và từ nay giang hồ ta khuất bóng dưới trăng khuya mà

guồm né đau thương chờ mong mặc đời nhiều long đong.

— Giơ tay với bốn phương tìm em cõi xuân hồng

phúc, giơ tay kéo trăm hướng tìm ta cõi ta bà

này. — Thì xin kiếp sau làm cây

Chords: Am⁷, Dm, Fmaj⁷, Bbmaj⁷, Fmaj⁷, F7, Bbm7, Eo7, Dbmaj⁷, Fm7, Dm⁹, Fmaj⁷, Bbmaj⁷, Fmaj⁷, F7, Bbm7, Fmaj⁷, F, F7, F+, Bbmaj⁷

28 **E_b** 3 **Cm⁷** **F⁷**
 thông đứng reo cùng sông núi _____ chập chùng không ngại ngùng. Thì

31 **B_bmaj⁷** 3 **E_b** 3 **F#⁷** **Gm⁷**
 xin kiép sau làm cơn mưa xóa tan quà khô héo thì xin _____

34 **C^{7/E}** 3 **D⁷**
 hóa thân làm núi biếc _____ tro tro cùng

37 **E_b** **B_bmaj⁷** **G_bmaj⁷**
 trăng tro tro cùng sao không đón đau không hối tiếc _____

40 **F⁷** **A⁷** **Dm⁹** **Am⁷** 3
 — không hận sâu. Rồi chiều nay ta về qua phô

45 **Dm⁹** 3 **Am⁷** 3 **B_bmaj⁷** 3
 núi gói tay đêm nắm co dõi trăng treo tròn vo chờ tàn thân hóa

48 **Fmaj⁷** **F⁷** **B_bm⁷**
 kiép. Chờ ta nhé chuyến xe về

51 **Fmaj⁷** **D_bmaj⁷** **Fm**
 đến cõi xuân hồng phúc. Trong hương khói lặng lẽ quy

54 **E⁷** **C¹³** **Fmaj⁷**
 dâng cõi ta (a) về trời

dẫu em chẳng đợi chờ anh

ngô minh trí
late summer 2021

blues,
moderato

$\text{♩} = 57$

Và ngày mai anh đi mất rồi rất xa nặng mang

4

kỷ niệm nồng thắm, chút hương tình còn ám. Ngày mai bước sông hồ một

7

mình anh_ dặm trường một thân_ cho đến cuối đường. Tình tràn rồi đã

10

lỡ_ một thời đã qua_ chẳng còn_ thiết tha._

13

Hôm_ ánh dương chưa kịp_ xé_ một ngày chia tay nã_ nè_ mất lối quay về_

16

— Khi_ đêm thăm nỗi_ sâu_ đêm sẽ_ nhạt

19 Am^{7(b5)} Cm⁷ 3 D⁷ D^{7(#5)} 3 G⁷
đêm mắt đen canh thâu. Nhặt gõp tan vỡ dành lại trong trí

22 Cm⁷ D^{7(#5)} 3 D⁷ F#^{o7}
nhớ gói kín chôn sâu đợi ngày sau khi cản nhau. Và

25 D+ Gm 3 F#^{o7} Gm⁷ Gm⁶ Cm⁷
ngày mai anh đi mất rồi rất xa. Còn nhiều kỷ niệm nồng thắm chút

28 D⁷ Gm⁹ 3 Cm⁷
hương tình còn ám. Rồi đây dẫu em chẳng đợi chờ anh cẩn phòng

31 F⁷ B_b^{maj7} 3 B^{o7}
lạnh căm, nỗi nhớ tím bầm. Mười năm chăn gối còn đọng

34 Cm⁷ 1. D⁷ D^{7(#5)} Gm⁷
gối chăn. Đêm âm thầm khẽ gọi mai tên.

rit.
2. D^{7(b9)} Gm(maj7)
khẽ gọi mai tên.

đau nặng

ngô minh trí
april 2004

slow, chanting - no chords

a tempo

Khi người nói thiên thu là... đi một cõi ta bà, Chỉ là một thoáng mơ qua.

Ta ngồi chơi giữa giang hà ta cười ta!__ Mặt trời chét chim

Còn hấp hối Chim chiều mỏi cánh ngang lưng đồi Còn bối rối

Ngập ngừng nắng phai tàn héo Thê gian đùi hiu Cuộn mình chấn chiếu đau im lìm

Một ngày chét rồi__ Thì dành thôi

Ngậm ngùi vùi lấp yêu thương rồi Vè đi thôi Ngoài sương tuyết vây lạnh căm

Bóng em mù tăm vào trăm năm Vào trăm năm__ Ta

trốn không hết một đời bão nỗi Ta níu ta kéo làn thân đau thôi Đau rồi Nhật phèo miếng

The musical score consists of eight staves of music. Staff 1 starts with a slow section (♩=65) followed by a tempo section with chords Gmaj7 and Am7. Staff 2 continues with chords G#7 and A#7. Staff 3 shows chords C7, Bm7, and Cmaj7. Staff 4 features chords D7(b9), Gmaj7, and G#7. Staff 5 includes chords Am7, A#7, and Gmaj7/B. Staff 6 shows chords Bm7, F#7, and D7(b9). Staff 7 contains chords Cmaj7, Bm7, and Em9. The lyrics are written below each staff, corresponding to the chords indicated above the staff.

25 C7 3 Em7 C7 Fmaj7
môi gọi mời_ Đêm vùi tóc sương rồi bời_ Dậy mà đi thôi_

28 Bbmaj7 B^o7 Am7 C7(add9) Am7
Đời đã lỡ ân tình cũng lỡ Nay mái đầu xanh Nay đã phai bạc màu rồi

31 Bb7 C7 3 Bb7 C7 F7 Am7
— Còn vấn vương chi người_ Còn nợ tang bồng chưa dứt Nợ nhân tình giặng

34 F7 Am7 D^o9 D7 Gmaj7
mắc Vui buồn đầy vời Một kiếp người

37 Gmaj7 G^{#o}7 3 Am7
Mặt trời chêt dần_ Thì thôi nhé mệt nhoài dan díu nơi phong trần

40 G^{#o}7 Gmaj7/B C7 Bm7
Cười thôi nhé Buồn ta sẽ giảng màn đêm_ đắp thân tìm quên

43 Cmaj7 D7(b9) Gmaj7
Giật mình trăng sáng lên êm đềm, Một ngày chêt dần_

46 G^{#o}7 Am7 A^{#o}7 3
thì thôi nhé Bạn bè dăm đứa chia nợ trân Cười thôi nhé

49 Gmaj7/B C7 Bm⁷ F^{o7} F#^{o7} D^{7(b9)}

Tàn đông gió vẫn lạnh căm,
Chóm nở nụ xanh từ trăm năm Từ trăm năm

52 Gmaj7 Cmaj7

Ta biết ta mãi một đời oan trái Rượu

54 Bm⁷ Em⁹ C7

chưa kịp say ngàn lần chua cay Thôi dành Một ngày sẽ vui một ngày Nghiệp này thú

57 C7 Gmaj7 Gmaj7

đau thương này_ Một kiếp_ này_ Và mãi mãi_

60 chanting - no chords

Khi người nói thiên thu là,,, Đi một cõi trăm ta bà Chỉ là một thoảng mơ qua

63

Ta ngồi chơi giữa giang hà ta cười ta

đêm huyền cầm

ngô minh trí, spring 2011

to diana nguyễn

piano arrangement by greg adams

♩=62

Voice

Pno.

Vln.

4

Copyright © 2022 by ngô minh trí

2

A tempo ($\text{♩}=62$)

poco rit.

$C\text{maj}^7$

Giây tờ rung trên ngón tay nhẹ

A tempo ($\text{♩}=62$)

A tempo ($\text{♩}=62$)

A tempo ($\text{♩}=62$)

poco rit.

10 $E\text{m}^7$ G^7 F $E\text{m}^7$

buông, tờ phiêu diêu trăng níu mây đau non. Mây im

13 G^{o7} A^{7(b9)} Dm⁷ G⁷

hơi cho suối tơ len vào nguồn mờ, nguồn âm thanh bát tận làm đẹp thêm thê

16 B^{o7} G^{7(b9)} C^{maj9} Em⁷

nhân. Giây tờ em khi ngón tay nhẹ rung, tờ phiêu

4

19 G⁷

F

Em⁷G^{o7}A^{7(b9)}

diêu cóđến nơi tận cùng?

Đêm xuân sang em khẽ nghiêng vai nghiêng vòng

22 Dm⁷G¹³

Cmaj7

tay

huyền cầm ôm lấy em

bầu trời im lặng nghe.

25 E⁷ 3 Am⁹ F 3

Tiếng tơ reo như triền sóng xóa băng những bờ bến, đắp lên băng niêm

3 3 3 3 3 3

mp P

3 3 3 3 3 3

mp P < mp P = mp

28 D[#]O⁷ E⁷ Am⁹ Dm⁷

thương mén. Giây tơ ơi em cần chi biết loài người nhiều chia

6

31 G⁷

Cmaj7

A_bmaj7F⁷

cách, và tình người ở hiều giảng mắc.

Em yêu ơi!

em hãy lên tiếng

mf

mf

mp 6 *mf* 6 *p*

34 B_bmaj7B_b7E_bmaj7B_bmaj7

đàn

cho thé gian thăm tình

cho núi sông thái bình.

Giây tơ em

p

p

p

37 Fm⁷ G⁷ B^{o7}

là tiếng hát thần tiên huyền cầm thanh hồn hiên là nguồn vui triền

<sfz sfz sfz sfz sfz sfz sfz sfz

poco rit. A tempo ($\text{♩}=62$)

40 G^{7(b9)} Cmaj⁹ Em⁷

miên. Đêm chưa tan rượu cuốn lôi nhạc say, bay phiêu

A tempo ($\text{♩}=62$)

A tempo ($\text{♩}=62$)

poco rit. A tempo ($\text{♩}=62$)

$\rho \leftarrow mp$ 6 $\rho \rightarrow$

$\rho \leftarrow$ 3 $\rho \rightarrow mp$

8

43 G⁷

F

Em⁷1.
G^{o7}A^{7(b9)}

diêu theo sóng xuân về đây.

Đêm chưa tan lạc bước thiên thai cõi huyền

43 G⁷ F Em⁷ 1. G^{o7} A^{7(b9)}

diêu theo sóng xuân về đây. Đêm chưa tan lạc bước thiên thai cõi huyền

46 Dm⁷G⁷

C

mơ

huyền cầm là tiếng tơ

lòng chìm vào cõi

thơ.

46 Dm⁷ G⁷ C

mơ huyền cầm là tiếng tơ lòng chìm vào cõi thơ.

49

Musical score for piano, page 9, measures 49-51. The score consists of two staves. The top staff (treble clef) has three measures of rest. The bottom staff (bass clef) starts with a dynamic of *mp*. It features a series of eighth-note chords and eighth-note patterns. Measure 50 includes a dynamic of *p*. Measure 51 concludes with a dynamic of *p*. Measures 50 and 51 also feature slurs and grace notes.

52

Musical score for piano, page 9, measures 52-54. The score consists of two staves. The top staff (treble clef) has three measures of rest. The bottom staff (bass clef) starts with a dynamic of *mf*. It features a series of eighth-note chords and eighth-note patterns. Measure 53 includes a dynamic of *p*. Measure 54 concludes with a dynamic of *mp*. Measures 53 and 54 also feature slurs and grace notes.

10

55

[2.] G^{o7} A^{7(b9)}

tan lạc bước thiêng thai cõi huyền

[2.]

6 6

mp *mf* *p*

58 Dm⁷ rit.

G⁷

Cmaj7(#9)

mor huyền cầm là tiếng tơ lòng chìm vào cõi thơ!

p

rit.

p >

61

pp

8vb

pp

ppp

đêm tango 1

J=80

moderato

ngô minh trí
summer 1997

The musical score consists of a single staff with four measures. The first measure contains two eighth notes followed by a dotted half note. The second measure contains a dotted half note followed by a sixteenth note tied to the next note. The third measure contains a sixteenth note followed by a dotted half note. The fourth measure contains a sixteenth note followed by a dotted half note. Above the staff, the chords are labeled: Fmaj7/A, Am, E7, and G+. Below the staff, the lyrics are written in Vietnamese: "Đêm khuya buông xuồng mau, mờ ánh đèn chiều roi".

4 C6(add4) Am E7(b9) Am A7/C# Dm7
 muôn màu. Nhạc ru hòn cát lên tiếng ca diu bước chân.

The musical score consists of a single staff with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature. The melody is composed of eighth and sixteenth notes. The lyrics are written below the notes, corresponding to the chords: Am, Bbmaj7, E7, E, D#7, and E7. The vocal line starts with a melodic line, followed by a sustained note on the word 'đen'.

Musical score for 'Tan go quen da lau' with lyrics and chords:

10 E7/B , Fmaj7/A Am E7 G+
Tan go quen đă lău vì đâu giọng hát em

The musical score consists of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp. The time signature is common time (indicated by '13'). The melody is in C major (C6) for the first two measures, followed by E major (E7(b9)) for the next two measures. The lyrics 'âu sầu?' are sung during the C major section, and 'Rồi khi nhạc dứt ngung đàn' are sung during the E major section. The vocal line continues through the subsequent chords: Am, A7/C#, and Dm7. The lyrics 'đêm còn rất lâu.' are sung during the Dm7 chord.

16

Am B_bmaj7 E⁷ D[#]7

Lại ngòi bên nhau, cho nhau nụ cười dù nụ cười héo nở

Musical score for 'Mời em điếu thuốc cay' with lyrics and chords:

19 E7 Am E9 E7 E9

trên môi. Mời em điếu thuốc cay, dù ta tráng

Musical notation for the first line of the song 'Tình yêu cứ xây'. The key signature is A major (two sharps). The melody consists of quarter notes and eighth notes. The lyrics are: 'tay, tình yêu cứ xây.' The vocal line starts on E7, moves to E9, then D, and finally E.

2

28 Dm⁷ G⁷ C(add4) C
mai Nám tay nhau đi nót đoạn đường

31 Am E^{o7} Dm⁷ D^{#o7} E⁷
dù đường có trái ngang, dù cuộc đời có phũ phàng.

34 E^{7/B}, E⁷ Fmaj^{7/A} Am E⁷ G+
Đêm khuya đêm đã sâu, mình ta choáng giấc mơ

37 C^{6(add4)} E^{7(b9)} Am Am/C# Dm⁷
âu sầu. Nhạc say đàn đắm đưa về ta về mãi đâu.

40 Am B_bmaj⁷ E⁷ E⁷ D^{#o7} E⁷
Bòi hồi tan go bǎn khoán mơ hò trong đêm tối đen

43 E^{7/B}, Fmaj^{7/A} Am E⁷ G+
Quanh ta đâu bóng em Tưởng nhớ hoài tiếng ca

46 C^{6(add4)} Am Am A^{7/C#} Dm⁷
êm đêm Nụ hôn nào đó mê cuồng ta cười với ta -

49 Am B_bmaj⁷ E⁷
Nụ hôn yêu ma say say rã rời

51 D^{#o7} E⁷ Am
đê ôm tình chết vè trên môi!

đêm tango số 2

ngô minh trí
spring 2020

Moderato

1 Cm
Và bước anh sẽ dùu em
Và

4 Cm
cánh tay khẽ dùu em
Điệu tan - go nhịp nhàng lôi

7 Ab Bb⁷
cuốn. em sẽ nghiêng nghiêng bờ vai
anh sẽ nương theo vòng tay

10 Ab G⁷₃ B⁷
em sẽ cuộn theo chiều xoay
Nhịp tan-go cuồng quay ! — Từng

13 Cm Ab⁷ Cm
bước chân trói vào nhau
rồi cánh tay trói vào nhau

16 Ab⁷ Cm B⁺ Gm/Bb Am^{7(b5)} Ab
— Nhạc tan - go rung lên đắm đuối

19 Bb⁷ G⁷₃ Ab G⁷₃
Khi nỗi đam mê ngọt ngào khi nỗi tan go dạt dào khi mắt môi đã kề nhau

22 Dm^{7(b5)} G^{7(#5)} Cm
thật gần nhau Nghe chừng lá rơi dưới ánh đèn màu.

2

25 Fm Cm
 Anh từ bên kia cuối nẻo đường

28 Ab⁷ F⁷
 Gặp em đêm tối vũ trường đôi đời xa lạ đôi

31 G⁷ Bb⁷
 đường Em Từ nơi đâu ghé cõi

34 Ebmaj⁷ Cmaj⁷ G⁷
 này gượng - vui cho hết 3 đêm dài

37 G⁷ Cm
 Nhạc tan - go gọi đến đây Rồi khi nhạc lắng đàn câm

40 Ab⁷ Cm Ab⁷
 — Minh anh ngồi yên trầm ngâm Đèn

43 Cm B+ Gm/Bb Am^{7(b5)} Ab Bb⁷
 khuya soi xanh xao quanh vắng Em đã ra đi từ lâu

46 G⁷ Ab G⁷ B⁷
 Đâu biết mai sau về đâu Em có mơ thêm lần vui 3 một lần thôi một

49 G^{7(b9)} Cm
 lần bên nhau tay ôm trong đêm tan - go.

đêm tango số 3

ngô minh trí
late spring 2020

Moderato

1 Ngày từ giã Biết em không trở lại

4 Am⁷ F#⁰⁷ Và từ đó sáng trưa chiều sớm mai

7 Gm⁹ Cm⁷ E♭maj⁷ Dù anh không chờ mong tình cũng mò cõi Nhạc

10 A♭ 3 tan - go dậy lên tiếng réo gọi tên em mãi thôi Ngày từ

13 Gm⁹ 3 Am⁷ giã muốn hôn nhau biệt ly lạnh lùng

16 F#⁰⁷ 3 Gm⁹ quá vẫy tay chào bước đi Tình

19 Cm⁷ 3 E♭maj⁷ ôm trong vòng tay ngõ tình nồng cháy vòng tay ôm bờ vai

22 D^{7(♭9)} 3 Gm⁹ níu kéo chút tình anh biết chóng phai Nhịp

2

25 Cm⁷ F⁷ E♭maj⁷
 sông thay đổi nhanh chời anh vẫn vòng quanh nhiều lúc ôm đàn khuya

28 F⁷ B♭maj⁷ B⁷ Cm⁷
 đạo khúc tan-go tim hương xưa Đời em có gì vui?_- từ chia

31 F⁷ B♭maj⁷ B⁷ G⁷
 ly xa vời vợi giòng nhạc cũ có gợi nhớ? một ngày xưa

34 Cm⁷ 3 3 A♭ 3
 đó Nhũng bước tan - go đưa nhịp nhàng tay ôm

37 D^{7(b9)} 3 3 Gm⁹
 dịu dàng mắt môi nồng nàn Đường phố cũ

40 3 3 Am⁷ F♯⁷
 dấu đêm đã muộn màng từ góc phố

43 3 3 Gm⁹ Cm⁷
 tôi vũ trường rộn ràng điệu tan - go nhịp nhàng lá

46 E♭maj⁷ 3 A♭
 loi hờ hững nhạc tan - go vọng vang giữa

48 D^{7(b9)} 3 3 Gm⁹
 đám đông hững hờ vì anh thiếu em

đi lại từ đầu

ngô minh trí
late summer2022

slow, ballad

Nếu trên đời này có phép nhiệm màu
thì em
3
oir anh ước muôn đi lại từ đầu.
5
Dm Am7
như những ngày vừa lớn như mong đời chán nhón
7
Bbmaj7 Gm7 A7
Em tuổi tròn mươi ba vừa chớm biết yêu.
10
Gm G#m7 A7
nơi sân trường thân ái ngang lớp học con gái anh vụng về lóng ngóng vặt
13
C#+ Dm Dm
áo bay hình bóng ai. Đời anh bợt bèo
16
F#m7 Gm Gm9 A7(##5) Dm
trôi lững lờ vui chẳng mấy vui ngâm ngùi o thò

2
19 B_bmaj7 A⁷ Gm⁷
có khi mõi mê tưởng về năm nào cuộc đời như trang giấy trắng không son không

22 C[#]+ Dm A⁷
phán thân chẳng lầm bụi tràn biết đâu chốn sông hò chẳng là nơi êm như suối

25 Gm Gm^{7/B_b} A⁷
mơ rồi một cuộc tình đi qua là một lần thiết tha là một lần xót

28 Dm Gm⁷
xa. Nếu trên đời này có phép nhiệm màu thì em

31 Gm⁷ G[#]o⁷ A⁷ Dm
ơi anh ước muôn đi lại từ đầu. mây đêm màu nhung gấm

34 Am⁷ B_bmaj7 Gm
tay trong vòng tay ám Anh sẽ yêu em nhiều hơn sẽ hôn em nhiều

37 D B_bmaj7 Gm
hơn sẽ níu kéo thời gian nhưng em ơi thời gian đi không hè quay

40 A⁷ C[#]o⁷ Dm
gót mang theo thời niên thiếu , không đoái trông. Đời

43 Dm F#^{o7} Gm Gm⁹ A7(#5)
ta bèo bọt trôi khắp nơi vui chẳng mấy vui vui là gượng

46 Dm B_bmaj7 A7
cười câu chào câu mời cũng ra hót hời tìm đâu

49 Gm⁷ C#⁺
ra trang giấy trắng_ đêm khuya thanh vắng_ vẽ lại tuổi học

51 Dm B_bmaj7 Gm
trò vẽ lại những hẹn hò vẽ lại ngày vừa biết yêu Xin đi lại từ

54 Gm⁷/B_b A7 A7(#5) Dm
đầu chẳng bước vội vàng đâu đê giữ cho dài lâu.

đi thật xa

slow

ngô minh trí
poem by đinh trường chinh
late spring 2021

Am F Dm⁶ G⁷
Hôm nay anh sẽ đưa em đi thật xa__ Hôm nay anh sẽ đưa em đi

4 C Am D⁷ D⁹
thật. Hôm nay anh sẽ đưa em đi, hôm nay anh sẽ đưa em

7 Fmaj⁷ Dm⁶ Bbmaj⁷ Am
hôm nay anh sẽ đưa hôm nay anh sẽ đưa em đi__ đi

10 Bm^{7(b5)} E⁷ Am
thật xa đi thật thật xa.

faster

13 A F#m⁷ Bm/D
Hôm nay anh sẽ đưa em đi thật xa,__ Hôm nay anh sẽ đưa em đi

16 E⁷ A D⁷ D⁹
thật. Hôm nay anh sẽ đưa em đi hôm nay anh sẽ đưa em

19 A D A
hôm nay anh sẽ đưa hôm nay anh sẽ đưa em đi__ đi

22 B⁷ E⁷ A
thật xa đi thật thật xa.

hai chiếc lá vàng

ngô minh trí
early spring 2021
to nguyễn tự tín

bossa nova

Vừa xuân ghé về lòng xuân tươi dòn tào khê nước

chảy vòng quanh lối mòn Nuôi cho mầm thêm

tươi cho rừng xanh mới cho tình phơi phói Hai chiếc lá

vàng dọc theo suối khe, lạc loài giữa rừng cành hoang vắng hoe.

Lá quên rồi hay chẳng Đông tàn đêm

trăng Thu đã xa vắng hay lá còn đợi ai?

Phải chăng em nhớ ngày nào bước chung lối cánh thu bay là

lời Tình trong cõi bối rối Anh ngắn ngoi đảo

25 B⁷ Cmaj7 C#m^{7(b5)}
điên_____ ghé môi lên sóng mắt huyền Ghé ngang đoạn tình duyên

28 F#m⁷ B⁷, Em
ghé ngang đời em một thoáng rồi xa.

31 - Am⁷
Hai chiếc lá vàng lặng im suối khe

33 D⁷ Gmaj7 E⁷
chiều xuân vàng vẻ rừng hoang cỏ nghe

36 Am⁷₃ Bm⁷ C
lá mai này hóa kiếp non ngàn nước biếc chẳng còn luyến

39 B⁷, Em
tiếc lá ơi hãy ngủ yên.

hạnh phúc

ngô minh trí,
new year day - mồng một tết 1998

♩=55

Voice

Pno

dolce

p mp

Vc.

4

p

p

p

p

mp

2

7

Một chiều xuân vội

10

nắng

Ta đi tìm muôn ý thơ mừng em về

Tùng chò

13

Musical score for measure 13. The vocal line consists of eighth and sixteenth notes. The lyrics are: em từ khi nhân gian còn say giác Làn trong khôn loài. The piano accompaniment features eighth-note chords in the treble and bass staves. Measure 13 ends with a fermata over the vocal line.

16

Musical score for measure 16. The vocal line includes eighth and sixteenth notes. The lyrics are: dun dé cát tiếng ca nỉ non. The piano accompaniment consists of eighth-note chords. Measure 16 concludes with a dynamic marking of p .

4

19

khói mòn Một lần ngày xưa em đến cho ta ngàn muôn

p p *p*

p pp

mp *3* *p* — *p* —

3

22

ý thơ tình xuân nồng Một vòng tay nhân ái

mp

25

Musical score page 25. The vocal part (Soprano) starts with eighth-note pairs followed by a sixteenth-note pattern. The piano accompaniment consists of eighth-note chords in the treble and bass staves. The vocal line continues with eighth-note pairs and sixteenth-note patterns. The piano accompaniment remains consistent with eighth-note chords.

Ta ôm em từ tâm _____ Bờ hạnh phúc thấp thoảng bóng dáng em

28

Musical score page 28. The vocal part begins with eighth-note pairs. The piano accompaniment features eighth-note chords in both staves. The vocal line continues with eighth-note pairs and sixteenth-note patterns. The piano accompaniment remains with eighth-note chords.

khuất tăm Lũ mây trời nào đã giam mắt em_

31

Musical score page 31. The vocal part (Soprano) starts with a dotted half note followed by eighth notes. The lyrics are "tôi! Tìm qua chinh chiến một thời__". The piano part features chords in the right hand and bass notes in the left hand. Measure 3 contains a dynamic marking (p). Measure 4 contains a dynamic marking (p) and a measure repeat sign. Measure 5 contains a dynamic marking (p) and a measure repeat sign.

34

Musical score page 34. The vocal part (Soprano) starts with eighth notes followed by a dotted half note. The lyrics are "Tìm trong tang tóc_ một đời". The piano part features chords in the right hand and bass notes in the left hand. Measure 2 contains a dynamic marking (p). Measure 3 contains a dynamic marking (p) and a measure repeat sign. Measure 4 contains a dynamic marking (p).

37

quan kuong trang phau Tìm đâu qua cach ngan qua trän trói cuoc trän

40

này? Tìm trong đau xót da vàng

43

Tìm nơi muôn thú xa ngàn
Tìm em trong giới gian Tim

46

em trong điêu tàn
Tìm em cho mắt thâm quàng đen đó!

52

rồi chiều nay xuân đến Ta dâng ngàn hoa thăm tươi mừng em về

p

55

Tay cầm tay âu yém ôm xuân trong ta mãi.

58

Và xin lũ mây ơi yêu em mây hãy bay

61

Đêm xuân còn hạnh phúc cho ước mơ_ đây!

p >p pp p

mp p mp mp

64

3 pp p

3 (p) (pp)

hạnh phúc

J=55

ngô minh trí
new year day -- mồng một tết 1998

Một chiều xuân vội nắng Ta đi tìm muôn ý thơ mừng em về

Từng chờ em từ khi nhân gian còn say giấc Lần trong không loài

giun dé cát tiếng ca ní non Những ngón tay nhịp gõ sợi

khói mòn . Một lần ngày xưa em đến cho ta ngàn muôn

ý thơ tình xuân nồng Một vòng tay nhân ái

Ta ôm em từ tâm Bờ hạnh phúc thấp thoáng bóng dáng em

khuất tăm_ Lũ mây trời nào đã giam mắt em_ tôi!

Tìm qua chinh chiến một thời_ Tìm trong tang tóc_ một đời_ Tìm

A7(b9) Dmaj7 A D 3

G A7

D D7 G F#m7

Bm D^{o7} A7 Em⁷ Bm⁶

G A7 D A Dmaj7

D7 G F#m7 Gmaj7 D^{o7}

A7 Em Bm⁶ A7 D

D F#m7 Bm D F#m7 F^{o7} D^{o7}

28 Em C A⁷ F#⁷ Gmaj⁷ E^{7/B}
 đâu nơi bể_ đâu_ Tìm quanh xương trắng phau_ Tìm đâu qua cách ngăn_ qua trăn trôi

31 C G⁷ A⁷ D F#m⁷
 — cuộc đời này? Tìm trong đau xót_ da vàng

34 Bm Dmaj⁷ F#m⁷ F^{o7} D^{o7} Em C
 — tìm nơi muôn thú_ xa ngàn_ Tìm em trong giời gian_ Tìm

38 A F#⁷ Bm Gmaj⁷ C Cmaj⁷
 em trong điêu tàn_ Tìm em cho mắt_ thâm quầng đen_ đó_

41 Em Bm⁶ C G^{o7} G#^{o7} A⁷
 Nhũng thu qua rồi sẽ_ đông bước đi,_ đông bước đi_ Và

44 Dmaj⁷ A⁷ D G A⁷
 rồi chiều nay xuân đến_ ta dâng ngàn hoa thăm tươi mừng em về_

47 A^{7(b9)} D A⁷ Dmaj⁷ D⁷ G
 — Tay cầm_ tay âu yếm_ ôm xuân trong ta mãi_

50 F#m⁷ Gmaj⁷ D^{o7} A⁷
 — Và xin lũ_ mây_ơi_ yêu em_ mây_ hấy bay_

53 Em Bm⁶ A⁷ D
 Để xuân còn hạnh phúc_ cho_ước mơ_ đầy!

huyền thoại

ngô minh trí
spring 2022
to nguyễn diệu trâm

moderato, ballad

Như tranh ấn tượng xưa những sắc những màu thơ Ven chân núi

nợ ngang lưng đồi hoa một người họa sĩ đăm chìm về quá khứ nào xa

đó thế kỷ nào đó Họ sĩ khởi động tâm trong phút giây trầm

ngâm trông núi mây bốn bề nghe tiếng xưa bước về

Tựa như chuyện hoang đường nghe chừng nhân dáng như khói sương mơ hồ

lãng đãng lạc bước vào đời huyền náo Làn tóc hay những giây tờ trời

vật áo bay vón vỡ gọi mời gót bước em nhởn nhơ chào xuân tới Không

mơ người giai nhân nhưng lòng anh phán vân không mơ tình mỹ nữ sao

24 F#⁷ F⁰⁷ E⁰⁷ D#⁰⁷ B^{7/D#}

lòng anh bâng khuâng bǎn khoǎn tên em gọi thầm

27 E A#+ E/B G#m⁷ C+ A/C#

Em nét xưa Hà Nội Em liễu xưa Hò Guồm

29 F#m D+ D^{7/D#} E

Em dáng xưa Cố Loa thành quách cũ Là cánh

31 A F#m⁷ Am

áo the dài hay dãi yếm đào xưa đó Là con gái Bắc Kỳ trong những truyện kỳ xưa

34 E F#m^{7(b5)} Am⁶ E

đó Hãy tưởng tượng ra em Sẽ mường tượng ra em

37 Em Am⁷

Như tranh ân tượng xưa những sắc những màu thơ Ven chân núi

40 D⁷ D^{7/F#} Gmaj⁷ F#m⁷

nợ ngang lưng đồi hoa một người họa sĩ đắm chìm về quá khứ nào xa

43 B⁷ B⁹ Cmaj⁷ Am⁷

đó thế kỷ nào đó Họa sĩ khởi động tâm qua phút giây trầm

46 C⁰⁷ B⁷ B^{7(♯5)} Em

ngâm khoa tay trên khung vẽ con gái Bắc Kỳ xưa.

khoảng đời còn lại

adagio

ngô minh trí,
spring 2020
to nguyễn diệu trâm

The musical score consists of eight staves of music for voice and piano. The vocal part is in soprano range, and the piano part provides harmonic support. The lyrics are written below the vocal line. The score includes various chords such as Amaj7, Bm7, E(sus4), E7, Bm7, Dm7, G7, Amaj7, Bm7, E(sus4), E7, Dm/F, C#m7, Dmaj7, G#o7, Amaj7, C#m7, Dmaj7, Bm7, F#o7, and F7.

1 Amaj7 Bm7 E(sus4) E7
Sóm mờ vàng dương chưa ghé_ ngang_ Em còn ngủ

4 Bm7 Dm7 G7 Amaj7
giác lành cuộn trong chẵn còn hơi ám anh. Một mình

7 Bm7 E(sus4) E7 Bm7
ly cà phê đáng_ đen,_ khung cửa sô_ này

10 Dm7 G7 Amaj7 E(sus4) E7
là nơi anh thường hay suy nghĩ_ buồn sâu giữa đêm.

13 C#m7 Dmaj7 Dm/F
Em đang mơ mong chi mà em trở mình? Không gian đang lặng thinh

16 G#o7 Amaj7 C#m7 Dmaj7
Động tâm mơ với tình. Anh chẳng còn ước vọng chi_ Vì anh biết

19 Bm7 F#o7 F7
đoạn đường sắp hết_ chẳng còn nuối tiếc_ đại dương nước

22 **B_bmaj7** **Bm⁷** **E⁷**

biếc chờ anh cát bước Gửi thân sóng nước.

25 **Amaj7** **Bm⁷** **E(SUS4)** **E⁷**

Sáng rồi trời vừa đom nắng trong em vừa thúc

28 **Bm⁷** **Dm⁷** **G⁷** **Amaj7**

giấc nồng mơ tung chăn nhẹ nhón gót chân Rủ nhau

31 **Bm⁷** **E(SUS4)** **E⁷** **Bm⁷**

ra vườn thơm nắng xuân Hơi thở ám tình

34 **Dm⁷** **G⁷** **G#o⁷** **E⁷** **Amaj7**

là nơi anh an trú đến hết hé t cuộc trán.

không có em

rubato

♩=60

ngô minh trí
january 2013

Cm⁷ Fm⁷ Dm^{7(b5)} Gm⁷

Từng ngày trôi qua không có em

đường xưa năm cũ đã

B°7 Cm⁷ G⁷ G^{7(#5)} A♭maj⁷

vắng xa xa vẫn thêm

Buổi sáng

dỗi mắt trông ra xa khơi

E°7 Fm⁷ G⁷ Cm⁷

chỉ thấy đơn côi chiều về quá rã rời

Từng ngày trôi qua không

Fm⁷ Dm^{7(b5)} Gm⁷ B°7 Cm⁷

có em

Nhiều đêm nâng chén

những muôn quên chỉ nhớ thêm

G⁷ G^{7(#5)} A♭maj⁷ D♭maj⁷ G⁷

Về sáng

sau những cơn say gục người

Mắt khóc môi khô tàn phá tình

Cm⁷ C⁷ B♭⁹(b5) G⁷

ơi!

Nhớ lúc bên nhau cho nhau lời hát

nhạc lâm ly

19 C⁷ A_b⁷ G⁷ Cm⁷

Nhớ lúc chia tay mắt vời voi trông biết nói gì Đường quanh co anh bước nhữn...

22 Dm^{7(b5)} Cm⁷ A_bmaj⁷ D_bmaj⁷ Dm^{7(b5)} G⁷

nhọn Đường thênh thang em đi rồi đi mãi mang theo giai điệu quen

25 , Cm⁷ Fm⁷ Dm^{7(b5)} Gm⁷

Nay em có biết đêm hé... Nay em có biết khi...

28 B^{ø7} 3 Cm⁷ G⁷ G^{7(#5)} A_bmaj⁷

nỗi nhân duyên chết oan? Hồn bay theo nhữn... âm vang thuở nào

31 Dbmaj⁷ G⁷ Cm(maj⁹)

Có níu lưu hương lâng dang ngàn sau!

lỡ thời gian đứng im

**lento,
pianissimo**

ngô minh trí,
early spring 2020

The musical score consists of eight staves of music in G major (two sharps) and common time. The lyrics are written below each staff, corresponding to the chords indicated above the notes.

Staff 1: F, E^{o7}, F
Thời gian ngừng thở
ngược_ mắt trông

Staff 2: 4 B_bm⁷, F, B_bmaj⁷, C⁷
trời, Mây chẳng buồn trôi lung chừng im hơi

Staff 3: 7 Gm⁷, Am⁷, B_bm⁷, Fmaj⁷
Những lời chưa nói vạn điều trăn trối, lỡ mai sau_____ mình lạc mất

Staff 4: 10 A^{o7}, B_bmaj⁷, C^{7(b9)}
nhau, mắt lối về_____ đèn đêm ngõ sâu.

Staff 5: 13 F, E^{o7}, F
Thành phố ngừng thở
vắng tanh bồn

Staff 6: 16 B_bm⁷, F, B_bmaj⁷, C⁷
bè, Tùng hàng cà phê im lìm nằm tê

Staff 7: 19 Gm⁷, Am⁷, B_bm⁷, Fmaj⁷
chợ chiều gục chết con đường lê thê_____ lỡ mai sau_____ mình không còn

22 A^{o7} B_b^{maj7} Gm⁷

nhau lõ mai này lõ sau này ngày đêm rồi sê đứng

25 A_b^{maj7} D^{o7} E_b^{maj7} B_b⁷

yên, trái đất không còn quay đều thé gian tiêu điêu.

28 E_b^{maj7} A_b^{maj7} D^{o7}

Lõ đời sống mờ dấu em

31 D_b^{o7} C⁷ F^{maj7} B_b^{maj7}

đường phố nhòa mắt tên hàng quán chìm bóng đêm và anh_dạt trôi về cõi nào chẳng

35 B^{o7} C^{7(b9)} F E^{o7}

biết làm sao tìm đến nhau? Mặt đất ngừng thở

39 F B_b^{m7} F B_b^{maj7} C⁷

gió câm như tờ Xuân về im hơi chảng buồn vui chơi

43 Gm⁷ Am⁷ B_b^{m7} F^{maj7}

u tình đầy vời chưa kịp nói hết biết không em Tình anh còn

46 A^{o7} B_b^{maj7} C⁷ F^{maj7}

nguyên dấu mai này thời gian đứng im.

lời kĩ nữ

ngô minh trí, autumn 2022
a story, told without an ending

Courtersan:

Canh khuya đợi khách Bm⁷ Cmaj⁷

Trăng khuya lẻ bóng 3 Bm⁷ A^{o7} F#m^{7(b5)} B⁷

em tuy phấn son Bm⁷ Cmaj⁷ Am⁶

chân xuân thì đã lỡ còn chi phân vân B⁷

thân cản chi than thân? Em⁹

đêm em buồn muôn khóc thầm mong đêm dài qua mau Bm⁷ Cmaj⁷ Bm⁷

tủi hờn nhiều rồi Nhũng vết dấu tím bầm tôi tả Đau đớn khiến tâm hồn chai đá

22 F#⁷ 3 B⁷ 3
 Chẳng còn chi hoa tàn rụng lá___ còn chi đâu___ chẳng còn gì

24 Cmaj7 B⁹ Cmaj7 B⁹ Em⁹
 đâu___ còn tìm gì nữa___ còn tìm chi nữa! Đời

27 Em⁹ Bm⁷ 3 Cmaj7 3
 em nhũng khi cợt đùa suốt sáng chén rượu tàn miệng cay đáng Em vẫn

30 Bm⁷ Cmaj7 Am⁶ B⁷ 3
 nghĩ lại đời mình chán vạn cuộc tình. Là ngày đó sắc hương tàn phai tuổi nào

33 G+ Em⁹ 3 Am⁶ B⁷ 3 G+
 đánh mất không còn ai. Ngồi tựa cửa sáng đi chiều sang Ngày dài lê thê đêm đã vọt

36 Em⁹ Bm⁷ 3 Am⁶ B⁷ 3 G+
 vàng. Canh khuya đợi khách bao lâu nữa? Canh khuya đợi khách

rall.
 39 F 3 Bm⁷ 3 Am⁶ 3 G+
 Còn đợi bao lâu bao lâu nữa? Đời buồn nghiên Lòng buồn

42 Cmaj7 B⁹ G+ Em⁹
 điêng tình cuồng điên. người cuồng điên.

lời ru quê hương

Echo of History

Tù thuở mang gươm đi mờ cõi,
Ngàn năm thương nhớ đất Thăng Long.
(*Gìn Vàng Giữ Ngọc, Doãn Quốc Sỹ*)

ngô minh trí
summer 1996

Am⁶ Em 3

Tù thuở đất trời mang mang hoang sơ, từ thuở bé bồng trăm con ngu

4 Am Am F Em Dm/F

ngơ. Mẹ là Mẹ Âu Cơ ru con con ơi à

7 Em rubato--lullaby D Bm

oi. Con ơi con ngủ cho lành, mẹ đi gánh nước con

10 E E⁹ Am

ơi à ơi mẹ đi gánh nước rửa bánh ông voi. Con ơi à

13 Am⁶ Echo of History Am⁶

oi! Từ thuở vua Hùng phá núi khai sông.

16 Em Am 3

tù thuở đất dùi trăm con Tiên Long. Cha Lạc Hồng bé con con

19 Em Dm/F Em rubato -- lullaby D

oi con ơi này con. Văn Lang một cõi sơn hà, mẹ

22 Bm E E⁹
xây cha đắp, con ơi này con, mẹ xây cha đắp cửa nhà quê

25 Am⁶ Em Am⁶ Am March
hương con ơi này con. Từ người Phù Đổng vươn

28 Em Am
vai yên nhà yên nước nơi nơi, bao quân

31 Am/G Am/F ₃ Am
xâm lăng mau lui quay lui. Là nhà

34 Am B_bmaj7 Dm E⁷
Việt Nam quê ta tuy là nhỏ bé

37 B_bmaj7 E⁷ D⁷ C⁺
ta buồn vui với ta nhục vinh với quê

40 B E^{7/G#}, slower, espressivo Dm
ta! Bao nhiêu năm biết bao đọa

43 Am Em Dm
đày trong gian nan vững tin lòng người,

46 Am E/B Em Am
người Việt Nam Hồn Việt Nam! _____

Echo of History

51 Am⁶
Tù thuở gánh_ gồng xuóng núi lên non,

53 Em Am
tù thuở Tiên_ Ròng_ áp_ ủ_ trăm_ con,

55 A
Tù thuở_ mang gươm_ ra_ đì_ mờ_ cõi,_____

57 F(♭5) E Dm⁶ A A⁹
Ngàn đời ru con yêu thương_ quê hương.

mộ khúc

Based on Warsaw Concerto
Richard Addinsell, 1942

*để tưởng nhớ những ngày vượt biển
the days we rode the sea*

ngô minh trí, 2000
"Nhật mộ tương quan hả xứ thị,
Yên ba giang thương xứ nhân sầu."
(Thôi Hộ)

lento

D^m₇ Eb C_m⁷(_{b5}) C^{#o}₇

Giòng sông cuối chiều mờ mờ vàng rời Nhật nhòa sương khói vờ chơi vời.

D⁷ G_m⁷ F F⁷ B_b B_bmaj⁷

Ôi Nước mây chập chùng chấn lối Người ơi Trót ra đi vì

E_b A_b⁷ D_b

bốn phương, Người hối Nhũng canh thâu sầu tư hương

B_b D^m₇ E_b C_m⁷(_{b5}) C^{#o}₇

Thành đô khuất mờ trùng trùng ngàn khơi Ngày về quê cũ biền biệt xa vời.

D⁷ G_m⁷ F F⁷ B_b B_bmaj⁷

Ôi Nhũng khi dặm trường sóng gió Người ơi Ngóng phuơng xa về

E_b G⁷ C_m⁷ D_b⁺ F⁷

có hương Người hối Một niềm mến thương

19 **B_b** **Dm⁷** **E_b** **F**
 Quê nhà đây bây giờ về đâu? Quê người đây bây giờ về

22 **C[#]o7** **E_bmaj⁷** **F⁶** **F** **B_b**
 đâu? Thèm thơm hương lúa Nhấp nhô lượn trên sóng vàng Thèm thơm hương đất

25 **B_b7/D** **F[#]** **E_b/G** **F/A** **B_b** **Dm⁷**
 — phù sa mang theo Bao hùng khí tang bồng đời

28 **E_b** **F** **A^{o7}** **B_b**
 trai Nuôi mạch sống đáp xây ngày mai Một ngày sẽ

31 **G_m** **D_m** **E^{o7}** **A^{o7}** **B_b** **C_m⁷**
 tới một màu xanh tươi một nguồn vui mới Sáng lên niềm tin mới Đón

34 **F⁷** **B_b** **D_m** **E_b**
 con tàu ra khơi Chiều ơi đã chiều miệt mài đường xa Giòng sông thân

37 **C_m^{7(b5)}** **C[#]o7** **D⁷** **G_m** **F** **F⁷**
 ái còn chẳng quê nhà? Ta ước mong trời quang chiêu dương Bạn

40 **B_b** **B_b^{o7}** 3 **E_b** **A_b⁷** 3
 oi! _____ Nắm tay nhau về cõ hương _____ Bạn hỡi! Cố nuôi nhau bằng tình

43 **D_b** **F⁷** **B_b** **D_m** **E_b**
 thương Vàng rơi chín chiều chiều buông thênh thang Dù đường muôn

46 **C_m^{7(b5)}** **C_#^{o7}** **D⁷** **G_m⁷** 3 **F** **F⁷**
 lôi chiều về huy hoàng Ta bước trên dặm trường sóng gió _____ Bạn _____

49 **B_b** **B_b^{maj7}** 3 **E_b** **G⁷**
 oi! _____ Nhớ những đêm ngồi hát vang _____ Bạn

51 **C_m⁷** **F¹³** **F⁷** **B_b**
 hỡi _____ Một niềm ý _____ chan hòa.

mỗi mong

ngô minh trí, summer 2009
on an AA flight
to KP

§

blues, moderato

1 F#m7 3 F#7

Tầng không mây như cuốn cuộn đi theo chuyến bay
thần nhìn quanh còn có ai. Tìm trong áng
Tìm qua áng

4 Em7 A9 Dmaj7 3

mây một nét đắm say một dáng hình ai. Bao ngày mong tháng
mây một nét đắm say nào đã mờ phai. Bay giờ là chia

7 Gmaj7/B A#o7 Am7 G7(b9)

chờ bao niềm thương nỗi nhớ Tiệc không làm mái che
lia mai cũng là ngăn cách Tiệc không làm bến sông

10 A7(b9) 1. G7

đón em về đỡ mưa Giữa mưa dầm cõng êm
đến khi mùa bão giông §

12 F#7 Bm7 3 2. F#7

đưa Ngồi trong mây thờ... đón con đò giữa mênh mông

15 Bm7 G7 Bm7 F#7 Bm7

về Đòi em chạy quẩn quanh một thân một

18 G7 F#7 G7 Bm7

bóng hình chỉ thêm làm hoa héo Nhiều đêm nầm trớ trăn đói anh còn

21 G⁷ F#⁷ A⁷

nhọc nhằn—— đâu những phù vân—— còn vướng chân? Làm sao đi

24 Dmaj7 Gmaj7 A⁷ A#⁰⁷

hết đoạn đường tràn ai—— đường mù muôn lối đến—— đâu ngày mai?

27 Bm⁷ G⁷ Bm⁷ G⁷ F#⁰⁷

Chiều sân bay đậu bến—— lạc loài trong đầm

30 F⁰⁷ E^{m7} A⁹

đông Chập chờn mỏi mong—— ngày dài cung xong—— chiều cũng về

33 Dmaj7 Gmaj7/B A#⁰⁷ Am⁷

không Ta bắt cười với mình một niềm riêng cảm nín

36 G^{7(b9)} A^{7(b9)}

Giác kê vàng mỏi—— mê những đêm dài chán—— chê

38 F#⁷ Bm⁹

tiếng chân nào ngõ bước em về——

một buổi sáng ở vườn sau

ngô minh trí
early spring 2019

Gtr. *leisurely*

Voice

3

Ngồi chơi vươn

6

C Em/B B_b⁰⁷ Am⁷ Dm^{7(b5)/Ab} G¹³

sau vội vàng gì đâu trời trong xanh quá ta ngồi giàn

9

C C#⁰⁷

nhau. Nhè nhẹ hiu hiu đầu xuân gió mát xạt xào muôn

12

Dm^{7(b5)} G⁷ G¹³ C

cánh lá reo vui hát lên mừng xuân Nhìn ra mà

2

15

F Am/E E_b^{o7} Dm⁷ B_bm⁷

trông vài con chim non vừa rời tổ ám tung tăng đùa

18

F F#o7 G⁷

chơi. Chim vừa cất cánh nhưng còn non yếu chim ngã té nhào chim ngã té

21

C⁷ Ab^{o7} Dm^{7(b5)}

nhào gọi nhau ời ơi! Sáng hôm nay có thêm một lần

24

G^{7/B} C Em/B B_b^{o7} Am⁷

thôi... Rồi vút bay đi rủ nhau cùng bay đi cần chi muôn
cần chi muôn

27

Dm^{7(b5)/Ab} G¹³ C

biết chim có nghĩ gì. chim có buồn gì.

một chút jazz vào giọng hát em

slow

ngô minh trí
2005

The musical score consists of ten staves of music. Each staff begins with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of common time (4/4). The lyrics are written below each staff, corresponding to the chords indicated above the notes.

- Staff 1:** Cmaj7, Dm⁷, D#^{o7}, Em⁷. Lyrics: Có đợi chờ, nhiều đêm đót, cuộc đời.
- Staff 2:** Fmaj7, Dm⁹, E+, F⁷. Lyrics: Lập loè khói thuốc, mít mờ thức suốt năm phơi giá, buốt, trông trời.
- Staff 3:** G7(b9), Cmaj7, C#^{o7}. Lyrics: —, Thức lâu thì biết, biết đêm dài mãi thôi.
- Staff 4:** Dm⁷, Cmaj7, F⁷, G7(b9). Lyrics: dài không hối em, buồn không hối em?, Vài mươi năm đã trôi!
- Staff 5:** —, Cmaj7, Dm⁷, D#^{o7}. Lyrics: —, Đến một ngày, ngày em đến bên.
- Staff 6:** Em⁷, Fmaj7, Dm⁹, E+. Lyrics: đời, Giọng ca đắm đuối, ngọt lên khoé mắt, nồng lên đôi.
- Staff 7:** F⁷, G7(b9), Cmaj7. Lyrics: môi, say rồi, Tiếng ca nào nhót, âm thanh vào.
- Staff 8:** C#^{o7}, Dm⁷, Cmaj7, F⁷. Lyrics: cuối trời?, Nhạc nào thoát lên từ giọng hát em, và ta có em.

25 Cmaj7 E+ Fmaj7
rồi. Nhiều khi là mệt đắng

28 F#o7 Gm7 G#o7
— Nhiều khi là trái chín

31 Am7 F7 Gm7 D^o7
Nhiều khi giọng u hoài và nhiều khi là tinh quái

34 Gm7 D^o7 B^b7 C⁷
— Tiếng hát em mang về cho ta nhựa sóng đầy men

37 B^bm7 C⁹ C^{7(b9)} Fmaj7 F#o7
thôi đau mòn Nhiều khi ngọt câu hát

40 Gm7 G#o7 Am7
nhiều khi lời thơm ngát Nhiều khi giọng náo nè

43 F7 Gm7 D^o7 Gm7
— và thường khi đầy đam mê Tiếng

46 D^o7 B^b7 C⁷ B^bm7 F7
— hát em mang về cho ta nhựa sóng đầy men Điệu jazz buồn thôi hao

49 G^{7(b9)} Cmaj7
mòn Biết đợi chờ

52 Dm⁷ D[#]o⁷ Em⁷ Fmaj⁷
là ngàn nỗi mơ hồ Giọng nhạc bơ vơ

55 Dm⁹ E⁺ F⁷ G^{7(b9)}
nhiều khi lang thang nhiều khi mênh mang không bờ,

58 Cmaj⁷ C[#]o⁷ Dm⁷ Cmaj⁷
Biết đâu là biết nỗi đau càng xót thêm, nhạc nào sẽ đau vì không có

61 F⁷ G⁷ Cmaj⁷
em, rồi đưa ta đến đâu? Nốt jazz buồn

65 Dm⁷ D[#]o⁷ Em⁷ Fmaj⁷
từ em đến rạng ngời Giọng nhạc lên ngôi

68 Dm⁹ E⁺ F⁷ G⁷
dù qua suối vàng lạc miền non cao cao vời

71 Cmaj⁷ C[#]o⁷ Dm⁷ Cmaj⁷
Nốt jazz nào hát say sưa làm yêu mềm, nhạc nào cất lên từ giọng hát

74 F⁷ Cmaj⁷
em, vừa xuân đến bên thềm.

một cõi lulling chừng

bosa nova, moderato

ngô minh trí
june 2003

1 Amaj7 C^{#9} Bm⁷
Lung núi ta ngồi_ nhìn lên núi_ Núi chập

4 Amaj7 A⁷ Dmaj7
chùng Buồn quẩn quanh tiếp nói_

7 D[#]o7 Amaj7 C^{7(#9)}
— mông lung_ Mặc nắng mai sớm hòng

10 E⁷ Amaj7 C^{#9}
— Chân đã mỏi rời_ Lòng đã chán

13 Bm⁷ Amaj7 A⁷
— chút hư_ danh. Cuộc

16 Dmaj7 D[#]o7 Amaj7
thé nhân muôn kiếp_ mong manh_

19 C^{#9} E^{7(b9)} Am⁷
Ta có em đã đành_ Từng_ dùu nhau chung

22 F⁷ E⁷ Am⁷
bước_ nhưng vẫn xa_ Nhiều khi gõ_ đá cũng thiết tha_

25 F⁷ Am⁶ E⁷ Am⁷ Am⁶

trong xót xa
âн càn

28 Am⁷ Am⁶ Am⁷ F⁷

Mặc thé nhân! Nhiều khi ta muón đưa em đi xa xa trân gian

31 B_bmaj⁷ Cm⁷ Eb⁷

Về nơi quên lãng quên cuộc

34 Abmaj⁷ B⁷ B_b⁷

thé ưu phiền về noi cõi thiên thiên Về nơi cõi

37 F⁷ B_bmaj⁷ Bm^{7(b5)} Am⁷ Am⁶

vô biên Dáu che kiếp người!

40 Am⁷ F⁷ E⁷

Mẫu xuân sao u tôi sao thiết tha!

43 Am⁷ F⁷ E^{7(b9)}

Chiều nào chung lối nhưng vẫn xa trong cách chia âm thầm

46 Am⁷ Am⁶ Am⁷ Am⁶ Am⁷

Nào biết em! Nhiều khi che dấu nỗi đau yêu

49 F⁷ B_bmaj⁷ Bm^{7(b5)} Am⁷

người? Nơi vực sâu Niềm đau thành đá xanh xong rêu tuổi

52 F⁷ Am⁷ Am⁶ Amaj7
đời phong kín khung trời. Lung núi ta ngói

55 C^{#9} Bm⁷ Amaj7
— nhìn lên núi núi chập chùng

58 A⁷ Dmaj7 D^{#7} Amaj7/E Amaj7
Buồn quản quanh tiếp nói mông lung

62 C^{#9} E^{7(b9)} Amaj7
Mặc nắng mai sớm hồng Chân đã mỗi rồi

65 C^{#7(#9)} Bm⁷ Amaj7
— Lòng đã chán chút hư danh

68 A⁷ Dmaj7 D^{#7}
Cuộc thế nhân muôn kiếp mong manh

71 Amaj7/E Amaj7 C^{7(#9)} E^{7(b9)}
— Và cõi ta đã dành

74 Am⁷ F⁷ C+ Am⁷ Am⁶
Một cõi mơ riêng mình

một mình

ngô minh trí
2020

slow, rubato

1 Gm⁹ [1, 2] 3 Cm⁷

Một mình từ sương mai đến trăng vừa giăng lối
mình từ rạng đông thoảng nghe lời chim hát

4 C#^{o7} D(SUS4) D⁷ Gm⁷ 3 Cm⁷

Một mình Từ dương soi đến buông màn đêm tối
Một mình loài giun đé nứa đêm bặt tiếng khóc

7 F#^{o7} Gm⁷ 3 Ebmaj⁷ 3 3

Mình anh đèn chong hắt hiu lè loi Giòng suy nghĩ tuôn đầy
Mình anh về cǎn gác khuya quanh hiu ngợp lên ý nhạc buồn

10 F⁷ 3 Bbmaj⁷ B^{o7} Cm⁷

vơi nhiều đêm gói tay chờ sáng Suy nghĩ đó
thiu rồi nhặt góp nên lời hát Ý nhạc đó

13 Gm⁷ Ebmaj⁷ F⁷ F#^{o7}

Những đoạn đường đã từng đi qua những cuộc tình đã từng chia xa sầu không
Những tháng năm lạc đường bơ vơ những ký âm rơi vào nhịp lõi sầu không

16 F#^{o7} D⁷ Gm⁷ G⁷ Cm⁷

người chỉ là thé thôi Đời o thò
người chỉ là thé thôi Rồi cũng xong

19 $E_b\text{maj7}$ $D^7(\flat 9)$ $F^\#^07$
nuôi biết bao ý thơ_ tan biết bao ước mơ_ thôi hết đợi
nhạc rời vào tưởng vọng người quay cuồng ảo mộng rời cũng về_

22 Gm^9 Gm^9 Cm^7
chờ Một từ xuân sang đến khi hè rực nắng
không Một mình

25 $C^\#^07$ $D(\text{sus}4)$ D^7 Gm^9 Cm^7
— Một mình vừa tàn thu gió đông lùa lạnh dǎng

28 $F^\#^07$ Gm^7
————— Một mình!

một thời đã qua

ngô minh trí, the last days of 2007
 inspired by "Chỉ Chứng Đó Thôi" (Phạm Duy, 1975)
 and my high school and college days 1972 - 1975

ballad

1 Amaj7 Bm7
Vài điều thuộc đen Vài thằng bạn quen Đọc vài câu

4 Dmaj7 C#m7 Dmaj7 D#o7 E7 Fo7
thơ dạo vài phím tơ. Đời màu xanh lơ đời là viễn mơ, Cần chi bến

7 E7(b9) Amaj7 Bm7
bờ Vài cành hoa hồng Vài ly rượu nồng Một thời đam

10 Dmaj7 C#m7 Dmaj7
mê một thời hoa mộng Tôi đời giảng mê êm ru như

12 D#o7 E7(b9) Amaj7 E7
nhung, ngã nhào như không Một thời đẹp sao

16 A/C# C+ E/B
Anh xưa còn mơ với tay trời cao Em đôi ngọc biếc lấp lánh ngàn

19 A#o Am7 B7 Emaj7
sao... Vết răng tình yêu còn rướm máu, biết đâu...

22 B⁷ C♯m⁷ Bm⁷
 Thời nào xa khơi _____ Hôm qua đàn gươm túi thơ rụng

25 Amaj⁷ E⁷ D^{ø7} , E^{7(b9)}
 rời Bao nợ duyên gánh gồng mòn hoi, chọt thèm... Thèm được nghỉ ngoi _____

28 — Amaj⁷ Bm⁷
 Vào lúc cuối mùa _____ Tình cũng già nua _____ Đọc lạ câu

31 Dmaj⁷ C♯m⁷ Dmaj⁷ D♯^{ø7} E⁷ F^{ø7}
 thơ đàn lại phím tơ... Cười mình khi xưa một thời viễn mơ, Cần chi bến

34 E^{7(b9)} Amaj⁷ Bm⁷
 bờ Tàn rồi cánh hồng Cạn ly rượu nồng _____ Tôi đời chưa

37 Dmaj⁷ C♯m⁷ Dmaj⁷
 xong nước mắt dung tròng Chọt nhìn ra ta đứng giữa hư

39 D♯^{ø7} E^{7(b9)} Amaj⁷
 không dòng đời mênh mông

mùa xuân, rượu và tóc dài

ngô minh trí
spring 2002

light Bm⁷ A⁷ Bm⁷ A⁷

Trời nghiêng nghiêng muôn say_ tràn vai nghiêng dáng gầy hương

D A⁰⁷ F#m⁷ Gmaj⁷

nắng hong tóc em ướt Nắng chia tơ_ trời ngọn nguồn văn dài.

A⁷ Em⁷ A⁷ Dmaj⁷ D^{7/F#}

Vừa xuân vui ghé chơi Lòng xuân những muôn say rồi. Vàng mai rụng rơi cành gió

Gmaj⁷ G⁷ D

Ghé hôn lên_ tóc mềm đó. Nhè nhẹ em_ đừng xỏa

F#m⁷ Gmaj⁷ G⁷

tóc thêm đừng rũ ướt xuân thèm. Đừng che dấu tin yêu

D G⁷ D Gmaj⁷ G⁷

Đừng phong kín cô liêu_ Vì em tóc thơm dài quá_ nên đau ta_

19 Dmaj7 Gmaj7
— hao gày. Rồi nhạc xuân gây gây men

22 Am⁷ Am⁶ 3 Bm⁷ Cmaj7
nhớ hoa xuân nhẹ rơi trên phím đàn.

25 Am⁷ Bm⁷ Cm⁷ Gmaj7
Và hương xuân ngây ngây hương mơ, Nàng hối tình ta có muôn bài

28 A^{o7} Gmaj7 Am⁷ Am⁶
thơ. Gọi tên em gọi tên em mãi Kêu tên đùi

31 Bm⁷ Cmaj7 Am⁷
hiu ôm áp hoài. Lặng im nghe chờ vờ tê

34 Bm⁷ Cm⁷ G^{o7} A⁷ A^{7(β9)}
tái Mắt kia hững hờ nắng kia o thò Uớc mơ kia cõng

37 A⁷ Bm⁷ A⁷ Bm⁷ 3 A⁷
hoài. Trời nghiêng nghiêng đã say, Lòng xuân say đến say. Hương

40 D A^{o7} F#m⁷ Gmaj⁷
nắng như có hương tóc Thoáng bay mơ_ hò cho dài mong chờ.

43 A⁷ Em⁷ A⁷ Dmaj⁷ D^{7/F#}
Vườn xuân em ghé chơi Rượu xuân ta đã cạn rồi, Thầm mong làm mai vàng rơi

46 Gmaj⁷ G⁷ Dmaj⁷
ghé hôn lên_ tóc mềm thôi. Ngọt ngọt em_____ đừng rũ

49 F#m⁷ D Gmaj⁷ G⁷
tóc thêm Đừng hong tóc bên thêm. Vì ta uống đã say

52 D G⁷ D Gmaj⁷ G⁷
— Tình chưa ném đã cay, Vì em tóc thơm dài quá_ nén đau_ ta_

55 Dmaj⁷ Gmaj⁷ G⁷
— hao gầy Vì em tóc thơm dài quá_ nén đau_ ta_ *rall.*

58 A⁷ Dmaj⁷
— hao gầy.

này em có nhớ

**bossa nova
moderato**

ngô minh trí
summer 1997

Chiều mưa lảng dăng bay khẽ rung ngoài song hàng

cây ngàn lá nhè nhẹ lay,

Lòng chưa dứt mơ say này em có

nhớ nhớ đến những đêm gối tay kè

nhau còn gì đâu! Một lần cũng quên đời biết đau

từ lúc làn môi kè môi là

chia phôi. Làm ray rút không thôi

ngàn đời ghi nhớ dù cho tóc úa

2

29 Amaj7 FINE Dmaj7 D[#]7 3
màu. Em đêm vũ trường hư

33 Gmaj7 3 Dmaj7 F[#]7 Bm7
ảo tiếng hát em u hoài. Ta

37 B⁷ 3 E⁷ Dmaj7
loanh quanh tựa mây khói lạc bước giang hồ vè nơi

40 C[#]m7 Cmaj7 3 Dmaj7 Gm7
đây. Chấp mối duyên bẽ bàng cạn

44 Dm7 3 E⁷ G[#]7 Amaj7
chén suối tuôn hai hàng. Em

47 Dmaj7 Gmaj7 3 F[#]m7 Gmaj7
đêm chura tan tình đã nhớ có nén ngàn nỗi đau.

50 Bm7 3 E⁷
Đôi tâm tư trùm đêm tối

53 C[#]m7 Cmaj7 3 Dmaj7
rồi về đâu? Mai loay hoay trên phím

56 F[#]7(b9) Bm7(b9) E⁷(b9) DC al FINE
sâu thôi tình đó dành về sau. Chiều mưa lảng đặng

nếu anh chỉ có một điều này

slow ballad

ngô minh trí
the last days of 2020

The musical score consists of six staves of music. The first staff starts with Dmaj7, followed by Gm⁷ and B_b⁺. The lyrics are: Nếu anh chỉ có một điều này__ để nói với em một lần thôi. The second staff starts with A⁶, followed by Dmaj7 and G⁹. The lyrics are: một lần trước khi mặt trời dậy chét. The third staff starts with G⁹, followed by F#m⁷ and Gmaj7. The lyrics are: Một lần trước khi nguyệt hằng khuất lấp Giòng sông sẽ dạt dờ lạc đường rồi sương. The fourth staff starts with F#m⁷, followed by G⁷ and A(sus4)A⁷. The lyrics are: xuống mập mờ néo đường mà thời gian chẳng còn mấy_ sợ ngày mai. The fifth staff starts with Bm⁷, followed by Gmaj7, Bm⁷ and Gm⁷. The lyrics are: Nếu_ ngày mai em sẽ_ ra đi_ biển biệt_ Lòng anh. The sixth staff starts with Dmaj7, followed by F#m⁷ and G⁶. The lyrics are: buồn biết mấy_ một ngày xưa ấy_ nhiều lần muốn nói mà còn ngại ngùng em. The seventh staff starts with F#m⁷, followed by Bm⁷ and Gmaj7. The lyrics are: còn thẹn thùng_ nụ cười xanh_ dịu dàng quá tà áo trắng_ cả trời.

22 G[#]O7 A(SUS4) A7 A(SUS4) A7(b9),
 reo mừng trong nắng_ lòng anh say đắm_ lòng say đắm_

25 Dmaj7 Gm7 Bb+
 Sáng nay anh có một điều này_ chỉ nói với em một lần thôi

28 A⁶ Dmaj7 G⁹ F#m7
 — Vạn lần gói lại lần này cho em

31 G⁹ F#m7 Gmaj7
 Vạn ngày nhốt lại lần này riêng em. Dù cho mưa bay_ dù cho

34 G[#]O7 A(SUS4) A7, Gm7 A(SUS4) Dmaj7
 nắng_ quái_ chỉ nói với em một lần_ anh yêu em.

ngày xưa một chuyện tình

ngô minh trí
late spring 2021
from a half-finished poem by TĐH

moderato

Rồi một ngày đã qua, một ngày đã xa, mặt trời đã;
già. Một chuyện tình cũ tích xưa, chỉ là nắng;
xa mưa, ngàn năm băng giá, màu nắng;
đã không còn;
xanh xanh, chẳng còn sức sống nào hối thở mộng manh.

Copyright © 2022 by ngô minh trí

13 2.

Cm G⁷ ₃ A♭maj⁷ ₃

cành Ngày xưa vai kè vai__ ngày xưa tay cầm tay__ rồi chung

16

B♭⁷ ₃ E♭ Fm⁷ ₃

bước tưởng mình yêu nhau mãi. Mùa xuân thăm vườn hoa - Hè đi

19

Gm⁷ ₃ Fm⁷ G⁷

choi biển xa__ Ngày thu đến rừng núi muôn sắc thăm Dợi mùa

22

Cm A♭⁷ G^{7(b9)}

đông bên bếp lửa hồng anh hát ru em.

25

Cm Am^{7(b5)} Abmaj⁷

Rời ngày xa quá xa tình xa quá xa mặt trời quá

28

G^{7(b9)} Cm Am^{7(b5)}

già. Rời trí nhớ mỏi mòn thân xác héo

31

Abmaj⁷ D⁷ G(sus4)

hon rồi run theo - gió Chẳng nhớ chuyện tình ngày

34

Fm G^{7(#5)} Cm

xưa chuyện đôi lứa chúng mình phải là mõ?

nghịch âm buồn

ngô minh trí
summer 2015

rubato

The musical score consists of eight staves of music in 4/4 time, featuring a key signature of one flat (F#). The vocal line is in soprano range. Chords are indicated above the staff, and lyrics are written below the notes. Measure numbers are provided at the start of each staff.

Staff 1: Dm⁷, B_b⁷, Dm⁷.
 Tù sàn bục gỗ ánh sáng đen,
 chỉ cần vừa đủ để biết

Staff 2: 4 B_b⁷, Dm⁷, Am⁶, D⁹, D^{7/F#}.
 tên Vài người nhạc sĩ _____
 đàn trống sẽ

Staff 3: 7 Gm⁷₃, A⁷, A^{7(#5)}, Dm⁷.
 lời nhịp đưa từng nốt sẽ đưa nhịp loi
 Trầm trầm rung lên với tiếng

Staff 4: 10 B_b⁷, Dm⁷, B_bmaj⁷, Bm^{7(b5)}.
 ngân. Điệu buồn ghê mê say chất ngất.

Staff 5: 13 C⁹, Fmaj⁷, F#⁰⁷, Gm⁷₃.
 Tiếng sắc xô rũ rượi hay tiếng ca rã rời như gọi ta vào cõi âm

Staff 6: 16 A⁷, A^{7(#5)}, Dm⁷, B_b⁷.
 thanh yêu ma Giọng ngân nào rung rung tựa tiếng kèn đồng

Staff 7: 19 Dm⁷, F#⁰⁷, Gm⁶, A^{7(SUS4)}, A⁷, Dm⁷.
 .đọng trên bờ môi em, lời ca hờ hững nhu thầm nói Chờ chi nữa hết đêm nay mình

22 $B\flat^7$ F^+ $A^7(\sharp 5)$

25 Dm^7 $B\flat^7$ Dm^7

28 $B\flat^7$ Dm^7 A^m^6

30 D^9 $D^7/F\sharp$ Gm^7 fade out

32 $A^7(\sharp 5)$ Dm^7 $Dm(maj7)$

ngồi starbucks nghĩ về em

ngô minh trí
late autumn, 2013
(grieved by the broken dreams & romance)

straight 8ths, light swing

Ngồi quán cà phê mờ trong nắng dần tan, còn

chút tà dương lingers lor chiều lang thang. Trời đâu đã vào đông mà lạnh giá

ngồi vân vê một ly cà phê ám áp trái đất này. Ngồi

quán cà phê mình anh nghĩ về em, còn chút tà dương đồi anh nghĩ về

em. Trời hôm nay vì sao trời lặng gió Mùa đông

chưa về sao lòng lạnh giá buộc trong tim anh.. Lời hẹn xưa ta bà thé

giới đã lỡ rồi, Ngày vắng em vắng tiếng

22 Cm⁷ Gmaj⁷ D^{o7}

cười Có vui cũng ngậm ngùi. Từ chia xa khuất bóng

25 Em F#^{o7} G⁷ C

tình còn chi trông mong? Mà em đầy men sống vẫn yêu vẫn là loi, vẫn

28 Bm⁷ F#m^{7(b5)} D^{7(b9)}₃, Gmaj⁷

lắng lờ vẫn khi dịu dàng, tự giòng suối ngoan Trời lạnh trong quán người đông một mình

31 Cmaj⁷ Gmaj⁷ Cmaj⁷

anh Tình tự cùng ly cà phê còn hương âm. Cà phê

34 Am⁷ C#m^{7(b5)} Am⁷

quen vì sao chót mặn đắng, Nghĩ về em làm chi làm sao cũng

37 C#m^{7(b5)}₃ Cm⁷ D^{7(b9)} Gmaj⁷

xa lìa tầm với xa rời còn đâu!

40 D⁹ Gmaj⁷ G⁹

còn đâu!

nhật thực

slow

ngô minh trí
solar eclipse August 21, 2017

1 E Gm⁷ E
Trăng đi đâu chơi xa xa địa cầu đêm chưa lên Trăng đi chơi đâu che ngang mặt

4 Dm⁷ E G#m⁷
trời cho trăng đen Vòng kim cô nghiệt ngã chờ ngày đại xá

7 Am^{7(b5)} E
ánh sáng toàn năng. Trong phút giây linh thiêng trăng nghe

10 Cmaj⁷ Am⁷ E
không? câu kinh Sám Nguyễn nhân gian tụng trì

13 Cmaj⁷ Am⁷
Không gian bao la đâu nơi quê nhà cho trăng trông về nơi trăng ra đi?

16 E Em⁹ Cmaj⁷
— Từ độ người băng rừng xuống biển thấy gì?

19 Em⁹ Am⁷ A#o⁷
Từ đi tìm ý nghĩa của đời sống này. Chỉ thấy quầng thâm màu mắt màu

22 Bm⁷ G#m⁷ Amaj⁷
xám gầy_ tùng khuya thức trăng_____ đêm đen lạnh vắng_____ co ro chờ

25 G#m⁷ Gm⁷ Dm⁷
sáng như loài thú_____ run run đợi nắng len lén nơi ven rừng

28 Bbmaj⁷ E
— ngại ngùng bước đi Trăng nghiêng vai nghe ánh sáng mặt

31 Gm⁷ E Dm⁷
trời . đang vươn lên Xóa hết bóng tối nhốt chét loài người trong đêm đen.

34 E G#m⁷ Am⁷(b5)
Và giây phút đại xá_____ mở vòng nghiệt ngã_____ câu Chú Đại Bi_

37 E Cmaj⁷
— Trăng nghe không trăng trước lúc tái sinh: câu kinh Sám Nguyễn

40 Am⁷ E
— nhân tâm yên bình._____ Ánh sáng dẫn lối thoát cõi tối

43 Cmaj⁷ Am⁷ E
tâm trăng nay quay về_____ nơi trăng từ giã.

nhớ hò cầm

ngô minh trí
mid spring 2016

lento, rubato

Voice

Pno.

Vc.

4

Copyright © 2022 by ngô minh trí

2

7

10

 $G_b^{\circ}7$

Dm/F

Một cây hồ cầm tựa góc tường

rêu

đàn bốn giây chùng nhện giăng vẹo

13 Em^{7(b5)} Ebmaj7 Eo⁷

xiêu. Nhạc lời từ lâu rồi Lửa hương tàn lâu rồi

Ped.

pp < *p* *p* < *p* 3

16 Dm/F D⁷/F# Gm⁶

Một hôm chợt đau lòng bởi mưa nhiều. Cuồn cuộn muranhư lũ

mp mp 3 mp f

mf Ped.

p *mf*

4

19 C⁷Gm⁶B^{o7}

dột mái nhà lõ nhịp bay tan tác rùng lá.

mp ————— f ————— mp mp —————

mf ————— > mp —————

p ————— mf ————— p ————— mf > p

22 Cm⁷D^{7(b9)}

A maj7(b5)

Đứng trơ thân đàm ngày nắng lóá

tối mưa sầu,

mỗi giây tơ chùng là ngàn nỗi

3

p ————— mp ————— mp ————— p ————— mp ————— p

3

3

p ————— mp ————— p

25 Gm⁶ C⁷ Gm⁷

bạc mái đâu.. Buồn dậy đêm mưa, Tình dậy theo_ cơn mưa

mp *p*

p —

28 G⁷/B Cm⁷ Gm⁷

rơi nỗi nhớ xưa những lúc bên anh em ôm đàn những ngón tay thon trên tơ vàng

p *mp p*

3 *3*

p *p* *p*

6

31 F^{o7} B^{o7} C^{#o7} D^{7(b9)}

nắn nót nâng niu cung bậc diệu kỳ
trầm trầm mê ly.

34

Cm⁶ F⁷ B_b maj⁷

Hò cầm còn đó Nhũng muôn phiêu du khắp địa đàng,

Hò cầm còn đó Nhũng muôn phiêu du khắp địa đàng,

37 Cm⁷ C#⁰⁷ D⁰⁷

Đất nước bao la vai mang đàn... Một hôm nhiều mưa là hôm tiễn đưa.

40 E⁰⁷ Am^{7(b5)} D⁷ D^{7/F#} Gm⁶

Tình vẫn còn nguyên dù duyên đã phai. Anh muốn so lại đường tơ né

43 G_bO⁷ Dm/F Em^{7(b5)}

cũ Đàm bốn giây trầm nhạc ướm mộng xanh.

p mp *mp* *p* *ped.*

— — —

46 Ebmaj⁷ E⁷ Dm/F

Đời chẳng còn bao ngày Đợi thêm một đêm này mong chờ bước em

p

49 D⁷/F♯ Gm⁶ C⁷

vè.
Mùi trầm hương phảng phát
Cùng dạo đàn,

52 Gm⁶ B^{O7} Cm⁷

Hồ cầm thanh âm áp sầu tư lai láng.
Nhắm mắt nghe tình lâng lâng hát

10

55 D^{7(b9)} Am^{7(b5)} Gm⁶

giữa mưa tràn, Tháu năm canh dài trời vừa sáng không thấy em.

58

Am^{7(b5)}

Tháu năm canh dài trời vừa sáng

61 Gm⁶ rall.

không thấy em.

rall.

64

3 ppp

pp

pp

nhớ hò cầm

ngô minh trí
mid spring 2016

rubato, slow

Một cây hò cầm tựa góc tường rêu
đàn bốn giây chùng nhện giăng vẹo

xiêu. Nhạc lời từ lâu rồi Lửa hương tàn lâu rồi.

Một hôm chợt đau lòng bởi mưa nhiều Cuồn cuộn mưa như lũ

dột mái nhà lõi nhịp bay tan tác rừng lá

Đứng trơ thân đàn ngày nắng lóá tối mưa sầu mỗi giây tơ chùng là ngàn nỗi

bạc mái đầu. Buồn dậy đêm mưa, Tình dậy theo cơn mưa

roi nỗi nhớ xưa những lúc bên anh em ôm đàn những ngón tay thon trên tơ vàng

nắn nót nâng niu cung bậc diệu kỳ trầm trầm mê ly

25 Cm⁷ F⁷ B_bmaj7
Hồ cầm còn đó___ Nhũng muôn phiêu du khắp địa đàng.

28 Cm⁷ C#⁰⁷ D⁰⁷
Đất nước bao la vai mang đàn. Một hôm nhiều mưa là hôm tiễn đưa.

rit. A tempo
31 E⁰⁷ A⁰⁷ D⁷ D^{7/F#} Gm⁶
Tình vẫn còn nguyên dù duyên đã phai. Anh muốn so lại đường tơ né

34 Gb⁰⁷ Dm/F E_m^{7(b5)}
cũ Đàn bốn giây trầm nhạc ướm mộng xanh

37 Ebmaj7 E⁰⁷ Dm/F
Đời đâu còn bao ngày. Đợi thêm một đêm này mong chờ bước em

40 D^{7/F#} Gm⁶ C⁷
về. Mùi trầm hương phảng phát_ Cùng dạo đàn,

43 Gm⁶ F⁰⁷ B⁰⁷ Cm⁷
Hồ cầm thanh âm áp sâu tư lai láng Nhắm mắt nghe tình lâng lâng hát_

46 D^{7(b9)} Am^{7(b5)} Gm⁶
— giữa mưa tràn_ Tháu năm canh dài trời vừa sáng không thấy em.

nương nhau mà thương

ngô minh trí
summer 2022

lento

1 Dm⁷ Gm⁹ Cm⁷
Tháng ngày qua vè đâu hỡi em Có thường khi vè qua xóm

4 Dm⁷ Cm⁷ B^{o7} Cm⁶
đêm_____nơi ánh đèn đường buồn hiu hắt giữa đêm trường ngồi tựa cửa sổ im

7 C^{o7} Cm⁷ D(sus4) D⁷ Am⁷
lìm ánh trăng khuất chìm. Tháng ngày qua vè ngang những

10 Gm⁹ Cm⁷ Dm⁷
đâu dâu bê có làm em đón đau Em có nghĩ

13 Cm⁷ B^{o7} Cm⁶ D⁷
rắng một ngày khi quá ê chè đời nhìn em quá o thò biết anh đợi

16 Gm Dm⁷
chờ. Em oi anh chẳng còn trẻ tựa tập

19 F⁷ E_bmaj⁷ Cm⁷ F⁷
vở nét chữ nhạt nhòa vài trang cuối từng tờ rời đã phai

22 B_bmaj⁷ G⁷/B Cm⁷ D⁷
úá nambi quên trên kệ sách cũ xưa đã lâu.

25 Am⁷ Gm⁹ Cm⁷
1.Một đời anh nhiều nỗi khát khe nghĩ về em vượt nhiều suối
2.Khi tình em cần nơi chở che cho dù anh nhiều nỗi sặt

28 Dm⁷ Cm⁷ B⁷ Cm⁶
khe. Em hãy lau khô vài giọt nước mắt cuối đời cùng nhìn ra phía chân
se. Em hãy tựa đầu vào vai anh những đêm trường mình cùng đi đến cuối

31 D⁷ Gm⁹
trời nương nhau mà vui.
đường nương nhau mà thương!

ở một nơi nào một lúc nào

ngô minh trí
new year 2018

leisurely, moderato

1 Cmaj7 G^{7/B}
Ở một nơi nào ờ vào một lúc nào Đôi

4 B_bo7 Fmaj7/A Fm⁷ B_b11
hoa thong dong bước lũ nai to Này sông bên kia suối Ở đây

7 Cmaj7 Dm^{7(b5)} Dm^{7(b5)/Ab} G^{7(b9)}
chập chùng rừng núi lánh xa bao bụi mù đô thành Ở

10 Cmaj7 G^{7/B} B_bo7
đây muôn niên vòm trời xanh rất riêng Và nhà tranh một mái chẳng

13 Fmaj7/A Fm⁷ B_b11 Cmaj7
uru phiền Dù đôi khi mưa gió làm tả tơi mảnh lều cỏ Ta

16 Dm^{7(b5)/Ab} G¹³ G#o7 E⁷ Am Am/G
bật cười giữa đố vỡ Hay là em cùng về đây với anh.

19 Fmaj7 Dm⁶ E⁷

Cùng xây lại trên nát tan_ đã nhiều rồi_____ Ngày không còn có mây khi_ đã

22 Am⁹ Dm⁶ B^{7/D#}

chiều rồi_ Tình sông nước rất sâu_ mà chia cắt đã lâu_ và anh

25 E⁷ C#⁰⁷ Dm⁷

biết_____ mình vẫn thương nhớ nhau_____ xa xót nhau_____ thời gian như những

28 G^{7(SUS4)} G^{7(b9)} Cmaj7 G^{7/B}

mũi dao_ Hẳng mơ bên em Ngày nào về với anh nhà
Ở một nơi nao Ở vào một lúc nào Mình

31 B_b⁰⁷ Fmaj7/A Fm⁷ B_b¹¹

xây bên kia suối_ lối quanh co_ Đường đi không gian khó_ chỉ chờ
thong dong đây đó_ hết kiếp người Dừng chia ly ngăn cách Chờ khi

2nd time G13 to end C6/9

34 Cmaj11 Dm^{7(b5)/Ab} G⁹ Cmaj7

em khi trăng tỏ_ sánh vai ta bước vào_ xa mờ.
xuôi tay nhắm mắt_ Nǎm tay nhau trở về_ bụi cát.

phía bên ngoài khung cửa sổ

ngô minh trí
2021 first snow

lento

The musical score consists of eight staves of music in G major, 4/4 time, with a key signature of one sharp. The lyrics are written below each staff, corresponding to the chords indicated above the notes.

Chords:

- Staff 1: Gmaj7, Am7, D7, D7/F#
- Staff 2: G, Gmaj7, G7, B°7, C
- Staff 3: Am7, Cm7, Gmaj7, G#°7
- Staff 4: Am7, C°7, D7, D#°7, B7(♭9)/F# B7
- Staff 5: Em, Eb+, G6/D, Dbm7(♭5) Cmaj7
- Staff 6: B+, B7/F#, Em, Eb+, G6/D
- Staff 7: Dbm7(♭5) Cmaj7, B+, B7/F#, E, E7

Lyrics:

Triệu hạt mưa trắng miệt mài ngoài khung cửa sổ bay dài anh còn nhiều suy nghĩ Ngoài khung cửa sổ có những buồn vui ngoài khung cửa sổ có những cuộc đời lẻ loi Lòng tuyết hôm nay tâm tư này đứng sau khung cửa này Nghĩ đến tuổi xanh đã chiều phai nắng vọt vàng phố vàng vàng dương hấp hối trên lối về Nghĩ đến lúc xưa bên em bạn bè hát ca thâu đêm những lúc giang hồ vừa hôm qua đã xa quá xa Từ

22 Am⁷ F#m^{7(b5)} Am⁷ D^{7(b9)}
 đó có nhữngh khi lặng yên câm nín nỗi niềm riêng

25 Gmaj⁷ Am⁷ D⁷ D^{7/F#}
 Ngoài khung cửa sổ lập lòe đèn đường ngập tuyết bay nhòa soi nhìn lại thân

28 G Gmaj⁷ G⁷ B^{ø7} C
 thé tựa như rong rêu bám cõi trần gian

31 Am⁷ Cm⁷ Gmaj⁷ G^{#ø7}
 tựa như tuyết trắng sẽ tan theo giòng nước Chẳng còn

34 Am⁷ D⁷ D^{7(b9)} Gmaj⁷
 đâu vết nào âm thanh nào chỉ là bụi trần lao xao.

phố lạ

bossa nova

ngô minh trí
saigon summer 2002

1 Dm⁷ C#^{o7} Am^{7(b5)}
Về phố cũ nghe sao xa lạ Ta không thấy ta trong lòng

4 A^{7/C#} Dm D^{b+} F/C Bm^{7(b5)} B^b^{o7} A⁷ D^{o7}
em Áo em thay màu rồi Hay ta đang

7 Gm⁷ A⁷ Gm⁷
dối lòng đầy thôi Nghe mặn đắng trên môi

10 A⁷ B^b⁷ Dm⁷
— Nghe mặn đắng trên môi

13 D(SUS2) C#^{o7} A⁷
Tò chia lìa nhau là bao bể đâu Hò hẹn năm cũ đã quên được

16 C#^{o7} Dm D^{b+} F/C Bm^{7(b5)} B^b^{o7} A⁷ D^{o7}
đâu Góc phố xưa đêm nào Ta ôm em

19 Gm⁷ A⁷ Gm⁷
— với nụ hôn đầu Môi lịm chết trong môi nhau

22 A⁷ B^b⁷ Dm⁷ B^b⁷
Môi lịm chết trong môi nhau

25 Dm⁷ A⁷ Dm⁷ A⁷
 Nhớ mái trường xưa_ Nón che chiều mưa_ đưa em về

28 B_b⁷ A⁷ C[#]o⁷ A⁷ Gm⁷ B_b^o⁷
 qua phó_ Tà áo dài_ vụng vè gót hài_

31 Gm⁷ C⁷ F A⁷ Dm⁷ A⁷
 Ngập ngừng sánh vai trông về ngày mai Phố đông chiều nay_

34 Dm⁷ A⁷ B_b⁷ A⁷ Dm⁷ A⁷
 Áo em giờ đây_ không còn màu tinh trăng Quán đông chiều nay_

37 Dm⁷ A⁷ B_b⁷ A⁷([#]5) D(SUS2)
 Dẫu ta ngồi đây mắt em nhìn đâu trong_ vô tình_

40 Dm⁷ C[#]o⁷ Am⁷(^{b5})
 Về_ phố cũ đã nay xa lạ Em có nhớ ta trong đời

43 A⁷ Dm⁷ D_b⁺ F/C Bm⁷(^{b5}) B_b^o⁷ A⁷ D^o⁷
 em Nhũng xa_ xưa_ đã_ rồi_ Tiếc_ thương_ thêm

46 Gm⁶ A⁷ Gm⁷
 cũng_ là_ xa_ vời_ Nghe_ mặn đắng trên_ đôi_ môi_

49 A⁷ B_b⁷ Dm⁷

— Nghe mặn đắng trên đôi môi

52 D(SUS2) A⁷ C#⁰⁷

Từ khi lìa nhau là bao bê dâu Hò hẹn năm cũ đã quên được

55 A^{7(b9)} Dm Db⁺ F/C Bm^{7(b5)} B_b⁰⁷ A⁷ D⁰⁷

dâu Góc phó xua ta về vắng em tho

58 Gm⁷ A⁷ Gm⁷ A⁷

— với ngàn câu thè Sao lòng vẫn yêu vẫn mê rit.

62 B_b⁷ Dm⁷ B_b⁷ A^{7(b9)} A^{7(#5)}

Nghe buồn xót xa em hoài Nghe buồn xót xa em

65 Dm⁷ A^{7(#5)} D(SUS2)

— hoài em hoài

quên lãng

Argentine tango, moderato

ngô minh trí
2012-2016

Musical ideas from Oblivion by Piazzolla

Em

Nàng ơi, mới hôm qua đã là

dĩ vắng sáng hôm nay mấy trùng quan san,

xuân cận hạ kè thu chêt đông

về Rồi vụt qua tựa làn gió

Nàng ơi tình vui nào cũng tình

lá bay buồn cũng tình chóng phai.

trong quắt quay mỏi mòn tình chẳng cần nhớ tên,

22 $B7(b9)$ Em^9

chẳng cần lãng quên.

25 $Am7$ $F\#^7$

Như _____ đã từ lâu chôn cuộc tình sâu, lại nuôi lại

28 $F7$ $Bb_{maj}7$ $B7$

tiếc lại đi tìm nhau. Xong cuộc bế dâu _____ lại ngắn

31 $C_{maj}7$ $F\#7$ $B7$

cách nước Tương Giang đôi bờ chia _____ cho đón

34 Em $Am7$ $B7$

đau lòng _____ Ngóng trông chi _____ xa mắt

37 $C_{maj}7$ $C\#m7(b5)$ $C7$

không còn xa mỏi xa mòn_ Sông nước kia _____ vẫn chảy

40 Em Em^9 Em

đôi giòng _____ Nàngơi

43 **Cmaj7**

sáng hôm nay quên rồi thương đau Sẽ ra đi xa mièn

46 **Am7** **C#m7(b5)**

lao xao xa phô chờ muôn màu

49 **F#m7** **B7** **B7(b9)**

xa bao nỗi cơ cầu vè non cao vè biển

52 **Em9** **G#o7** **Am7**

lớn Nàng oi

55 **D7** **Gmaj7** **E7/G#**

từ đây tình không còn khát khao Vì chẳng còn thấy

58 **Am7** **B7**

nhau Như tiếng kêu cuối cùng tình không còn

61 **Em** **B7(b9)** **Em9**

nhớ tên chẳng còn lảng quên.

rồi cũng sang mùa hè

bossa nova, moderato

ngô minh trí
June 2004

Em⁹ A#^{o7} B⁷
Hè đâu đã sang ve ca chí lời trói trăn___

4 Am⁷ F^{o7} F#^{o7} B^{7/D#} Em Em/D
Gọi tìm nhau tiếng ca buồn xa vắng! Gần nhau trong thế giới ba ngàn

7 C D⁷ Gmaj⁷
Gần nhau trong khúc bi ca tràn gian, Nhạc sẽ buồn thiu trong tiếng đàn.

10 B⁷ Em⁹ C⁷
Hè đâu đã sang hồn xuân tan tác, tan tác___

13 B⁷ Em C⁷ Am⁷ G^{o7}
Trong võ vàng rất lâu__ Có trong nhau đời nhau, Có

16 Em A#^{o7} B⁷ C⁷ Em
nhau dù cỏ cây cũng đau__ Với nhau__ suốt đời__

19 Cmaj⁷ Bm⁷
Trong lòng sâu đại dương ngầm im,__ Là sóng gió sẽ triền miên__

22 Am⁷ D⁷ Gmaj⁷
Trong lửa đốt xua con ngủ yên__ Vẫn mỉm cười xoa che nỗi niềm riêng

25 C Bm⁷
 Soi mình lên vành trăng vàng hoe__ Một tiếng hát trên đường khuya__ Một đường

28 C C⁷ B⁷
 tơ chưa cạn nguồn là còn em Còn tâm lòng

31 Em⁹ A#^{o7} B⁷
 Hè rồi cũng sang nắng sớm mưa chiều khó khăn__

34 Am⁷ F^{o7} F#^{o7} B^{7/D#} Em Em/D
 Bàn chân quen bước trong lòng phố vắng Đường đi quen tiếng ca lạc loài

37 C D⁷ Gmaj⁷
 Đường đi quen khúc bi ca trần ai Nhạc dẫu buồn thiu__ tiếng thở dài!

40 B⁷ Em⁷ C⁷
 Đường ta vẫn đi nhạc ta vẫn hát vẫn hát__

43 B⁷ Em C⁷ Am⁷ G^{o7}
 — Hạnh phúc nào cũng đau biết ra sao ngày sau__ Biết

46 Em C⁷ B⁷ C⁷ Em
 em còn với ta__ rất lâu__ Với nhau__ suốt đời

rồi lúc già nua

ngô minh trí
near the end of summer 2017
for nguyễn diệu trâm

slow

The musical score consists of six staves of music. The first staff starts with a 'slow' tempo instruction. Chords shown include E, Gm, A7, G7/B, Dm, Dm/C, Bbmaj7, Bbmaj7, Am7, C7, Fmaj7, C, A7, C#+, G7, A7, Dm, E, Gm, A7, G7/B, Dm, Dm/C, Bbmaj7, E, G7, F, Bbm7, Eb7, and Eo7. The lyrics are written below each staff, corresponding to the chords.

1
Ngày em chân đất bước vui thong dong tuổi thơ Ngày em lung tóc xõa

5
G7/B Dm Dm/C Bbmaj7 Bbmaj7 Am7
vai đơm bông mộng mơ Ngày xưa thanh niên chí trai hồn nhiên Một

10
C7 Fmaj7 C A7
mai kiêm cung quàng vai, túi thơ nặng mang, đường thênh thang ngược trông trời

14
C#+ G7 A7 Dm E Gm
cao, gói tay nắm giữa rừng sao. Ngày em chiều thu lá rơi em mơ mộng chi?

20
A7 G7/B Dm Dm/C Bbmaj7
Ngày anh nghênh ngang ghé chơi em tâm từ bi! Ngày ta chung vui mối duyên đã

25
Eo7 F Bbm7 Eb7
nói đôi không lìa đôi. Ngọt ngào cây trái cho tình mãi nuôi tình. Mặn nồng ân

29 $A_b\text{maj7}$ C^7 $D_b\text{maj7}$ A^7
 ái tháng ngày của riêng mình dù nắng sớm mưa chiều đã buồn vui. __

33 Dm E Gm A^7 G^7/B
 Ngày em vừa tóc nhuộm sương anh đã bạc pho. Ngày em đuôi mắt vết nhăn mắt anh dần

38 Dm Dm/C $B_b\text{maj7}$ E^{o7} Fm
 mờ _____ Tình vượt đại dương có khi bão lớn có khi biển êm. Vài mươi năm

43 $B_b\text{m7}$ B^9 A^7 D
 đó có khi nghèo khó có khi giàu có. Một ngày đã sống đã yêu một

47 $F\sharp\text{m7}$ A^7 Dm E Gm
 ngày đong cuộc tình đây Vườn sau mình ngồi với nhau lo chi ngày sau.

52 A^7 G^7/B $B_b\text{maj7}$ G^7 , Dm
 Thời gian vẫn cứ bước mau cũng chẳng làm sao, không ưu phiền _____ đâu!

rủ em lên núi

ngô minh trí
autumn 2007

blues, moderato

1 A^{maj7} C#^{m7}
Ù thu đã bước sang thì cây lá úa vàng

4 Bm⁷ C#^{m7} A#^{o7} Bm⁷ D^{maj7}
Ù thì biết thế thì thôi nói mãi mà làm gì? Bàn tay

7 C#^{m7} Bm⁷ C#^{m7} Dm⁷
tựa lên trán nièm quạnh hiu miên man cũng biết rồi nói cũng đã nhiều

10 E⁷ A^{maj7} C#^{m7} D⁷
rồi Rủ em hãy lên núi Rủ nhau đến nơi lâm tuyề

13 A^{maj7} D^{maj7} Bm⁷
xa Rủ nhau về đây về mièn núi biếc suối trong bình

16 D^{maj7} C+ E+ A^{maj7}
yên chôn cất bao ưu phiền chờ mũi kim khâu và nỗi niềm

19 Bm⁷ A⁹ C♯+ F+

Dù cho núi cao dù đôi mái tóc thôi xanh màu dù cho mưa nắng đã dãi dầu

22 F♯o7 D7 E⁹ D⁹

— Vè đây với nhau vè đây với nhau ngày nào đó Có tiếng chim nào hót mừng ngày ta

25 E7(b9) Amaj7

— vè Chiều nay chào đón thu_ lời thu

28 C♯m7 Bm⁷ C♯m7 A♯o7

nurse tiếng ru Nằm nghiêng suối tóc thả hồn theo đất_ em và thu

31 Bm⁷ Dmaj7 C♯m7 Bm⁷

— Chợt thu im tiếng nói_ Chỉ còn mình em thôi_

34 C♯m7 Dm⁷ E⁷ Amaj7 C♯m7

Khẽ nâng đầu gối tay nắm gần kè_ Kè bên với em đó_

37 D7 Amaj7

Lắng nghe núi sông trở mình_ im!

sàigòn nhữn̄g ngày tháng cũ

ngô minh trí, 2020
bidding goodbye to saigon in 1980

adagio, sotto voce

Gmaj7 **D#+**

Sài Gòn nhữn̄g ngày tháng cũ cất trong túi

Cmaj7 **D7** **F#o7** **Gmaj7** **G#o7**

áo, từ chia xa tưởng như phôi pha. Màu áo

Am7 **Cm7** **Gmaj7**

phai bón mươi năm dài, chợt ngắn ngo một tối mưa phủ

Bm7 **Bo7** **C** **D7**

mờ dậy lên niềm nhớ những tháng ngày cũ. Sài

Gmaj7 **D#o7** **Cmaj7**

Gòn những ngày học thi Tú Tài đường đi từ xa
Gòn sân trường Văn Khoa những đồi tài hoa rồi gặp

F#o7 **Gmaj7** **G#o7** **Am7**

xa em vọng về tiếng mắt trong như sóng. Mộng ước xanh Tình rất xanh đàn đúm năm ba
hẹn nhau nơi cổng

19 Cm⁷ Gmaj⁷ Bm⁷ B^o7

thẳng thường ghé ra quán cốc nơi góc hè, là lúc chiều
trường. Chiều ghé ngang Được Khoa bên kia đường. Trường Luật gàn

22 C D⁷ Bm⁷

về cô hàng cà phê dài tóc gió bay.
đây con đường hàng cây nhè nhẹ gió bay.

25 E⁷ Am⁷ Abmaj⁷

Lần về thăm Sài Gòn bên xưa đường phố đã đổi tên xóm cũ không người
quen.

28 Gm⁷ Gm⁷ Eb⁶ Am^{7(b5)}

Công viên con rùa nằm im trong nắng công viên đông người lòng nghe trống
quen.

31 D⁷ Cm⁷ Am^{7(b5)} Abmaj⁷

vắng. Công viên đã đổi tên xóm cũ đã đổi tên,

34 F⁷ F#^o7 Gm⁷ D⁷ Ebmaj⁷ D⁷

thành phố đã đổi tên. Anh vẫn gọi em__ anh vẫn gọi em__ Sài

37 Gmaj7 D \sharp ⁺ Cmaj7

Gòn_____những ngày vượt biên_____nhân tình đảo điên,
Gòn_____những ngày tháng cũ_____cất trong túi áo

40 D7 F \sharp O7 Gmaj7 G \sharp O7 Am7

đi người ở lại trông ngóng. Lòng tôi bời lênh đênh giữa biển
áp dù đường về xa quá. Tình nghĩa xưa đã bốn mươi năm

43 Cm7 Gmaj7 Bm7 B \circ 7

trời_____Rồi tuyết rơi buồn lâm nơi xứ người. Bốn mùa dần
tròn. Tự hỏi han em mắt trong có còn?

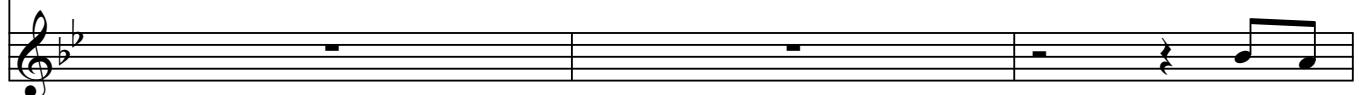
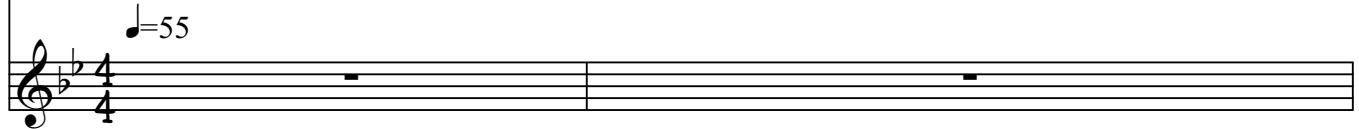
46 C D7 Gmaj7

trời_____năm mòn tháng mới niềm riêng của tôi.
phê_____hắn là bạc phơ còn chi mong mơ!

ta gói lại ta

poem by phạm tiêu hồ
ngô minh trí
summer 2015

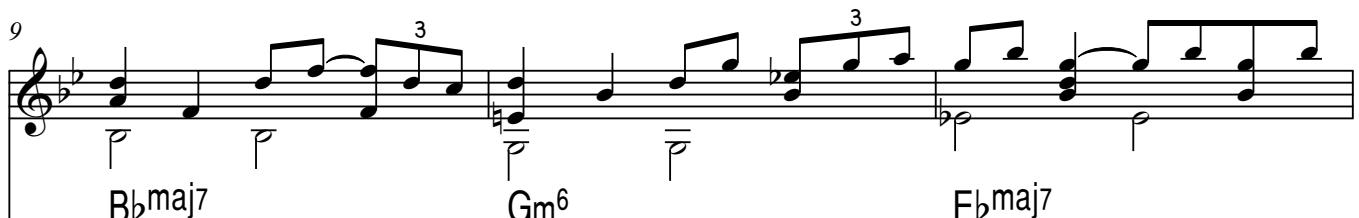
lento, espressivo

Gói mưa

lại đẻ vỡ vè nỗi nhớ, đẻ chừng như chuộc hết đam

mê. Đẻ vẫn tưởng ta là người mong mị, vèo đam

12

F#^o7 Gm⁶ G⁷/B

mê_____ không lói quay về. Gói nắng lại để hong tình đã

15

Cm⁷ F⁷ Bbmaj⁷

cũ, xanh xao chưa lặng lẽ_ niêm câm. Lòng phụ

18

Am⁷(b5) D⁷ D⁷(#5) C⁷

bạc gieo niềm bất hạnh, cố ướm hoài chỉ trổ rong

21

Gm⁶ Am⁷(b5)

thâm. Gói đêm lại đừng cho bình minh

24

A♭maj7 D7 D7/F♯

tói, ta âm u sợ nắng sê u

26

Gm G7/B Cm⁶

buồn. Ai biết được những góc đời lặng lẽ chót bùng

29

D7/F♯ Gm⁶

lên những sợi nhớ vô thường. Gói ta lại đừng tìm trăm năm

32

Cm⁷ F7 B♭maj7

nữa phù sinh tình phụ rất bình thường. Thiên cõi

35

lụy ngàn xưa thiên cõ lụy.
 Ta gói lại ta một chõ rất bình
 thường.
 Một chõ rất bình thường.

38

Gm⁶ D^{7(♯5)} C⁷ Gm⁶

tango đên

ngô minh trí
2020

memories of café Hân near Văn Khoa University pre-1975

1 $A\text{m}^9$ $D\text{m}^7$
Nếu mai này nhạc chết đi Tình

4 $E^7(b^9)$ $B\text{m}^7$ E^7
chết theo nguồn nước khô cần cõi tro da người

7 $D\text{m}^7$ $E^7(b^9)$ $A\text{m}^7$ $B\text{m}^7(b^5)$
xanh gầy mắt mờ thân cõi té ngã chết gục

10 G^7 $C\text{maj}7$ $B\text{m}^7(b^5)$ D^9
bên đường nằm phoi nắng gió sương Hồn lia dần bay hoang mang

13 $D^{\#9}$ E^7 $A\text{m}^9$
kêu thảng thót tiếng kêu buồn bã Nếu mai này tình

16 $D\text{m}^7$ $E^7(b^5)$ $B\text{m}^7$
chết đi Nhạc đuối hơi nhịp rót rời mệt

19 E^7 $D\text{m}^7$ $E^7(b^9)$ $A\text{m}^7$
lã bơi trong rừng thanh âm hoảng loạn tiếng

22 Bm^{7(b5)} G⁷ Cmaj⁷

tiếng trung thương loài thú hoang_ ngậm đau im trên ngàn

25 Bm^{7(b5)} D⁰⁷ D^{#07} E⁷ Am⁹

Đàn dật dờ ca lơ ngơ chẳng nghĩa lý bóng nghiêng ngã bơ phờ

28 G⁷ C

Em thường khi ta vẫn hò hẹn những buổi

31 G⁷ G^{#07} Am⁷ Am⁷

chiều dùn nhau vào nơi quán nước quen Nghe giọng hát Thái

34 Fmaj⁷ Dm⁶ Bm^{7(b5)} G⁷

Thanh mơ "Ngày Xưa Hoàng Thị" hay là nghe Khánh Ly đê "Ru Ta Ngậm"

37 Cmaj⁷ Dm⁷ D^{#07} Dm⁶ D^{#07}

Ngùi" và Lê Thu "Hương Xưa" Rồi ngày anh tiễn đưa mịt mù mây

40 E^{7(b9)} D⁰⁷ Eb^{7(b9)}

trời tàu xa mắt mỏi tình anh gửi với... Và

43 Am⁹ Dm⁷ E^{7(b9)}
nêu mai này tình chét đi_ nhạc chét đi_ đồi

46 Bm⁷ E⁷ Dm⁷ E^{7(b9)}
núi cao_ biển đây sâu... có người vô hồn lạc loài

49 Am⁷ Bm^{7(b5)} G⁷
bay_____ bay chờ vơ tìm bóng mình_ tìm thân thé

52 Cmaj⁷ Bm^{7(b5)} D⁷ D^{#7} E^{7(b9)}
chính minh. Tìm cạn đồi thiên thu qua rồi hóa đá giữa vũ trụ

55 Am⁹
vô_____ tình!

tháng mười thương tiếc

ad lib

ngô minh trí
october 2022

Gtr. ad lib =60

Voice

A tempo - Slow

Am⁹ F7

Khuya bước về con đường vắng tanh

7

Am⁹ Dm⁷ Bm^{7(b5)}

đêm tháng mười se lạnh thế nhân. Một thân lặng câm nửa đêm trầm

10

Dm^{7(b5)/Ab} G⁷ C

ngâm Vì nỗi thu âm biết bao nhiêu mùa rồi Đã

13

qua biết bao tuổi trót Xưa lúc tháng mười sang khi tiếng thu còn rộn

16 IV 6

ràng. Em nghĩ gì lá buồn lá rơi

19

phút cuối cùng khoe màu thắm tươi buồn ơi tả rơi bỏ cội xa

22

đời bay tan tác hôn lìa thân xác. Những yêu nhũng

25

Gm⁷ Fm⁷ E⁷

đương những giận những hòn những lửa những hương còn

28 rit.

Am⁹

đâu! Chưa nguôi ngoại thu xưa thu nay tháng mười,

31

thiên thu sau nghe em tháng mười!

tháng mười thương tiếc

ngô minh trí
october 2022

slow

1 Am⁹ F⁷ Am⁹

Khuya bước về con đường vắng tanh
đêm tháng mười se lạnh thé

4 Dm⁷ Bm^{7(b5)} Dm^{7(b5)/Ab}

nhân. Một thân lặng câm
nửa đêm trầm ngâm
Vì nỗi thu

7 G⁷ C C⁷

âm biết bao nhiêu mùa rồi
Đã qua biết bao tuổi

10 F Bm^{7(b5)} E^{7(b9)}

trời Xưa lúc tháng mười sang
khi tiếng thu còn rộn ràng.

13 Am⁹ F⁷ Am⁹

Em nghĩ gì lá buồn lá rơi
phút cuối cùng khoe màu thắm

16 Dm⁷ Bm^{7(b5)} Dm^{7(b5)/Ab}

tươi buồn ơi tả rơi
bỏ cõi xa đời bay tan tác

19 G⁷ Cmaj⁷ Gm⁷

hồn lìa thân xác. Nhũng yêu nhũng đương nhũng giận nhũng

22 Fm⁷ E⁷, Am⁹

hòn nhũng lửa nhũng hương còn đâu!

rit. 25 Am Am/G F

Chưa nguôi ngoại thu xưa thu nay tháng mười,

27 E⁷ E^{7(b9)}

thiên thu sau nghe em tháng mười!

tiếng ca dâng hiến

ngô minh trí
november 1998

moderato

1 Fmaj7 Cm⁷
Sợ trăng sê già sắc hương tàn phai, ngại mây sê

4 Fmaj7 Bbm⁷ Fmaj7
mù nhốt ánh dương vào tôi, Em khẽ dâng tiếng

7 Am⁶ F⁷ Bb⁷ G^o
ca chắt chiu ánh ngà và làn mây lờ lững muôn

10 C⁷, Fmaj7 Cm⁷
chiều. Ngại sông sê dài trông hoài chẳng dứt, sợ sông sê

13 Fmaj7 Bbm⁷ Fmaj7
buồn vắng con thuyền đưa lôi, nên em yêu nước

16 Am⁶ F⁷ Bb⁷
xanh nước xuôi thanh bình Rồi giọng ca từ đó âm

19 C⁷ G⁷ Cmaj7
vang.... Tù cõi mơ

22 F Em F D^o
rung lên Từ một cõi thơ êm êm đêm

2

25 C7 Cmaj7 Dm⁶
nào. Ôm trăng về man mác tho, ru mây về khao

28 Cmaj7 Am⁶ F7 G7
khát mồ, Nước xuôi thuyền lạc lối thiên thai.

32 Cmaj7 F Em
Có đôi chim uyên và đâu những đôi

35 F D° G7 Cmaj7
thiên thàn hát lên. Hát lên vì giọng

38 Dm⁶ Cmaj7 Am⁶
hát em hát lên vì yêu quá em. Hát cho lòng phơi

41 F7 Cmaj7 C7
phoi bên em. Dù trăng sê

44 Fmaj7 Bbm⁷ Fmaj7
già sắc hương tàn phai dù sông mai dài đoái trông hoài chẳng

47 Bbm⁷ Fmaj7 Am⁶
dứt, Em hát cho nước xanh, cho trăng thanh

50 F°7 Bb⁷ C7 Fmaj7
bình Rồi giọng ca từ đó hiến dâng.

trang nghiêm

poem by phạm thiên thư
ngô minh trí
late 2021

⑥ = D
adagio, leisurely

Gtr.

Voice

4

Dm D/F# Gm

Em như nụ bưởi vừa chín thơm bay, anh khoa bàn

A⁷ Gm Dm B_bmaj7

tay tôn vinh dâu bể. Dáng em lau gầy vuơn từ khô

B^o7 Cm⁷ A⁷

đé, Mím cười thơ ngây trang nghiêm cõi này. Em là nụ

13

Dm D⁷/F♯ Gm A⁷/C♯ A⁷
lê _____ là hạt rượu say, giữa chán chường đầy

16

B♭maj7 G⁷/B G⁷ A⁷/C♯ A⁷(SUS4)
dáng em thấp thoáng mây pho thơ đầy như khói như

19

Dm
mây.

22

6
② ⑥

25

6

28

31

(Em như nụ)

35 [2.]

A^{7(#5)} A^{7(SUS4)} Dm

khói như mây.

trang nghiêm

ngô minh trí
september 2020
poem by phạm thiên thư

moderato

Em như nụ bưởi_____ vừa chín thơm bay Anh khoa bàn

4 A⁷ Gm Dm B_bmaj7
tay tôn vinh dâu bέ_____ Dáng em lau gầy vươn từ khô

7 B⁷ Cm⁷ A⁷
đé Mím cười thơ ngây trang nghiêm cõi này Em là nụ

10 Dm D⁷/F[#] Gm A^{7/C#} A⁷
lệ_____ là hạt rượu say giữa chán chường đầy

13 B_bmaj7 G⁷/B G⁷
dáng em thấp thoảng mây pho thơ dày như

15 A^{7(♯5)} A(SUS4) Dm
khói nhu mây.

trương quỳnh như

slow, ballad

Bm⁶

G⁶

ngô minh trí
1996, 2009

Một ngày lứa khói
ngỡ không còn lòng em cô gái đương
trăng tròn giòng mây tóc huyền
ngà ngọc giáng tiên.
Em nhớ mãi hôm nào từ chốn xa
nào chàng trên vai lớp chiến bào
chiều nay ra Bắc chàng ơi nhớ
chặng đoạn đường về. Em phòng loan dệt muôn ý
thơ lời thêu gấm hoa, đêm vươn trăng chàng họa ý
thơ hòa nêng tiếng ca. Tình mới chớm nở đã xa
cách, ngày mai tiễn đưa đồi núi Việt Bắc chàng sê quay
gót cát bước tang bồng đất nước đang chờ.
Ngày qua khe song mỏi mong

2

31 Bm⁶ G Em
đành chàng đi vì núi sông. Em tóc mây biêng cài

34 C C#m⁷ F#⁷
cho nỗi thở u hoài người chinh chiến biết về đâu?

37 Bm⁶ F#m⁷ Bm⁶
Một đường tơ duyên đứt ngang tình lang hối thôi lỡ

40 G Em⁹ C
làng. Oan thác thiếp phụ chàng cho nát ngọc tan vàng

43 F#^{7(b9)} Bm⁶
mộ sâu cũng nghe đoạn trường. Cỏ xanh một

46 Bm⁶ G⁶ Em⁶
nám gửi theo người tình nương xa lầm chốn天涯 dài, lệ tình khó

49 A⁹ D D⁷
vơi rượu sâu khó người.

52 G A⁷
Trăng trêu mãi chi hoài, ân ái một ngày rồi xa nhau suốt kiếp

55 Bm⁶ A⁹ Bbmaj⁷ A⁷
này. Chuyện xưa năm cũ thầm đốt né hương tạ tình

58 D B_b G_m A⁷ D
em. Thầm đốt né hương tạ tình em!

tựa vào vai anh

ngô minh trí, year end 2014
"Không gian như có giây tờ
Bước đi sẽ đứt động hờ sê tiêu"
(thơ Xuân Diệu)

adagio, rubato

Gtr.

Voice

4

Cm C_b⁺ Gm/B_b Am^{7(b5)}

Một giòng sông trắng dùu dịu màu thiên thanh lặng lờ tỏa

7

Ab⁷ (sus4) G⁷ E⁷

ngát man mác đời. Nhẹ hơn làn khói dat dào mái

10

G⁷ Ab⁷ A⁷ A^{7(#5)}

Fm⁷

tóc thơm và trong ánh mắt trong chúa chan tình. Tựa vào

13 Cm C_b⁺

vai anh nhè nhẹ đừng đi nhanh,

Gm/Bb Am⁷(b5) Ab⁰⁷ (sus4)

sợ mầu trăng ngát sẽ nát nhầu.

16

G⁷ E⁰⁷ Fm

Sợ như làn khói dần tan trong cõi không. Vì trong đáy

19

G⁷ B⁺ Cm B_b⁷

mắt sâu nhiều nỗi lo âu. Tựa vào vai anh ghì chặt môi

22

B_b⁹ Ebmaj⁷ E⁰⁷

hôn lỡ có mai này khi đêm không xanh trăng treo chông

25

A⁷ Dm B_bmaj⁷ Fm⁷ D_bmaj⁷

chênh mây đen che ngang đâu cho hòn tủi ngõ 3 dấu kín, cho niềm đau vẫn cố nín,

28

A_b^{o7} G^{7(b9)} A_bmaj⁷

khi tơ tình đã quá mong manh, 3 khi lửa hương tàn héo, Trăng thôi không xanh

31

Fm A_b^{o7(sus4)} G⁷

sông thôi không trăng 3 rồi vụn vỡ tan tành. Tựa vào

34

Cm C_b⁺ Gm/B A_m^{7(b5)} A_b^{o7(sus4)}

vai anh, nhè nhẹ 3 đi nhanh trong lòng phố vắng ngõ vắng dài.

37

G⁷ E⁰⁷ Fm

Ghì chặt nụ hôn thời gian sẽ đứng im, rồi không gian

40

G⁷ G^{7(♯5)} Cm

cũng yên, dần lắng bụi phiền.

43

G⁷

Ghì chặt nụ

rall.

46

2.

Fm A♭maj⁷ Fm G^{7(sus4)}

phiên! Tựa vào vai anh nhè nhẹ đứng đi nhanh nghe em, nghe

49

3

Cmaj7

em!

tưởng tượng

Andante

ngô minh trí
year end 2011
E♭maj7

1 **B♭maj7**
Tối qua nửa đêm thấy trong giấc mơ anh là triệu phú,

4 **C⁺** **G⁺** **Cm7**
Xuống phố sáng nay sẽ mua biếu em mấy vạn ngày vui,

7 **F(SUS4)** **F7** **B♭maj7** **A⁺**
gói trong những nói cười. Rồi mua tặng em mảnh khăn quàng

10 **A♭O7** **G7(♭9)** **Cm7**
vai quàng cho ám cuối năm mùa lạnh giá. Và mua tặng

13 **D♭O7** **E♭7** **F7**
em loài kim cương quý trong lòng đá, đá xưa ngàn năm đất này.

16 **F7(♭9)**, **B♭maj7** **E♭maj7**
Tối qua nửa đêm bỗng mơ thấy anh tên gian tặc lớn,

19 **C⁺** **G⁺** **Cm7**
đốt tan bến sông cướp đi chiếc du thuyền vượt biển khơi

22 **F(SUS4)** **F7** **B♭maj7** **A⁺**
để đưa đến bên em. Thuyền đưa mình đi vượt bao hải

2

25 A_b^{o7} $G^7(b9)$ Cm^7
lý, Tìm cho thấy đảo hoang nào vừa ý. Cùng xây lều

28 $C^{\#}o7$ E_b^7 F^7
tranh cùng chung chǎn gői bên bờ suối_ đến tận ngày cuối bên

31 B_b^{maj7} E^o7 Fm^7 B_b^7
nhau. Rồi ngày mai anh sẽ đưa em đi khắp biển

34 E_b^{maj7} E^o7 Fm^7 B_b^7
trời, Thuyền rời bên tìm đến ghé thăm bên bờ thành

37 E_b^{maj7} Fm^7 E^o7
Vienne. Nghe âm điệu luân vũ mênh mang giòng Da nube

40 Fm^7 B^7 Cm^7 F^7
đưa con thuyền ra khơi dần tới ghé bên Ri-o de Janeiro -

43 $C^{\#}o7$ E_b^7 D^7 , Gm^9
ro, tìm đến Corco va-do đêm lặng yên ngàn sao nằm im như từ lâu tìm đâu hạnh

46 F^7 B_b^{maj7} , B_b^{maj7}
phúc chỉ là trong tầm tay người với. Tôi qua giữa đêm thấy trong giấc

49 E_b^{maj7} C^+ G^+
mơ anh là triệu phú, Xuống phố sáng nay sẽ mua biếu

52 Cm⁷ F(sus4) F⁷ B_bmaj7

em cả một trời yêu,
gói sâu giữa trái tim.
Và ân tình

55 A⁺ A_bo7 G^{7(b9)}

đây từ đây lòng anh dù vá víu trăm mảnh buồn rách

58 Cm⁷ C^{#o7} E_b7

nát. Và ân tình đây lòng chỉ muốn nói một lời nói

61 F⁷ B_bmaj7

Nói một lời nói yêu em!

tuyết rơi

Lento

ngô minh trí
early 2012

1 Gm⁹ G_b⁺ Dm/F
Như ngàn xưa lén về ngày đen chót giăng bốn

4 Gm^{6/E} Cm^{6/9} F#^{o7}
bè bụi từ nơi lốc xoay bụi từ con gió bay

7 Gm⁹ D^{7(b9)} Gm⁹
bụi trắng mờ xóa đường mây. Tuyết đọng câu ước

10 G_b⁺ Gm⁹ Dm⁷
thè một mai vàng dương kéo về

13 Cm⁷ Gm⁹ D^{7/F#}
chảy tan thành nước mắt giọt buồn xuống bờ mê nhòe thấm sương khói lạnh

16 Gm⁶ E_bmaj⁷ Cm⁶
tê. Mờ ảo tựa bức tranh trong tuyết rơi giăng màn

19 F⁷ B_bmaj⁷ G⁷
bóng dáng thanh quá thanh ngõ chừng tay với

22 A_bmaj⁷ Gm⁷ D^{7/F#} rit.
Nhưng cô vươn mãi lên cô gọi mãi tên cô lê gót chỉ thấy ta rã rời.

2

A tempo

25 Gm⁹ Gb⁺ Dm/F

Khi ngồi yên lặng lòng
chợt nghe từ tâm máu

28 Gm⁶/E Cm⁶/9 Gm⁹

hồng là khi con gió lay là khi cơn lốc xoay

31 F#¹⁰7 Gm⁹

là lúc tình cung bụi bay.

uống rượu

poem by phạm thiên thư
music by ngô minh trí
winter 2021

moderato, romantic

Hoàng hôn ven suối vàng lau lách bay. Đôi con bướm
 nhở vẫn vơ rong ngày Nhớ o o o o chiều hạ nọ Nhớ o o o o chiều hạ tay Lòng anh ngây ngất làn hương tóc mây mùi hương tóc
 dài* Giờ ai thèm nhớ họa chặng cỏ cây Bên suối uống rượu buồn hoài quên say buồn hoài quên say (Hoàng hôn bên) rit.
 say Quên say quên say!

* "mùi hương tóc dài", bốn chữ do NMT thêm vào cho xuôi với ý nhạc

Copyright © 2022 by ngô minh trí

vẫn mong thu về suốt năm

ngô minh trí
early autumn 2020

lento

Mùa cây lá thay màu một lần em ghé chơi Hồng nâu tím

lượn bay là loi ngợp lên cả khoang trời tựa như trong

tranh Vàng cam ám nhạt xanh mát lạnh. Nghe tiếng thu khẽ

gọi em gót hài tha thuортà áo dài.

Chỉ một thoảng tưởng về chập chùng lên giấc mê. Cuộc đã lỡ

tình quên câu thè. Mùa thu lá vẫn rơi gọi bao nỗi

nhớ chiều thu nào đó lỡ hôn lên môi sâu cho nỗi thu thảm

đau dẫu thu sắc hương sẽ không phai hường

2

25 F#m⁷ G#m⁷ F#m⁷
Dù cuộc tình đã chìm xa khuất mờ_ Dù thu vào cuối mùa có

28 G#m⁷ F#m⁷ B⁷
hững hờ_ Hương tình cũ vẫn ướm thơm lòng chiêu chǎn_ thu rồi

31 F#m⁷ B⁷ B⁹ E
sẽ vẫn mong thu về suốt năm. Đèn khuya một bóng. Dời

34 Am⁷ E Am⁷ E E(SUS4) E
như bãi hoang cháy dài đã không đoái hoài trôi miệt mài.

37 Am⁹ G#o⁷ Am⁹
Chỉ một thoáng tưởng về_ chập chùng lên giấc mê. Cuộc đã lỡ_

40 C#o⁹ Dm⁷ G⁷
tình quên câu thè. Mùa thu lá vẫn rơi_ gọi bao nỗi

43 Cmaj⁷ E⁷ Fmaj⁷
nhớ. Chiều thu nào đó lỡ hôn lên môi sầu, cho nỗi thu thảm

46 Dm⁶ Bm^{7(b5)} E^{7(b9)}, Am(maj⁷)
đau, nỗi thu sắc màu , thu!

vương vân

moderato

ngô minh trí, 1982

C

Mơ về nơi có hương chén trời xa, — Nghe giòng đời lướt trôi bao

4 F A^{7(#5)} Dm Am Dm D[#]+
ngày qua. — Tơ đàn ôi thiết tha nhớ người năm nao —

7 C

Bao mùa sang đã xa một tình thương, giang hồ tung cánh bay đi

10 F A^{7(#5)} Dm F G⁷ C
mười phương. Nhưng lòng còn vương vấn thương nhớ. Mái tranh nghèo

13 Am⁶ G F A^{7(#5)} Dm
mong manh mái đầu còn xanh xanh. Có lứa đôi tìm

16 F G G⁶ G^{7/B} C
đến sánh vai trùi mén bên nhau. Ngắm mây trời

19 Am⁶ G F A^{7(#5)} Dm
trôi mau_ biết đâu rồi xa nhau. Cánh lá rơi lờ

22 F G F Ab(b5) G⁷
lững mây thu hờ hững xa xôi.

xưa anh đến thăm em

adagio, espressivo

ngô minh trí, year end 2015
to nguyễn diệu trâm

The musical score consists of four staves of music. Staff 1 starts with a treble clef, a key signature of one flat, and a tempo of $\text{♩}=65$. Staff 2 starts with a treble clef and a key signature of one flat. Staff 3 starts with a treble clef, a key signature of one flat, and a dynamic f . Staff 4 starts with a treble clef, a key signature of one flat, and a dynamic f . The lyrics are written below the staff:

Xưa anh đến thăm em đường xa cũng thấy gần, dù tuyết giăng ngập

Dm Gm⁷

Copyright © 2022 by ngô minh trí

2

13

A⁷ Dm C⁹

lối dù chân trời mù tối. Xưa anh đến thăm em một mái tóc xuôi

16

Fmaj7 E⁷ A^{7(SUS4)}

dài một dáng bé gầy gầy nụ tình thơ ngây.

19

A^{7/C#} Dm Gm⁷

Xưa ôm em trong tay bờ môi run gọi mồi và mắt thay lời

22

A⁷ Dm⁷ C⁹

nói và tim chia nhịp đôi. Xưa hôn em một lần sỏi đá cũng mềm

25

F E⁷ Am⁹

lòng Phật cũng thấu tình trân Chúa vỗ về tha thứ em yêu

28

E(SUS4) E⁷ Fmaj7
oi! Tình là những nụ hồng

F#o7 G⁷ Cmaj7
Hồng là những gai nhọn Nhọn là những dỗi hờn Hờn là những tội tình

C#m^{7(b5)} Dm⁷ E(SUS4)
chỉ riêng mình anh mãi cưu mang.

37

E⁷ Fmaj7 F#o7
Tình vượt qua suối đèo dù nhau qua khó nghèo

G⁷ Cmaj7 C#m^{7(b5)}
mặc đời có hoang mang dù có những khi buồn chán.

4

43

A⁷ Dm⁷ A⁷

Sẽ nương tựa vào nhau để nuôi tình dài lâu.

46

Dm Dm Gm

Khi ôm em trong tay là trái đất ngừng quay niềm vui không càn

49

A⁷ Dm C⁹

nói khô đau tan thành khói. Anh yêu em đêm nay rùng núi cũng trồ

52

Fmaj7 A⁷ Dm

mình một cõi riêng ta nằm rồi ngủ quên dưới trăng.

55

—

58

61

Dm

trắng.

64

A⁷

E⁷

G^m

Một ngày nào dù trang gầy héo ta nuôi cho tình không buồn

67

Dm

G^{#7}

theo. Cho tâm bao la thân không xót

69

A⁷

A^{7(#5)}

Dm

Dm⁹

xa giữa chốn giang hà.